

WILKINSON

సచిత్రవారిపత్రిక

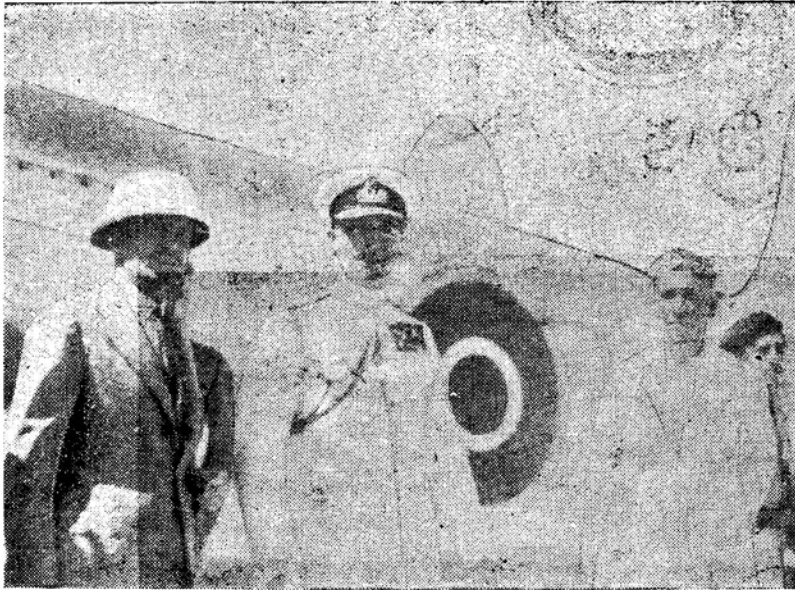

శతావధాని చెట్టపిట్ట వెంకటశాస్త్రిగారు

18-2-48 ANDHRA PATRIKA ILLUSTRATED WEEKLY 30 4 1948

30 4 అబ్బాలు

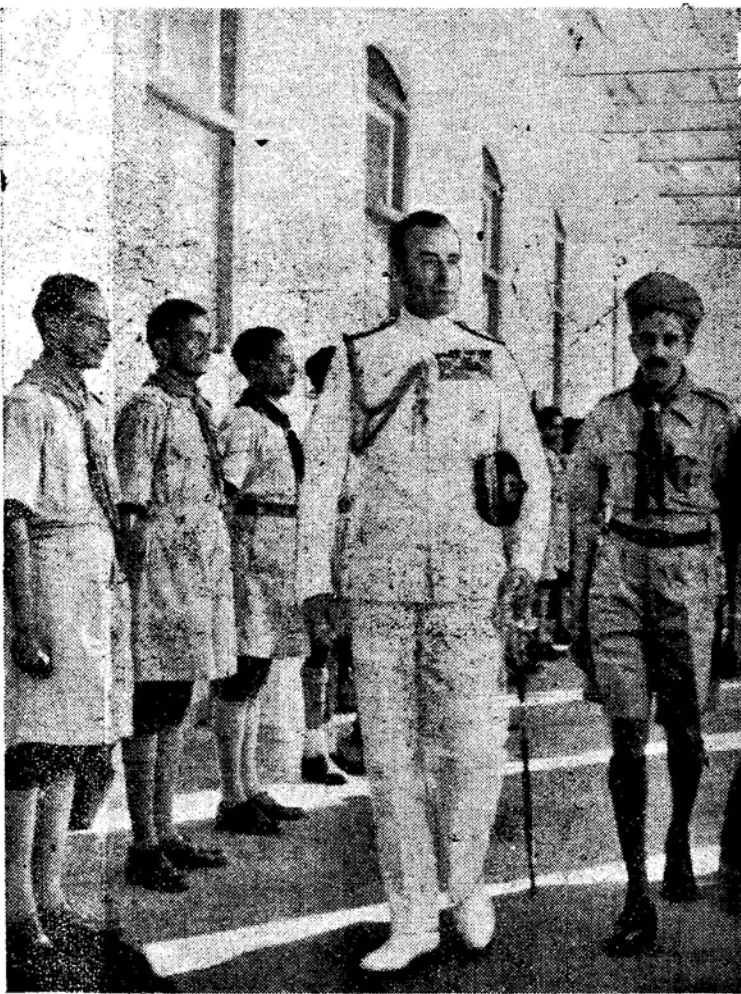
మ ద్రా సు కు మౌ ం టు బా ట్ న్ రా క

గవర్నర్ జనరలు లార్డు మాంటాబాట్ సెంటు థామస్ హాంట్ విమూనాశ్రయంవద్ద విమానం దిగినప్పుడు మద్రాసు గవర్నరుగారు స్వాగతం చెప్పారు.

చెన్నపురి కార్పొరేషన్ వారు సమర్పించిన సన్మానపత్రానికి గవర్నర్ జనరల్ లార్డు మాంటాబాట్ సమాధానమిస్తున్నారు. మేయరు కృష్ణరావుగారు ప్రక్కన కూర్చున్నారు.

మద్రాసు కార్పొరేషన్ వారు లార్డు మాంటాబాట్ నుకు స్వాగతమిస్తున్నప్పుడు కార్పొరేషన్ బాయ్ స్కూల్స్ ఛీఫ్ కమిషనరు, వెంకటస్వామిస్వామియ్యం మాంటాబాట్ ను శ్రేణితున్నారు.

మద్రాసు ప్రధాని గవర్నరు జనరలుకి విందానంగిరి మాంటాబాట్ ప్రభువు కిరుదైపుల కుట్టిమాళ్ళ ఆమ్మాళ్ళు, రాధాబాయి సుబ్బరాయమ గార్లు గలరు.

గవర్నర్ జనరల్ మాంటాబాట్ ఊరేగుతూ రిప్పబ్లికన్ పార్టీ వచ్చినప్పుడు మాంటాబాట్ దంపతులకు మేయరు డా॥ కృష్ణరావుగారు, డిప్యూటీ మేయరు జి సెల్వపతిచెట్టిగారు రిప్పబ్లికన్ వంద ఆహ్వానించినారు. వారి వెనుక గవర్నరు దంపతులు, కమిషనరు శ్రీ సి. డి. నరసింహంగారు నిలబడి వున్నారు.

శ్రీ సత్యమేవ జయతే

సంవత్సర చందా రు. 12-0-0

విశిష్టతర ఆకాశం 0-4-0

ప్రతిబుధవారమున ప్రకటింపబడును

ఓరు శేయవి యొనరించిన సరవర! యప్రియము తన మనంబున కగు చా

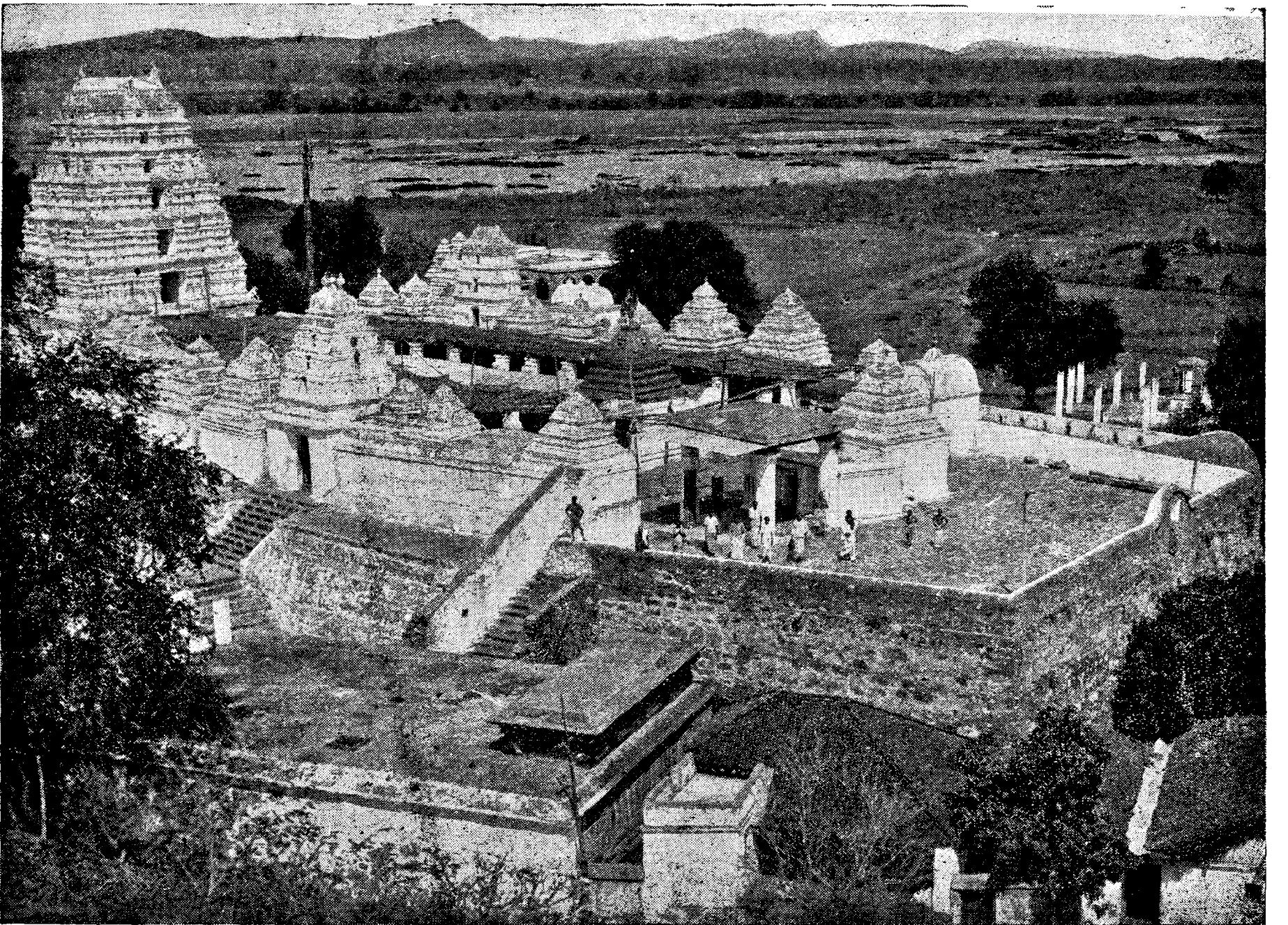
నొరులకు నవి నేయకునికి వరాయణము పరమధర్మ పథముల కెల్లఁ. (మహాభారతము)

సంపుటము 40

సంచిక 23

Founder: K. NAGESWARA RAO.

సర్వజిత్తు సంవత్సర మాఘ శుద్ధ అష్టమి బుధవారము

“చిద్రాచల శ్రీరామాలయము”

ఆంధ్రపత్రిక

1948-వ సం॥ ఫిబ్రవరి నెల 18-వ తేది బుధవారము

భారతీయుల బాధ్యత

“భారతీయులకు పాపభీతి, దైవభక్తి, మతాభిమానం ఎక్కువ. కనుకనే నేను రాజకీయమును మతముతో నమన్వయపరచి ప్రజలకు జాతీయ చైతన్యం కలిగించుటకు ప్రయత్నించి తిరి” అని మహాత్మాజీ ఒక సందర్భమున ప్రకటించియుండెను. మతము ఐహికవిషయము గాదని, అది కేవలము ఆముష్మిక సంబంధమైనదని గల భావమును మహాత్మాజీ పటాపంచలు చేసి మతముగాని, భగవంతుడుగాని మన దైనందిన కార్యకలాపములకు సంబంధించినదేనని, మనము జీవించు విధానమే మతమని, సత్యమే భగవంతుడని ప్రబోధించెను. మతము ఆది కాలమునుండియు మన జీవిత పద్ధతుల, అనునరింపగు మార్గముల నిర్దేశించుచుండెను. గాంధీ మతము ఈ సత్యమును మరింత విస్పష్టముగ వెల్లడించెను. మానవుని నిత్యకృత్యములకు, జీవితవిధానమునకు సంబంధించి మతముగాని, దైవకార్యములుగాని లేవని గాంధీమహాత్మాజీ తన జీవితముద్వారా నిరూపించెను.

అంధకారబంధురమై, సంక్షుభితమై యున్నట్టి నేటి ‘ఋమాణు’ ప్రపంచమునకు మహాత్మాజీ ఉపదేశములు, జీవితము ఆశాజ్యోతిని, శాంతిమార్గమును చూపుచున్నవి. ప్రపంచమందలి వివిధరంగములందు వర్ధిల్లుచున్న సాంఘిక దురన్యాయముల నిర్మూలించి, నిర్మూలనముల సమముచేసి, రాజకీయాధిక అధికార కేంద్రీకృతమువలన ఏర్పడు నిరంకుశ, వ్యక్తి స్వాతంత్ర్య నిర్మూలన, ఋపాలనాయంత్రముల స్థాన వ్యక్తిస్వాతంత్ర్యమును, వ్యక్తిగతమును కాపాడగల ప్రజారాజ్యమును స్థాపించుట మహాత్మాజీ మత లక్ష్యము. సత్య అహింసలు ఆ లక్ష్యసిద్ధికి సాధనములు.

రాజకీయాధికారమెగాక, ఆర్థికశక్తి కూడ ఒక వర్గమునందు కేంద్రీకృతమగుటే నేటి సంతోభమునకు, నేటి సంగ్రామములకు హేతువని భావించి,

ఆ రెంటి వికేంద్రీకరణ తరణోపాయమని మహాత్మాజీ ప్రబోధించెను. ఈ వికేంద్రీకరణ సిద్ధాంతమును నేడు నియంతృత్వ దేశములుకూడ అంగీకరించెను అనలు ప్రపంచమందలి రాజ్యములన్నియు మహాత్మాజీ మూలసూత్రముల అంగీకరించినవి. ప్రపంచము నలుమూలల నుండి మహాత్మాజీ హత్యసందర్భమున వెల్లడిమైన భావములు, ప్రకటితమైన ప్రశంసలు ఇందుకు నిదర్శనమని చెప్పవచ్చును. కాని ఏ దేశమూ ఆయన మార్గమును అనుసరించి, ఆయన సిద్ధాంతముల ప్రకారము నడుచుకొనుటకు సిద్ధమగుటలేదు. జీన్స్ క్రైస్టి, మహాత్మాజీ, బుద్ధుడు మున్నగు వారు ప్రబోధించిన సూక్తులవలెనే మహాత్మాజీ ఉపదేశములకూడ గ్రంథస్తమై మాత్రమే ఉండిపోయిన ప్రయోజనములేదు.

కనుకనే మహాత్మాజీ స్మారక చిహ్నముల స్థాపన సందర్భమున వివిధ ప్రాంతములనుండి వచ్చిన ప్రతిపాదనల విచారించిన మీదట కాంగ్రెస్ అధ్యక్షుడు డాక్టర్ రాజేంద్ర ప్రసాద్, భారత ప్రధానామాత్యుడు పండిత జవహర్లాల్ నెహ్రూ, ఉపప్రధాని సర్దార్ వల్లభాయ్ పటేల్ ప్రభృతులు, ప్రజలు, మహాత్మాజీ మార్గానువర్తులై, ఆయనలక్షించిన సాంఘిక వ్యవస్థా నిర్మాణమున కుపక్రమించుట ఉచితమైన స్మారకచిహ్నమని హెచ్చరించుచుండిరి.

శాంతిదూతయని, నుతింపబడి, పాశ్చాత్య రాజ్యములన్నింటికి జన ఆరాధన దైవముగ నున్న క్రైస్టి జన్మస్థానము నేడు రణరంగమై, తీవ్ర అశాంతికి నిలయమైనది. ప్రాచీన ప్రపక్షద్వయ అనుయాయులే నేడ పవిత్రభూమిని మానవ రక్తస్రవంతలతో అపవిత్రము చేయుచుండిరి. భారతదేశము, భీతి ఇంతకంటె నాణ్యముగలేదు. భారతీయులప్పటికి అంతకంటె ఉచితముగ ప్రవర్తించుట లేదు.

గాంధీమహాత్మాజీ సాధించిన మహాత్కార్యముల అఖల ప్రపంచమునకు నిరూపింపవలసిన బాధ్యత భారతీయులదే. భారతీయులు మహాత్మాజీ అడుగుజాడల ననుసరించి మహాత్మాజీ రాజ్యస్థాపన చేసిన “జాతి జనకుడ”ని ఆయనను పిలుచుకొనుటకు అర్హత కలిగియుండగలరు.

భారత అధినివేశ ప్రధాని, ఉపప్రధాని గత వారంతమున చేసిన హెచ్చరికలను భారతప్రజలు యావన్మంది మననము చేసుకొని, ఆ ప్రకారము ప్రవర్తించవలసియున్నది. మహాత్మాజీ అభికానిమజ్జన కార్యకలాపము పూర్తియగుటతో హిందూధర్మశాస్త్ర విధుల ప్రకారము చేయవలసిన కర్మ పూర్తియైనది. కాని మహాత్మాజీ ఆశ్చర్యాంతించుట కది చాలదు. మహాత్మాజీ నకు, మతము, ధర్మశాస్త్రము జీవితమునకు, నిత్యకృత్యములకు సంబంధించక వేరుగ నుండునని కాజాలవు.

గత గురువారము దేశమంతట జరిగిన నిమజ్జనక్రతువులో కోట్లాది ప్రజలు పాల్గొనిరి. మహాత్మాజీ యెడ తమకుగల గాఢభక్తిని భారత ప్రజ తగినట్టుగనే ప్రకటించుకొనెను. కాని ప్రజలు అంతటితో తృప్తిచెందుటకు వీలులేదు. హిందూ మతమును గాంధీమతమని, భారతదేశమును గాంధీదేశమని ఇక మీదట వ్యవహరింపవలెనని అదే మహాత్మాజీ తగిన స్మారక చిహ్నమని కొందరు సూచించిరి. ఒక హిందువు గాంధీమహాత్మాజీ హత్య చేయుట భారతీయుడే, భారతజాతి జనకుని హత్యచేయుట హిందూ మతస్థులను, భారతదేశీయులను పండిట్ నెహ్రూ ప్రకటించినట్లు, తరతరాలుగ అక్షేపాలుజేసినది. అట్టి తరిమన దేశము గాంధీదేశమని, మన మతము గాంధీమతమని, మనము గాంధీయులమని చెప్పకొనుటకు మనకు అర్హత ఏమున్నది? మహాత్మాజీ మార్గమును మనము అనుసరించిన ఈ మార్పులు వాటంతట అవే జరుగును. మహాత్మాజీ డెన్నడు బాహ్య ప్రదర్శనలకు, ఆకృతిక ప్రాధాన్యమిచ్చి యుండలేదు. మహాత్మాజీ ఆఖరుప్రార్థన “ఈశ్వర్ అల్లా తేరే నామ్, సబ్ కోసన్మతి దే భగవాన్” నుగ్రహించి ప్రవర్తించుట మహాత్మాజీ నకు సముచితమైన స్మారకచిహ్నము. అప్పుడే భగవంతుడు తన ప్రార్థన నాలించి ప్రజలనన్యార్థవర్తుల చేసెనని మహాత్మాజీ ఆత్మ శాంతించగలడు.

కాశ్మీరు-భారతప్రభుత్వ

విధానము

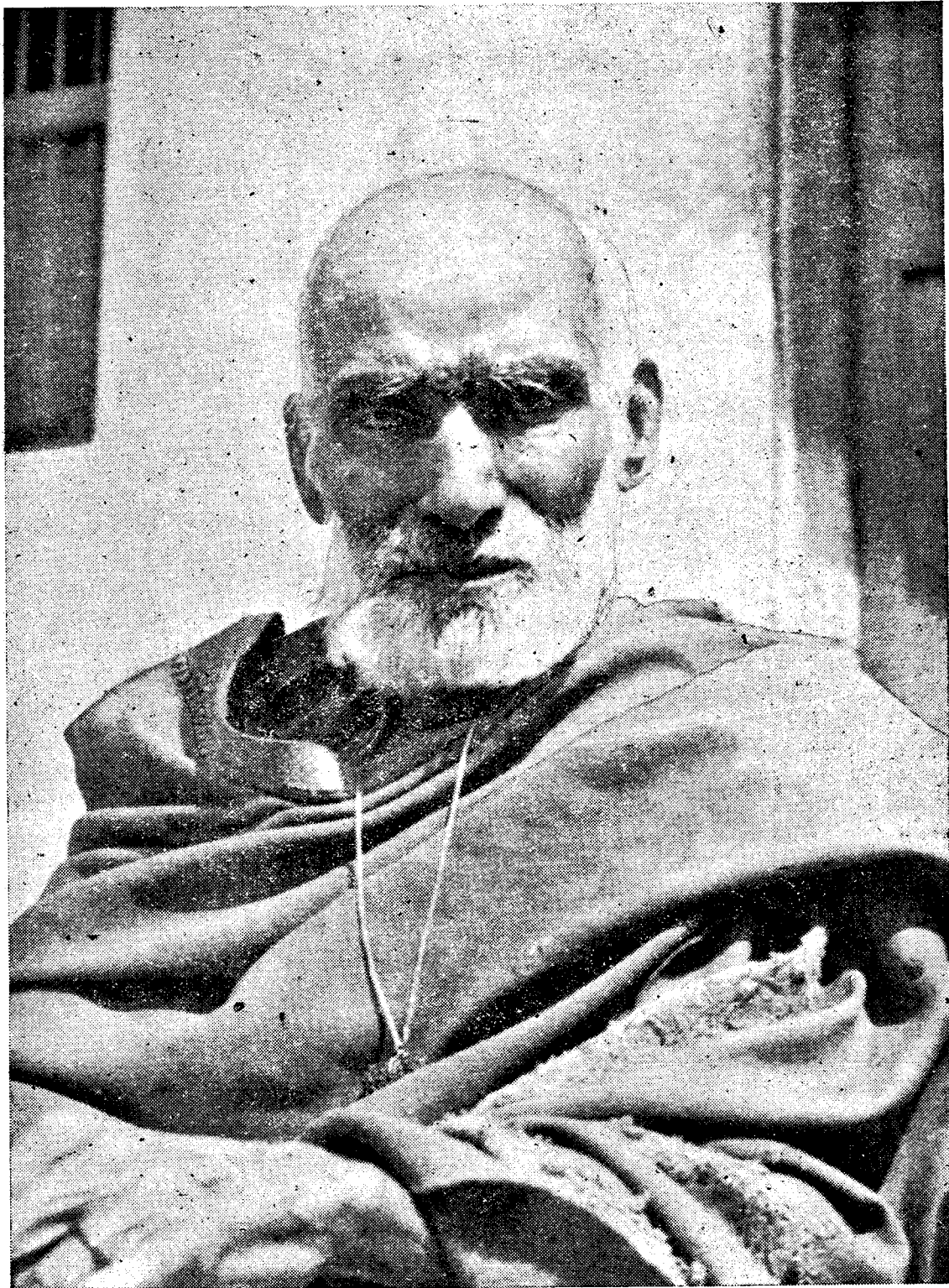
“ముందుకు సాగిపోవడానికి ఏమీ అవకాశంలేదు. మానవోజుల క్రితం చర్చ ప్రారంభమైనప్పుడు ఏస్థితిలో ఉన్నామో ఇప్పుడు అదేస్థితిలో ఉన్నా

ము” అని భద్రతామండలి కాశ్మీరు వివాదపరిష్కారానికి చేసిన ఘనకార్యమునువివరిస్తూ భారతప్రతినిధివర్గ నాయకుడు శ్రీయన్. గోపాలస్వామి అయ్యంగార్ మొన్న ఆదివారం బాంబాయి పత్రికా విలేఖరులతో ముచ్చటిస్తూ వెల్లడించారు. అదే రోజున జమ్మూలో ఏర్పాటైన ఒక బహిరంగసభలో మాట్లాడుతూ భారత ప్రధానామాత్యుడు పండిట్ జవహర్లాల్ నెహ్రూ గారు “భద్రతామండలి నిష్పక్షపాతంగా వివాదాంశాలను విచారించి పరిష్కార మార్గాన్ని సూచించడానికి బదులు ముతారాజకీయాల్లోకి దిగి అసలు విషయాన్ని శ్రోసివేసి చాలా అసంతృప్తికరంగాను, అక్రమంగానూ ప్రవర్తించింది” అని వెల్లడించెను.

ఈ పరిస్థితులలో భారత ప్రభుత్వ మేమిచేయదలచినదో, జమ్మూ సభ యందుగాని, అతఃపూర్వము అధినివేశ శాసనసభ సమావేశమునందు గాని ప్రధానామాత్యుడు తెలిపియుండలేదు. భద్రతామండలికి ఫిర్యాదు చేయుట ద్వారా ఏ విషయపరిణామమును నివారించ భారతప్రభుత్వము సంకల్పించెనో అది నేడనివార్యమైనది. కాశ్మీరు పైనికచర్యలు దీర్ఘకాల యుద్ధముగ పరిణమించినది. ఫాకిస్తాన్ ప్రచ్ఛన్నముగ భారతదేశముపై యుద్ధము సాగించుచునే యున్నది.

భారతదేశమే తనకై తాను కాశ్మీరులో శాంతిస్థాపనా కార్యక్రమమును కొనసాగించి, జనవాక్య నిర్ధారణను జరుపవలసియున్నది. భద్రతామండలి ఇందుకు ఏవిధముగను సహాయపడజాలదు. జనాభుజ్ విషయంలో వలెనే కాశ్మీరు విషయంలోనూ భారత ప్రభుత్వం తన విధానమును అమలు జరుపుకు పోవలెను. ఐక్యరాజ్యసమితి అసమర్థత, అశక్తిగ్రీకు, బాల్కన్ రాజ్యముల విషయములో విస్పష్టముగ వెల్లడిమైనది. మరెంతోకాల మీ సమితి ఉండజాలదు. కాని భద్రతామండలి చర్చలధోరణి, భారతదేశ వైదేశిక విధానమును పునరాలోచించి ఈ ముతారాజకీయముల కఠితముగ నుండునట్లు నిర్ణయించుకొనుటకు ఉపకరించును. భారత విదేశాంగ విధానము ప్రభుత్వలక్ష్యముల కనుగుణముగనే గాక, దేశకాల ఋణితులనుబట్టి కూడ నిర్ణయము కావలెను.

కాశ్మీరుసమస్య సత్వరముగ పరిష్కారమైనగాని ప్రభుత్వము నిర్వహించవలసిన జాతీయాభ్యుదయ కార్యక్రమముల నాలించుట సాధ్యముగాదు. కాశ్మీరు యుద్ధమువలన భారత ప్రభుత్వమునకు రోజుకు లక్ష రూపాయలకు పైగా ఖర్చుగుచున్నదని సర్దార్ పటేల్ ప్రకటించియుండెను. ఈ పరిస్థితులలో భారతప్రభుత్వము కాశ్మీర్ విధానమును, వైదేశిక విధానమును కూడ ప్రస్తుత పరిస్థితుల కనుగుణముగ నిర్ణయించుకొనవలసి యుండును.

ప్రతిభా జీవులు :

బ్రహ్మశ్రీ శతావధాని

చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రిగారు

కేతనతోడి పాత్తుకయి
కేగిలక్ష తలపోసికాదు, నీ
చేతము మెచ్చగా కవిత
చెప్పగ నేర్చుమటంచుకాదు, వి
ఖ్యాతికి కాదు-ఇ కేమనిన,
అద్యతనాంధ్రకవిప్రపంచని
రూపకు భక్తిమై నుడు గరల్
ఘటియించెడి పూన్చి యేసుమీ.

త్రువ 'సాందరనందం' కావ్యాన్ని తమ గురు
మూర్తి, వేంకట శాస్త్రిగారికి, కృతయిస్తూ
పింగళి లక్ష్మీకాంతం, కాటూరి వేంకటేశ్వర
రావు గారు చెప్పారు. సామాన్యం కవిత్వం,
అందులోనూ అంకితం పద్యాల కవిత్వం అతి
శయోక్తికి అటపట్టుగానే ఉంటుంది. కానీ, ఈ
పద్యాలలో లవలేశురూ అతిశయోక్తి లేదు అని
పిస్తుంది. వేంకటశాస్త్రిగారు, తిక్కన వంటి
వాడు అనీ-తేలిగా కవితా పరీక్షలో
మార్కులు వెయ్యవనీ, వేంకటశాస్త్రి గారికి
కృతయివ్వడం అనేది, ప్రఖ్యాతికి కారణంఅనీ
వైపద్యం చెప్పకుండా చెప్పింది. అంతేకాక,
వేంకటశాస్త్రిగారు అద్యతనాంధ్రకవి ప్రపంచ
స్థిరారథ అని కంఠోక్తిగా వెల్లడించింది.
ఈనాడు, తెనుగుజ్ఞుడైన యిత సాహిత్య
పిపాస ఉండంటే-దానిక్కారణం వేంకట
శాస్త్రిగారి చేతిచలన.

వై పద్య గత అర్థాన్ని, గురుపూజా పరత్వం
కింద ఏ కొందరై నా (ఒకప్పుడు నేను, ఎవరి
దాకనో ఎందుకు?) జనుకట్టి, చప్పరించవచ్చు
గానీ, పూర్వాపరాలు, గత వర్తమానాలు జాగ్ర
త్తగా ఆకళించుకొన్నప్పుడు-వై అంకితపు
పద్యం-కేవలం యథార్థం అని గోచరించి తీరు
తుంది.

ఒక విద్వాంసుడు, ఒక కవి, ఒక కళావేత్త
తన చుట్టూ ఫదిమందిని పోగుచెయ్యవచ్చు.
వాళ్ళను ముగ్ధులను చేయవచ్చు. ఆ పదిమంది ఆ
కళావేత్తను ఊరేగించి భజించవచ్చు. కానీ,
ఆ పదిమంది ఆ కళాపరునివల్ల, ఎంత ఉన్నతినీ
సాధించారూ అన్నదే-వారికి, మనకూ ప్రశ్న.
గురువు శిష్యులూ కలిసి, దేశానికే ఉపయోగ
పడడం జరిగితే-ఓ పట్టన సాన్యంకాదు
దేశం తరించినట్లే. ఒకమనిషి వికాసం, అంత
స్థును-ఫదిగజాలు లేవనెత్తడంకాదు కావలసింది,
ఒకజాతి వికాసపు అంతస్తు, అడుగై నా కదలడం
కావాలి ఈ మహత్కార్యం ఓనాడులో, ఓ
వీడులో జరిగేదికాదు. యిది జరిగినప్పుడు
వ్యక్తులకాక, వ్యక్తిసమూహాలకాక ఒక జాతి
తనను చూచి, అమృత్యు, అనుకొంటుంది.
మరింత వేగంగా ముందుకు సాగుతుంది. ఈ పని,
యిల్లాంటిది తెలిసినా సాధించ పూనుకోటం
సామానాలలోది. ఈ మహత్కార్యాన్ని సాధిం
చిన గౌరవం చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రిగారిది.
తెనుగువాళ్లు యీనాడు, ఘనవారేదు, మాకు

సంపన్నమైన సాహిత్యం వుంది. సాహిత్యపరులు
ఉన్నారు. మా నవీనసాహిత్యం, మా దేశంలో
సాహిత్యాభిమానం తక్కువదికాదు అని
సగర్వంగా, పోనీండి-తృప్తిగా చెప్పుకోగల్గ
దానికి కారణం, వేంకటశాస్త్రిగారు చేసిన
అమోఘమైన తపస్సు.

ఇందు కిందుగా పూనుకునేవారికి, ఒక వ్యతి,
ఒకప్రత్యేకత ఒక విశిష్టమనోహరత అమిరి
ఉంటుంది. చిత్తశుద్ధితో దీక్ష అతి తేలంగా
ఉంటుంది. చేస్తున్నమంచిని ప్రతిఘటిం చే
శత్రు స్వరూపులయిన బరిపిడికార్లు ఉంటారు.
ఇన్ని పుటపాకపరీక్షలలోంచి-నిడనిగలాడుకూ
బయటపడ్డాకగానీ-అయన కృషి, దేశోపకారం
అయినతరువాతగానీ - దేశం పాదాభినందనం
చెయ్యడు.

శాస్త్రిగారు రసగానే గోచరించేవి-వేంకట
శాస్త్రిగారు తిరుపతిశాస్త్రిగారి ప్రసా
ధ్యాయా, జంటకప్పితో కలిసి చేసిన శతావధా
నాలు ఆ శతావధానాలు శక్తిప్రదర్శకాలుకాని,
కళను విరజిమ్మేవి కావు. కానీ శతావధానాలు
ప్రజల్ని చకితుల్ని అనురక్తుల్ని చేయగలవి.
క్రమశః క్రమశః అభిరుచి పుట్టించి-భాషాభి
మానం, భాషాప్రియత్వం కల్పించగలవి. ఆనాటి
శతావధానాలను చూచిన వారి అద్భుతమే,
అద్భుతం! తిరుపతికవుల శతావధానాన్ని గూర్చి,
శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు అన్నమాటలు
యివి :

"తిరుపతి వేంకటకవులు ఎక్కడైనీ యవ
ధానముచేసి రసగా నాచుట్ట పట్టలవా రనేకులు
ప్రతిభాసాధమున పది మెట్లు లెక్కి రన్నమాటే.
మొదట కమలిపోవునో, నరకుల బరవు సడలి
శరీరము సకనకలాడునోయని సాధారణబుద్ధి
మంతులు సందేహించునట్లు పగలు శతావధాన
తంత్రము జరపి, రాత్రి పదింటలదాక పరిపరి
విసోదకుల బాల్సాని తరువాత నిమ్మకు నీ రెత్తు
నట్లు నిశ్చలముగా నిద్రపోయి నులునాటి ప్రాద్దుట
మెడల మందహాసవదనముతో అల్పాహారముల
నైన నారగింపక అవధాన శేషమును పూరింప
నారంభించు నీ జంటకవుల యంతఃకరణములు
శ్రుతికలసి ఒకే 'యనము' అయ్యెడివి. అదియొక
వింత తీరు. ఆ సమయములందు వేంకటశాస్త్రి
గారు విశ్వమూర్తులు. పథ్యము వెంటాడుభక్తులు.
[1933 జులై 10 భారతి]

ప్రభాకరశాస్త్రిగారి వైవాక్యాలు ఉండంత
మేరలో, కొండంత విషయం నిచ్చేస్తేరి.
శతావధానాలు కవిత్వపు సాము గరిడీలుగా కన.
పడతాయి. నిజమే, కానీ, ఆనాడు ప్రజలకు
వెచ్చుపుట్టి, తమభాషలోని శక్తిని, పదనీ, చేతను
గమనించుకోవాలి. మాటలూ ఎంతెంత బలువు,
దృవీ వుండో, వుంటుండో, మాటకూర్చున్నా-ఏ ఏ
సాగనులు, ప్రస్ఫుట మాతమ్యా. నిత్యజీవనంలో
అప్రమత్తుంగా దొర్లిపోయే మాటలు-గమని
కకు రాని, చిత్రవిచిత్రాలు కళాపరంగా ఎలా
రాణి స్థయ్యా ప్రజలకు తేల తెల్లం కావాలి.
దీనికి శతావధానాలు ఎంతో ఉపకరించినవి
ప్రభాకర శాస్త్రిగారు అన్నట్లు శతావధాన
జరిగిన ప్రదేశానికి చుట్టుపట్టుల వారు ప్రతిభా
సాధమున పది మెట్లు పైకి ఎక్కడమే.

అడిగిన విషయంమీద, అడిగిన వృత్తంలో
రసవంతముగా కవనం చెప్తూ వందమంది జమా
జెట్టిలను రంజింపచేస్తూ గెలుచటకు వచ్చే
కత్తిమీద సాము శతావధానం అంటే. ఎదురు
కూచున్న వందమంది సంతోషించడం ఒక ఎత్తు;
ఈ ప్రదర్శన చూసున్న మిగతా ప్రజలు సంతో
షించడం ప్రశ్నకేంచి ఒక ఎత్తున్నా 'అవధాన'ని
పట్టిచూట్టానికూర్చున్నవాడు అంతోయింతో
'పద్యం' అల్ల లేకపోయినా యిది ఫలానాపద్యం
అని పోల్చుకోగలిగి వుంటాడు. అతణ్ణి ఆపు
యాపంఅయిన ఉపమానసాను గిత్తోనో ఛందో
దేవిని, పెళుసులేకుండా వంచో, మరేదన్నా
లబ్బులువిశిరో ఆ కట్టటం ఒకపట్టన విలువపడవచ్చి.
కానీ ప్రేక్షకులనో? వారు సామాన్యులు. "ఎబ్"
చూద్దాం అని వచ్చినవారు. వీరికి, చిరపరిచితా
లయినవివ కూలన, చిరపరిచితాలయిన మామూలు
మాటలూ, పొంకంగా, అందంగా, హుందాగా
అందివ్వగలగి ఉంటు ది వీరితోపాటు, చూడు
యినాళో నిన్ను ఏంచేస్తామో అని కూర్చున్న
వారిని రంజింపచేయాలినుంటుంది. ఇదంతా
ఒక అనిధాన ప్రతం. ఎప్పుడో, ఏ గుడ్డివెన్నాల
మీదో, మరొకరి భార్యమీదో చ్రాసిపెట్టి
వుంచిన "పుష్కరం" నాటి పద్యసామగ్రి
కాదు. అప్పటికప్పుడు - సంగీత పాటమని రాగా
లాపనవలె పల్లవి ప్రస్తరింపువలె, గంభీరవగరం
వలె-జరగాలి. ఒక్క మనస్సునేకాక, హృద
యాన్నేకాక, సర్వాత్మనూరంంప చేయాలి.
ఇది విన్న, చూచిన ప్రజలలో భాషాభి
మానం పొంగి పొర్లాలి మొత్తములో-కవితా
భయం, పోయి ఉత్సాహం, ఆశయం, ఆశ
అంతరించి, సభపూరితయ్యుక ఏ వొకరిద్దరో
తమ భావను, తమ భాష పసకు తమ శక్తికి
రక్తికి చొక్కి కవితకు దాసులై, వ్రేయులై,
వశ్యవాక్కులు కావలె. ఇది ఆ కళాశాసాధన.
ఈ మహత్తరమైన కార్యాన్ని దీక్షతో సాధిం
చినవారు తిరుపతి వేంకట కవులు.

తన భాషలోని పదును శక్తిసామర్థ్యాలు
తెలియాలంటే-ఆ భాషను తెలిసి చదవటం
అత్యవసరం. కంటితో చదువుకుని, మరో భాష
లోకి దీన్ని అనువదించుకుని-ఆ పరభాషలోని
అందచందాలకు చొక్కిన హృదయం, తన
భాషను సర్వాత్మనూ అనుభవించనూలేదు.
దానికి వశం తానుకాలేదు. దాన్ని తనవశంలోకి
తెచ్చుకోనూలేదు. భాషనిర్మలను పట్టుకోడంలో
కంటికంటే చెవి ఎక్కువ సమర్థుడైంది. వెంట
శాస్త్రిగారు చేసిన గొప్పపని, తెనుగు పద్యాన్ని-
చదవగలసిన తీరగా చదవటానికి దారితీయడం.
వేంకటశాస్త్రిగారు ఒకవడి పెట్టకపూర్వం
(20వ పేజీ చూడుడు)

రక

విజయనభ

మూడు దినములలో వేంగీరాజ్యమున చెలరేగిన విప్లవావస్థల చల్లారెను. మార్గములు నిష్కంఠము లయ్యెను. అల్లరలు చెలరేగుటకు కారణములైన జాడసంఘరామము లన్నియు రాజభటులు స్వాధీనము చేసికొనిరి. కాని కొన్ని సంఘరామములలో నల్లరులే మియు జరుగలేదు. అట్టివానిలోని శ్రమణులను రాజాధీనమైన సంఘరామములలో, పూజారులకు నియోగించిరి. దోషము చేసినవారిని కఠినముగా దండించిరి. వ్యాధులు ప్రాకటమై శవములు తొలగించి యథావిధముగా దహనమున నాదులు చేయించిరి. అయినను కొన్నిచోటల మహామారి పాడమైన దను వార్తపై మరియెట్టి ప్రమాదమును లేదు. నిర్వాసశిక్ష పొందిన శ్రమణులు వేంగీభూమి వదిలిరి. పౌరశివులగు నూనెబేహరులును సైంధవులగు నక్కవర్తకులను కనపడకుండ పారిపోయిరి.

వైశాఖ బహుళ పంచమినాడు రాజరాజనరేంద్రుడు మహావిజయనభ చేసెను. ఆ సభకు మంత్రి పురోహిత సేనాపతి యువరాజ దోవారిక ప్రధానము వచ్చిరి. రెండేలనడిమి విషయ నివాసులును అచ్చటి రాష్ట్రీకులప్రముఖులును ప్రత్యేకాహ్వానములు పొంది వచ్చిరి. శక్తివర్మయు విజయదిత్యుడును వచ్చిరి. సోమయాజులు వేదవిదులు సభ నలంకరించిరి. సభలో నుండు పండితులేకాక ఘూర్ఘరాగ్రణియు చేది కవియుగు కృష్ణవిశ్రుడును, భోజాస్థానకవులగు తేమేంద్రుడు చిత్తిపయ్య నాంధ్రులును, కాశ్మీర పండితులగు బిల్వాభట్టును, అధర్వణాచార్యులును, కేములవాడ భీమకవియు—మరియు నెందరో కవులు పండితులు రసజ్ఞులు నుండిరి.

రాజరాజనరేంద్రుడు సభకు వచ్చుచుండగానే మాగధుడు వండితో కలిసి కైవారము చేయుచు వంశానుకీర్తనము యథాచారముగా పూర్తి చేసెను. రాజరాజ సింహాసనాసీనుడైనంత నన్నయభట్టారక రచిత నూత్న శ్లోకములతో వండి రాజరాజప్రశస్తి గానము చేసెను.

తస్మాద్వియలదిత్య
ద్రవికులశ్లోకంబు కందవాదేవ్యాః
నిజగుణభిక్తుతా
భిలరాజస్యా రాజరాజవిభు రజని."

* * *

"సంరక్షిత షీలితలం తుపితారవర్తే
మార్గేన యేన నయశాలిని మానవేన
ప్రీతాః ప్రజా నిజపవిత్రచరిత్రతోయోః
ప్రత్యక్షయంతి కవికాలకలంకపంకమ్"
యస్య స్ఫూర భుజాకృపాణదళితా
రీభేంద్ర కుంభస్థల
ప్రోన్ముక్తామలవృత్తమా క్షికచయః
సంగ్రామరంగాంతరే,
ధృతే వీరరసక్రియాభినయన
ప్రస్తావనాలక్షితామ్
వీరశ్రీరచితాంజలిప్రవిసర
శ్చుప్తప్రహరశ్రియమ్".

* * *

స సర్వలోకాశ్రయ శ్రీ విష్ణువర్ధన మహారాజాధిరాజో రాజపరమేశ్వరః పరమభట్టారకః పరమమాహేశ్వరః పరమప్రహ్లాద్యః శ్రీ రాజరాజదేవో జయతు జయతు!

మందు వెంటనే రెండేలుల నడిమి విషయ నివాసులను రాష్ట్రీకుల ప్రముఖులను కుటుంబికులను వైతాళికుడు ఓలవగా వారందరు సభలో తేచిరి. అంతట వైతాళికు డిట్లు చదివెను:

"శ్రీ రాజరాజదేవో రెండేలుల నడిమి విషయ నివాసిలో రాష్ట్రీకులప్రముఖా కుటుంబినః సమాచూయ మంత్రి పురోహిత సేనాపతి యువరాజ దోవారిక ప్రధాన సమక్ష మిత మాజ్ఞాపయతి: యథా—
హరిఃగోత్రే హరిమూర్తి రాప
స్తంబద్విజృంభే విభు క్షిప్రీతః,
సదా పురోహితేపరి తపఃక్రొ
విద్యా నభూ 'త్కంచెన' సోమయాజీ.
తస్య శ్రీమాక హిమకరకర
ప్రస్ఫురత్కిర్తిరాశే
రాసీ త్కృష్ణుః సకలవిదుషా
మంచితః కంచెనార్యః,

నవల

నారాయణభట్టు

శ్రీ నరసింహశాస్త్రి

యం ముగ్యంతే యను మిరిగజాః
కామధేనుం కపింద్రాః
క్రీడారామం పరమసుహృద్
జీవితం బంధుకర్మః.
తస్మాత్తత్కృణో మహాత్మా
సమజని శౌచాంజోయ ఇతి విదితః
ప్రజ్ఞాజితవాచస్పతి
రకలంకాశంకా నామాశ్రియః.
తస్యచ నధర్మతత్త్వస్య
గుణశాలిన్యాశ్చ సామెకాంబాయాః
అభవ దనుష్ఠితజగ
దుపకరణో నారాయణ స్తనయః.
యః సకస్మృత కర్ణాల
ప్రాకృత్యైవేకాచికాంధ్రభాషాను
కవిరాజశేఖర ఇతి
ప్రథితః కుకవిత్వవిభవేన.
కపి నృసింహదుర్విదగ్ధాక
మనోహరాశ్చి ర్విజనూక్షిభిర్యః
కుర్వన్మగర్వా నృలుభి ర్భిభర్తి
కపిభవజ్రాంకుశాను సార్థమ్.

తన సకల జగదభిమత గుణశాలినే సరస్వతీ కర్ణానంపాయ అస్తాదశావధారణచక్రవర్తి నే నన్ని నారాయణాయ".

నృపకామ దండనాథుడు అది విని, "నారాయణా, ఈ నన్ని బిరుదు నీ పేరు లోనే ఉన్నదా? మా రాజమహేంద్రపూరులు ఇచ్చిన బిరుదా?" యని యడిగెను. రాజరాజనరేంద్రుడు సభయు నవ్విరి.

"కాత్ర బిరుదు కాదు!"
మరల కాసనము వైతాళికుడు ప్రారంభించెను.

"నన్ని నారాయణాయ భవద్వివరే నందమ పూండి నామ గ్రామోగ్రహారీకృత్య సోమ గ్రహానిమిలే ధారాపూర్వక మస్మాభి స్ఫుర్య కరపరిహరణ దత్త మితి విదితమస్తువః అస్య సీమానః—

పూర్వతః ఇయ్యూరియుం బిల్లెము పెద్ద పూండియుం బాలగరుసున పల్లమున కొండి యగుంట నడుమసీమా.

* * *

అజ్ఞప్తి రస్య కటకాధిరాజః | కావ్యానాం కర్తా నన్నయభట్టః | తేభికో గండాచార్యః | ద్వైత్రింశత్తమే విజయరాజ్యవర్తే వరమానే కృత మిదం కాసనమ్."

ఈ కాసనము విడు రుగిరేకులపై లిఖితమై కడియముతో గ్రుచ్చబడి వరాహముద్రిక చేసి యున్నది. రాజరాజ దానిని యువరాజ రాజేంద్రదేవుని నన్ని నారాయణభట్టు చేతి కిమ్మన సతడు ప్రణామపూర్వకముగా నాతని కిచ్చెను. నారాయణభట్టు దానిని స్వీకరించి కన్నుల కడుకొని చక్రవర్తిక మృని యువరాజ నాశీర్వదించెను.

ఆ సీమ్మల కృష్ణమిత్రుడు ప్రబోధ చంద్రోదయమునుండి మూడవ యంకములోని జ్ఞాతజైన కాపారిక విజయము చదివి విదవ యంకము నుండి శ్రద్ధావాక్యములు—

"సాగతా స్తావత్ సింధుగాంధారమగధాంక పారశివంకశింగాడిక్ మేచ్చప్రాయాక జనపదాక్ ప్రవిష్టాః | పాపండ దిగంబర కాపారికాదయన్తు పామరబహులేషు పాంచాల మాలిభారావర్తసాగరానూపేషు నిగూఢం సంఛరంతి | న్యాయాద్యగుణత యాచమిహం సయా గాఢప్రహరజ్జరీకృతాః నాస్తిక రర్మాః లేషా మే వాగమానాం అను పదం

ప్రయాతాః" అని చదివి చాలించెను. పండితులతో నిండియున్న యా సభ యంతయు నానందించెను.

నావధ్యక్షపదవి సహర్షితో నిర్వహించిన శక్తివర్మకు ఆ సభని రాజరాజా స్థిరపరచుచు నాతని క్లాఫించి బహుళకరించి విజయాదిత్యుని తేమము తెలిసికొనెను.

కాశ్మీరమునుండి వచ్చిన బిల్వాభట్టు యంతట లేచెను. అతడు యవకుడు, అతని శిరోజములు బ్రాహ్మోపదేశిగాలేక యొక్కొంతుక త్కత్రియ విధము ననుసరించుచు కత్తిరించి పాయలు తీసి యున్నది. అతడు త్తరియమును వల్లవాటుగా వేసికొని మధురమును కంఠముతో తన శరీర సౌందర్యమును చూచుకొనుచు పరవశుడై మగ్ధ కంఠముతో కొన్ని శ్లోకములు చదివెను. ఆ సభలోని పండితుల కవిరుచింపనట్లతనికి విదితమయ్యెను.

భోజరాజాస్థానకవులు తేమేంద్రుడును చిత్తిపయ్య స్వబంధుదర్శనమునకై స్వదేశము వచ్చియుండిరి. వారు తమ కార్యములనుండియు భోజరాజా చంపూరామాయణమునుండియు భాగములు వినిపించిరి.

పూర్వము రెండేలల నడిమి విషయమునందలి సోమయాజులు రాజమహేంద్రవరమున వైశాఖ శుద్ధములో యజ్ఞము చేయుటకు వజ్జయప్రెగ్గడ యనుమతి నిరాకరించెను. వారిని వజ్జయ సభాముఖమున తీమాపణ కొరకొని వారి యిచ్చ వచ్చినయెడ యజ్ఞదీక్షలో నుండ వచ్చునని రాజజ్ఞయైన దని తెలిపి తాను భూరిదక్షిణ యిచ్చెదనని వాగానము చేసెను. ఆ సోమయాజియు సంతోషించి 'వైశాఖ శుద్ధమున ఈ జ్ఞాధమహాయజ్ఞమున మాయజ్ఞ మెట్లు సాగి యుండెడిదోగదా!' యనుచు నాశీర్వదించిరి.

అంతట నన్నయభట్టు వ్యాసభట్టారకకృత మహాభారతమునుండి చార్యాకని గ్రహాభట్టుము సభలో వినిపించెను. అంతటితో సభ చాలింప నుండిరి. అప్పుడు వజ్జయప్రెగ్గడ లేచి సభ కిట్లు నివేదించెను :

"ఈ విజయసభాసందర్భమున వ్యాసకృత మగు ఈ జయకృతీశవణము నా కొక స్ఫురింకలిగించినది.

"చంద్రవంశజులగు రాజుల పవిత్రచరిత్ర కీర్తనతో నిండియున్న దీ మహాభారతము. అంతే

కాదు. ఇందులో వేదశాస్త్రముల సారము సమస్త జనులు తెలిసికొనునట్లు వేదవ్యాసుడు త్రోడికరించినా దని పెద్దలు చెప్పుదురు. నేడు సామాన్యజనులకు సంస్కృతము తెలియకున్నది. మహాభారతము తెలిసినచో ఈ జ్ఞాధాది వ్యామోహములో పడి ఇట్లు సాహసకార్యముల చేయడంబోదు యని నా ప్రెగ్గడబుడికి న్నగించుచున్నది. మహాభారతాద్భుత నిరూపితార్థ మేర్పడునట్లు ఇందరు మహాకవుల యొక్క సభలో తెలుగులో చెప్పగల సమర్థులుండరా!"

వజ్జయమాటలకు రాజరాజా స్పష్టముగా సంతోషము కనబరచెను. కాని యంతవరకు కాంతగంధీరముగా నన్నయ సభాముఖముం తయు చిక్రముగా మారిపోయెను. నిశ్చలముగు నీరముగల కాసారమధ్యమున నొక్క రాయి వేసినట్లు వజ్జయవాక్యములు సభలో కలవరము కలిగించెను.

సంస్కృతవిద్వాంసుల కీ నూచన రుచింప లేదు. వారి యభిప్రాయమును పంపన భట్టో పాధ్యాయు లిట్లు అనువాద చేసెను.

"నామోత్తమా వేదవిమృతముకు శ్రీ మహాభారత మును తెలుగులో వ్రాయుటకంటె పాపకార్య ముండునా?"

ఆ సంస్కృతపండిత వాక్కులు విని నారాయణభట్టు లేచి విషయముతో, "వ్యాసమహాభారతము పురాణప్రపంచము చేయుచున్నార గదా! అదియే భాషలో చేయుచున్నార?— అప్పుడీ పాపకంక కలుగుచున్నదా?" అని యడిగెను.

అంతట వంపనార్యుని వాదము మరియొక విధముగా చీదమార్చ్య డెందుకొనెను.

"వేదవ్యాసకృతమహాభారతమును అంత యుదాత్తముగా, అంతమనోహరముగా తెలుగు భాషలో కావ్యముగా చెప్పట సాధ్యమా? అట్టిది నేను చేయగలనని చెప్పగలవారి సభలో నెవ్వరైన నున్నారా? అది దేవవాక్కు! అందులో కృష్ణదైవపాయనని పవిత్రవాక్కు! తెలుగులో దానిని పరివర్తనచేయగల నను సాహసు డుండునా?"

నిజముగా నా సభలో ఈ ప్రశ్నలకు సమాధాన మియ్యగలవారు లేకపోయిరి. నన్నయభట్టారకుడు తనకు కొంతకాలమునుండి మహాభారతము నాంధ్రకావ్యముగా వ్రాయవలెనని సంకల్పము కలగుచున్నను అట్టిసందేహము వలననే ఆ పని కుపక్రమింప సాహసింపలే దని స్పష్టపరచెను.

విద్వాంసు లందరు నన్నయవచనములు క్లాఫించిరి. నారాయణభట్టు అందరితో కలసి నన్నయజ్ఞోచిత్యమును పొగడెను. అంత మరల నిట్లు ప్రారంభించెను:

"భారతకథలో ఉపాఖ్యానములు కవికుల గురువుకు కాళిదాసు రెండు నాటకములగా వ్రాయగించెను. మీ మాంసకాగ్రేహరుడు భవభూతిభట్టు శ్రీమద్రామాయణమును రెండు నాటకములుగా నర్పించినాడు. ఈ కృష్ణమిత్ర పండితుడు కేవలము ఉపనిషత్సహిత

[22 వ పేజీ చూడుడు]

జీవితమునకు క్రొత్తకాంతి!
వండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి

జీవామృతము

ఈ ఆనందనంసారం
ఒక ఆరోగ్యచిత్రం. జీవామృతము బలవర్ధకావధం.
స్త్రీలు, పురుషులూ సేవింపవచ్చును. ఇది జీవితమునకు క్రొత్తకాంతినిచ్చును. జీవామృతము చురుకుదనమునిచ్చి దేహివ్యయనమైన ఆరోగ్యమును ప్రసాదించును.

ఆయుర్వేదాశ్రమం ఏమిటి? మద్రాసు 17

ధానిక :

దేవుడు వరమిస్తే...

శ్రీ ఈరంకి వెంకటరావు

రాజాగారు చావుబ్రతుకులను దృఢపరచుకొంటున్నాడని వాదించుతూ వచ్చి నిశ్చయించుకున్నాడు. ఏలయి నంతమయ్యిపోయి చచ్చి పోయినాడని నడుస్తున్నాడు. అందరూ ఏదో గుసగుసలాడుకుంటున్నారని. ఎంత ధృవం అయితేనేం? వైద్యులు చెప్పారు— ఇంక ఆయన వినలేడని. ఆయనికి ఏమాత్రం చైతన్యం ఉన్నా ప్రక్కని దుఃఖిస్తూ కూర్చున్న భార్య విచారమైనా ఆయన్ను లేపి ఉండేది.

అనేక రోజుల్లోంచి ఆ గదిలో దీపకాంతులు రాజాగారి మొగంమీద పడకుండా నేనకులు జాగ్రత్త తీసుకునేవారు. కాని, ఇప్పుడు తొందరలోను, హడావిడిలోను, విచారంలోను మునిగి ఎవరూ ఆ దీపకాంతులు రాజాగారి కళ్ళమీద పడి ఆయన దృష్టి చెదరిపోకుండా ఉండే జాగ్రత్త పడలేదు. వెలుగు ఆయన కళ్ళమీద పడితేనేం? వైద్యులు చెప్పారు— ఇంక ఆయన వెలుగు చూడలేడని.

ఇదివరకు స్వజనమే రా పిలువేసిపోటికి ఇప్పుడు అందరూ నిరాటంకంగా వస్తున్నారు. రాజీ రాజుచేరిన మృదువుగా తాళినప్పటికీ ఆయన చలించటం లేదు. చివరికి కళ్ళూ, నోరూ మూసుకుపోయాయి. ఆయన గుండె ఆగిపోయింది—

రాజాగారికి స్మృతి వచ్చేట్టుటికి అంతా నిశ్చయంగా వుంది. ఆ నిశ్చయిత అతనికి ఉత్సాహాన్ని ఉండేకానీ కలిగించింది. ఆయనకు చెప్పరాని స్వేచ్ఛ కలిగింది. స్వర్గంలో ఉన్నట్టుగా ఉంది. గదిలో పువ్వుల సువాసన మత్తు కలిగిస్తోంది. తెరచిఉన్న కిటికీనుండి చల్లదీపాల్ని పీస్తోంది. కొవ్వొత్తి దీపాలు కొద్దిపాటి వెలుగుతున్న ప్రసరింపజేస్తున్నాయి. రాజాగారి మొఖము, కిరణము, ముహూర్తం దేహమంతా ఉన్న కాలంతో కప్పబడి వుంది. ఆయనవద్ద కాపలాగా ఉన్న పరిచారకులు నిద్రాడేది ఒడిలో హాయిగా కన్ను మూశారు.

ఒంట్లో మాంద్యము తగ్గిపోయి, బాగా తెలివి వచ్చేటట్టుటికి గడియారం పడకొండు గంటలు కొట్టింది. రాజాగారు ఇటూ, అటూ కదిలి, చిరునవ్వుతో లేచి కూర్చున్నారు. ఆయన నరాల శక్తి లన్నింటినీ కూడగట్టుకునేటట్టుటికి ఆయన కొక కంఠం వినిపించింది. ప్రపంచమంతా తన కోసం వాపోతుంటే బలవంతంగా ఏదో ఒక శక్తి తన్ను లాగితేనే సమయంలో ఆయన కా మాటలు ఇట్లా వినిపించాయి— “నీ మరణానంతరం గూడా నేను నీకు ఒక గంట వ్యవధి నిస్తాను. ఆ గంట వ్యవధిలో నీవు జీవించాలని మనస్ఫూర్తిగా కోరేవారని ముగ్ధుని నీవు చూడగలిగితే, నీవు తిరిగి బ్రతికుండువచ్చు.”

అదే యీ గంటవ్యవధియున్నా. ఈ గంటే అతను మృత్యువు దగ్గరనుంచి లాగుకున్నాడు. అప్పుడే అందులో ఎన్ని తీజాలు వృథా అయిపోయినాయో? తన ప్రజలకోసం రాత్రింబగళ్లు శ్రమపడ్డాడు. తనంటే ప్రజలు ఆమాత్రమైనా సానుభూతి చూపరా? అతను భయపడటానికి అవసరం కనిపించటం లేదు. జీవించడమే మహదానందం. తాను పూర్తిచేయవలసిన పనులు అనేకం మిగిలిపోయాయి.

గదిలోనుంచి బయలుదేరి సంచారం మొదలు పెట్టాడు. పహరాజవానులు గాఢ నిద్రావస్థలో వున్నారు. అది అన్యాయమనీ, ద్రోహమని యెన్నా వారికి తోచలేదు. తాను, తనరాజ్యం, తన ఘనతా అవన్నీ ఆ రాత్రివేళ ఒక తెక్కలోని కావనీ, ఎవరూ తనను గుర్తించటమే లేదనీ తెలుసుకున్నాడు.

గది బయట ఎటు వెడదామా అని ఆలోచించాడు. రాజీదగ్గరకా—కాదు. ఆమె తన మరణానంతరం అనుభవించే బాధ తలచుకుంటే అతనికి కంపరమైంది. తాను ఆమెను దగ్గరకు తీసుకుని, ఆమె కన్నీళ్ళను తుడుచుకోగలిగే

వరకూ ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళవలసివోలేదు. ఆ అవకాశంగూడా ఇంకెంత—ఒక గంటలో దొరుకుతుంది. కోటలో పన్నెండు గంటలు కొట్టేటట్టుటికల్లా తన సజీవుడౌతాడు. ఆ విషయం తలచుకుని అతను నిట్టూర్చాడు.

అతనికి తన జీవితాన్ని ప్రసాదించే వరకు మళ్ళీ జ్ఞాపక మొచ్చింది. తనరాజ్యం వెన్నెట్లో ప్రకాశిస్తోంది. “ముగ్ధులు గాదు, మాడువేలమందిని చూడొచ్చు నా ప్రాణం కోరేవారని. నా రాజ్యంలో నాకు శత్రు వెనడు?” అనుకున్నాడు.

అతను గేటులోంచి వెడుతూ మెట్లమీద ఏడుస్తూ కూర్చున్నట్లుని చూశాడు. ఆ ప్రక్కనే వున్న జవాను “ఎందు కమ్మయి, ఏడుస్తున్నావు?” అని అడుగుతున్నాడు.

“రాజాగారు చచ్చిపోయారని అమ్మా, నాన్నా చూడటానికి వెళ్ళారు. మళ్ళీ వాళ్ళింతవరకూ రాలేదు. నాకు భయమేస్తోంది. ఆకలిగా వుంది. నా బొమ్మ చితికిపోయింది. రాజాగారు బతికివుంటేనే బాగుండేది” అన్నది ఏడుస్తూ.

ఆ సంఘటన రాజుకి కొద్ది ఆనందాన్ని మాత్రమే ఇచ్చింది. “అయితే నేను బతికివుండాలని కోరే నా ప్రజల్లో యీ పిల్ల మొదటిది అన్నమాట అనుకున్నాడు రాజు.

రాజుకి సంతానం లేదు. ఆ పిల్లని సమదాయించి ఓదార్చాడే. కాని అతని కింకా చాలా పనుంది. వ్యవధి తక్కువ. అతను తన స్నేహితు డింటికి బయలుదేరి వెడుతున్నాడు. అందరికంటే ఆ స్నేహితుడంటే రాజుకి చాలా ఇష్టం. తన చనిపోయినట్టుగా ఆ స్నేహితుడు విని దిగాలుపడి పోతాడనే ఆలోచన ముర్రించగానే అతనిలో కొంత నిరుత్సాహం ఏర్పడింది. అట్లా అనుకుంటూనే తన స్నేహితుడి ఇంటి ఆవరణలో ప్రవేశించాడు. ఇల్లంతా శోభాయమానంగా వెలుగుతోంది. గుడ్డాలన్నీటికీ తీసులమర్చబడ్డాయి. ఆ భవనమంతా సందడిగా వుంది. రాజుకి ఎక్కడ వెతికినా తనకి పరిచయమైన ముఖం మాత్రం కనుపించలేదు. అన్ని గదులూ ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా గాలించాడు. ఎక్కడా అతని మిత్రుడు కనుపించలేదు. ఒక వేళ తన మిత్రుడు తను చనిపోయినందుకు విచారంతో చనిపోలేడనికదా!

అఖిరికి అత నొక చిన్న రహస్యమందిరం దగ్గరకి వచ్చాడు. అక్కడ పూర్వం మిత్రుల ద్వారా అనేక గంటలు ఉల్లాసంగా గడిపేవారు. కాని, రాజాగారి మిత్రుడు అక్కడా లేడు. ఆ గదియొక్క పరిస్థితి చూస్తే అతను అప్పుడే అక్కడనుంచి వెళ్ళిపోయినట్టుగా వుంది. పుస్తకాలన్నీ చిందర వందరగా పడివున్నాయి. గది నిండా గాజు పెండ్లులుగూడా వున్నాయి. ఒక చిన్న బొమ్మ కేలమీద పడివుంది. రాజు దాన్ని ఎత్తిచూశాడు. అది తనదే. ఆ ఫోటోకింద పారవేయబడటం మూలాన్నే అద్దం చితికిపోయింది. అదిచూసి రాజు హృదయం మండిపోయింది. ఆ బొమ్మను తిరిగి కింద పారేశాడు. ఆ ప్రక్కనే చిన్న మంట మండుతోంది. అందులో కాగితాలు తగలబడుతున్నాయి. ఆ మంటలో సగం తగలబడిన కాగితాన్ని ఇవతలికి లాగాడు. ఆ కాగితం తను వ్రాసిందే. తన స్నేహితుడికి రాసిన ఆఖరు ఉత్తరం అదే. మళ్ళీ దాన్ని ఆ మంటలోకి విసిరేశాడు. అప్పుడే ఆ గదిలోకి ఇద్దరు వ్యక్తులు ప్రవేశించారు. ఒక వ్యక్తి పురుషుడు. మరొక వ్యక్తి స్త్రీ.

“ఏక్రము డేడి?” అని పురుషుడడిగాడు.

“బహుశా కొత్తరాజును అభినందించటానికి వెళ్ళివుంటాడు” అన్నదా స్త్రీ.

“అంటే అయివుంటుంది. మధ్యన మనం నలిగిపోతున్నాం. కొత్తరాజే నయం, పాత రాజుకంటే. పాతరాజు కన్ను చాదస్తం, అను

మానం యాయనదగ్గర వున్నట్టు కనపడదు. ఏక్రముడు పాతరాజుకి అభిమానస్తుడని కొత్త రాజు అనుమానించవచ్చుగాని, ఏక్రముడికి భయం లేదు. సద్గుణపాతాడు. అతను ఎలాటి పరిస్థితుల్లోనైనా ఇట్టే మరగలడు. ఎటొచ్చి మనలాటి వాళ్ళకే చిక్కు.”

ఇంకా ఏమిటో రాజుకి మాల గురించి, ఉద్యోగాల గురించి వారిద్దరూ మాట్లాడుతున్నారు. ఇక రాజు వినదలచుకోలేదు.

“నా ప్రజలదగ్గరకి నేను పోతాను. కనీసం వాళ్ళేనా నాయందు సానుభూతి కలిగివుంటారు.

నేను నా ప్రజల కిచ్చిన హక్కులన్నీ కొత్తరాజు లాక్కుంటాడు. అందుకని వారికి అతనంటే నచ్చకపోవచ్చు.” అనుకొని రాజు మళ్ళీ కదిలాడు.

అప్పుడే పావుగంట అయిపోయింది. అతనికి వీధివాళ్ళ ఇళ్ళకు వెళ్ళి మార్గాలగూడా తెలుసు. పూర్వం అత నక్కడ మారుమేమంతో కాలం గడిపేవాడు. ఆ వీధలు పడే బాధలు చూసి వారికై ఎన్నో సౌకర్యాలు చేయించాడు. అసలు తను ఏ జబ్బువల్లనైతే చనిపోయాడో ఆ జబ్బు ఆ ప్రాంతాల్లోనే తనకి పట్టుకుందని అనుమానం.

“జ్వరాలు, జబ్బులూ ఇప్పుడు నన్నేమి చెబుతేవు” అనుకుని అతను నవ్వాడు. ఆ ప్రాంతాలూ, ఇళ్ళూ అన్నీ పూర్వం మాదిరిగానే అసహ్యంగా వున్నాయి. అర్ధరాత్రి అవవస్తూవున్నా అక్కడి జనమంతా మేలుకునే వున్నారు. అందరి నోళ్ళలోనూ తనమాటే ధ్వనిస్తోంది. తన జబ్బు, చావు, జరుగబోయే దహనక్రియలు వాటిని గురించే మాట్లాడుతున్నారు.

ఒకచోట అయిదారుగురు మత్తుగా తాగి మాట్లాడుకుంటున్నారు. వారేమనుకుంటున్నారో విందా మని రాజు అక్కడ ఆగాడు.

“పోనీ పీడ వదిలింది. తను ఖర్చుపెట్టేదాని కంటే అదనంగా ఒక పెసాయెన ఖర్చుపెట్టలేని రాజు వుంటేనేం? పోలేనేం?” అన్నాడు అందులో ఒకడు.

“కొత్తవాడు చాలా మంచివాడుట్రా” అన్నాడు మరొకడు.

“పోనీరా, పాతోడు వొట్టి చాదస్తాడు. “మారంతా శుభ్రంగా వుండాలి, ఆరోగ్యంగావుండా” అని ఊరికే గోలపెట్టేవాడు. మన మెలాగవుంటే వాడి కండుకూ—మనం ఉన్నట్టు మనల్ని ఉండనీక” అన్నాడు ఇంకొకడు.

“రాజులంతా నాశనం అవాలి! ఒకవేళ ఉంటే మనం చెప్పినట్టు వినాలి. ప్రజారాజ్యం వర్ధిల్లాలి” అన్నాడు మరొక ఉద్రేకపూరిత విప్లవకారుడు.

“పాతరాజు ఉరిశిక్షలు రద్దుచేశాడు ఎందుకో తెలుసా, నేరస్థులచేత యావజ్జీవం చాకిరి చేయించుకుందుకు” అన్నాడు మరొకడు.

వాళ్ళమాటలు అతణ్ణి బల్లెలలో పొడిచినట్టుగా వున్నాయి. అక్కడనుంచి కదిలిపోయాడు రాజు. అప్పుడే అతని కిచ్చిన కాలంలో సగం అయిపోయింది.

అక్కడనుంచి తన రాజ్యంలోని జైలులోకి వెళ్ళాడు. ఆ జైల్లోకల్లా ఒక డే నేరస్థుడున్నాడు. అతను మోకాటిమీద కాగితంపెట్టి ఏదో రాస్తున్నాడు. రాజు అతణ్ణి ఇంతకు పూర్వం ఒక్కసారే చూశాడు.

ఆ జైలులోకి జైలు అధికారి, మరొక రాజభటుడూ ప్రవేశించారు. “ఈ చీటి నాభార్య కందజేస్తారా?” అన్నాడు. ఆ నేరస్థుడు వారిని చూసి.

“ఇంకెందు కి ఉత్తరాలు. ఆ రాజు చనిపోయాడు. నువ్వు తీసుంచుబడ్డావు. కొత్తరాజు ఊహలకీ, పాతరాజు ఊహలకీ చాలా తేడా వుంది. బహుశా నీవు రేపు విడుదలచేయబడవచ్చు” అన్నాడు జైలు అధికారి.

“చనిపోయాడా!” అన్నాడు నేరస్థుడు ఆశ్చర్యంగా. “ఆయన నన్ను శిక్షించినా ఆయనంటే నాకు చాలా గౌరవముంది. నన్ను పెద్దమనిషిలాగ చూశాడుగాని, నేరస్థుడుగా చూడలేదు. పాపం చనిపోయాడా? ఆయన బతికుంటే బాగుండేది” అన్నాడు. అతను మాట్లాడుతూంటే కళ్ళలోంచి నీళ్ళుకూడా రాలాయి.

రాజు ఆ ప్రదేశాన్ని వదిలి వెళ్ళిపోయేటప్పుటికి మూడువంతులకాలం అయిపోయింది. తను మేలుచేసినవాళ్ళు తిట్టే తిట్లకంటే, కీడుచేసిన వాడు పొగడే పొగడ బాధాకరంగా వుంది. తను వెయ్యిసార్లైనా చావటానికి వప్పుకుంటాడుగాని, తన జీవితం అటువంటివాని సానుభూతి ఫలితంగా రక్షింపబడటం అతని కిష్టంలేదు. కాని, అతనిలో ఉదాత్తత ఉందిగాబట్టి తన అయిష్ట నిలో ఉదాత్తత అతనికి కనపడింది. అతను తన పరిస్థితినింతా పూర్తిగా సింహావలోకనం చేసి చూసుకున్నాడు. తనయందు ప్రజలకు విశ్వాసం ఉండనుకునే నమ్మకం ఒట్టి మృగ్యమైంది. ఎవరికోసం తాను జీవితకాలమంతా శ్రమపడ్డాడో వారు తమ బాగునుగూడ గుర్తించుకోలేక పోయారు. ఒక అమాచకపు పిల్ల, ఒక దయగల నేరస్థుడు వీరేనా తన మిత్రులు. అట్లా అయితే తను జీవించటం ఎందుకు?

అతను గుణపాఠం నేర్చుకున్నాడు. పోయి పడుకుని, కాంతంగా, దీర్ఘనిద్రావలం మంచిది. అతనిలో ఆరాటం తగ్గిపోయింది. అతనికి అన్నీ నిర్దుష్టంగా కనపడుతున్నాయి.

చంద్రుడిచుట్టూ మబ్బులు దట్టంగా వున్నాయి. చలి చాలా ఎక్కువగా వుంది. అతనికి తన ఒంటరిపాటు అప్పుడు గుర్తు వచ్చింది. తనని హృదయపూర్వకంగా కోరేవారు ఒక్కరూ లేరా? తనని ప్రేమపూర్వకంగా చూసేవాళ్ళకి తన సర్వస్వమూ ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా వున్నాడు. అతని కిచ్చిన కాలంలో ఇంక కొద్ది తీజాలే వున్నాయి. తన భార్య మందిరం దగ్గరకు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు—లోపలికి వెళ్ళడమూ మానడమూ అనే సందేహంతో. తన భార్యమీద ఆశ గూడా నిరాశ అయితే వెనక్కి వెళ్ళిపోవటమే మంచిదికదా?

“నే నింతవరకూ జేసికీ జంకలేదు. భయపడుతూ ఏదీ చెయ్యలేదు. ఇప్పుడు మాత్రం జంకు జేసికీ?” అనుకున్నాడు రాజు.

తన భార్య ఒంటరిగా కూర్చుంది. ఆమె ముఖం జాటుతో పూర్తిగా కప్పబడివుంది. ఆమె నాస్థిలోచూసి రాజు తనని తనే తిట్టుకున్నాడు. ఆమెవంటి దాన్ని తను ఎట్లా అనుమానించ గలిగాడు?

తను ఆమె కిచ్చిన ఉంగరమే ఆమె శ్రేణి నుంది. అందులో వున్న వజ్రకాంతిప్పు ఆ గదిలో మరే వెలుగులేదు.

ఎక్కడో కొద్ది చప్పుడు రాజును చకితుణ్ణి చేసింది. గోడలోని మర్యాద్యారం తెరువబడింది. ఆ ద్వారం అక్కడ వున్నట్లు తనకీ, రాజుకీ తప్ప మరెవరికీ తెలియదనుకున్నాడు. కాని అక్కడ మరొక పురుషుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతన్ని మాట్లాడవద్దన్నట్టుగా ఆమె అతనికి సైగచేసింది. అతని చేతుల్లో వారిపోయింది.

“నీవు వచ్చావా, నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది. అతను చనిపోతున్నప్పుడు మీద వెయ్యి వేశాను. నాకు భయంగా వుంది. అతను వీశా చమె ఇక్కడికి వస్తాడేమో అనుకుంటున్నాను. కాని ఇంక రాదులే. మనమింక హాయిగా వుండొచ్చు” అని తన శ్రేణినిన్ను ఉంగరం అతనికి తోడిగింది. ఆ ఉంగరాన్ని ముద్దెట్టుకుంది. అర్ధరాత్రి అవగానే పన్నెండు గంటలు కొట్టాయి. పహరావాళ్ళు నిద్రలోంచి క్రుశ్చి పడ్డారు. రాజు మొద్దులాగ కొయ్య బారి వున్నాడు. కాని అతని ముఖమిదమాత్రం ఒక గొప్ప మార్పు కనబడుతోంది.

“ఇక రాజీగారికి యాయన్ని చూపించ గూడదు” అన్నారు జవానులు శవంమీద ముసుగువేస్తూ.

(మేరీ కోరికల్లోకి అనువాదం)

నెరసిన వెంట్రుకలదేవదమ

రంగు పూయనక్కరలేదు. అయ్యేదవ చితిక్కు. తెల్లని, రంగును మార్చి కాళ్ళకముగా వెంట్రుకలకు వదపు విచ్చును. గుణం కావినో, దణ్ణు వావను చేయబడును. తెలుపు కొంపమైయుండిన దూ 2-1-0; మధ్యరకమైయుండిన దూ 3-1-0; పూర్తిగా యుండిన దూ 5-0-0.

గమనింపు:-ఇది మెదడుకు కంటికి మంచి పోషణ విచ్చు ఔషధము.

Kesh Ranjan Aushadhalaya, M. 63, P.O. Ranigani (Burdwan)

మహాత్మా గాంధీ ఆర్థిక తత్వము

శ్రీ వి. సి. జైన్

మహాత్మా గాంధీ ఆర్థిక తత్వమును, నవీన ఆర్థిక వాదాలతో సమన్వయం చేసి చూసుకోవటం, ఒక్కొక్కప్పుడు చాలా కష్టతరమైనా కూడా, భారత భూమిలోంటి దరిద్రదేశానికి అవ్యయించుకొని చూసుకోవటానికి ప్రత్యేకంగా పనికివచ్చేటట్లుంటుంది. పాశ్చాత్య ఆర్థిక వేత్తలు, నైతిక ఆధ్యాత్మిక దృక్పథాలనుకూడా ఆర్థిక విషయాలలో మేళవించుకొని చూసుకోవలసిన, ఆత్మవసరాన్ని, ఇంతవరకూ గుర్తించకపోయినా ఇప్పుడప్పుడే గుర్తిస్తున్నారు. మహాత్మా గాంధీ తన జీవితారంభంనుంచి, ఈ విషయాన్ని గుర్తించే ఉన్నాడు. ఆయన రీత్యా, మానవుని సమస్త చర్యలూకూడా, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక సూత్రాల వల్ల నడపబడినై ఉండాలి. కాబట్టి భవిష్య ద్భారతదేశంలోకూడా, మహాత్మా గాంధీ ఈ దృఢ నియమాలమీదే ఆధారపడిన ఆర్థిక ప్రణాళిక తయారుకావలసిఉంది. మహాత్మా గాంధీ జీవిత కాలంలో, ఆయన స్వయంగా ఒక కంటకని పెట్టి చూస్తూనే ఉంటాడుగనుక, ఈ ప్రణాళిక లను ప్రభుత్వాల ఆదరించి తీరుతాయనే నిశ్చితత్వమూ, నమ్మక మూ, ఉండేవి. కాని నేడాయన లేకపోవటంతో, ఈ సూత్రాలకు ఈ ఆదర్శాలకు తగినంత ప్రాముఖ్యము ఇయ్య వలసిన బాధ్యత, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై ఇతోధికంగా పడ్డది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ సూత్రాలు పాశ్చాత్య ఆర్థికవిధానాలకు విరుద్ధంగా కనబడ వచ్చును. పాశ్చాత్య విధానాల సుంచే తమ పొండిత్యం గడించుకొన్న ఆర్థిక వేత్తలు వీటిని మరచి పోయే అవకాశముంది. కాని క్లార్కు అనే ప్రముఖ ఆస్ట్రేలియన్ ఆర్థిక వేత్త ఆమధ్య ఇండియా వచ్చినప్పుడు మహాత్మా గాంధీ కలుసుకొన్నాడు. ఆయన ఆర్థిక తత్వంతో ముగ్ధుడయ్యాడు. భారతీయ ప్రజానీకాన్ని సమగ్రంగా అవగాహన చేసుకున్న అనుభవవిజ్ఞానాల సంతృప్తికరణమే మహాత్మా గాంధీ ఆర్థికతత్వం.

ఆధునిక ఆర్థికశాస్త్రమంతా, నిత్యవసరాల బాహ్యత్యతమీద ఆధారపడి ఉంది. పాశ్చాత్యుల ఆర్థికతత్వం ప్రకారం, ఎన్ని ఎక్కువ నూతన వస్తువులను సేకరించుకోగలిగితే, అంత ఎక్కువగా మానవుని వ్యక్తిత్వము వృద్ధిపొందినట్లు భావించబడుతుంది. అంత ఎక్కువగా జీవన ప్రమాణం వృద్ధిచేసుకోగలిగితే, అంత ఎక్కువ తరగతి నాగరికతకు చెందినవార మవుతాము. ఈ నిత్యజీవితావసరాలను వృద్ధి చేసుకోటం మూలాన, మానవుని ఆర్థిక సంచలనానికికూడా ఉన్నతస్థాయి కల్గుతుంది. కారణం, అవసరాలు ఎక్కువైన కొద్దీ, వాట్లకు కావలసిన కృషికూడ ఇనుమడింతులగా పెరిగి, వస్తూన్న తైల ఎడతెగ కుండా శ్రమించవలసి ఉంటుందనే. జీవితం, వ్యక్తి, ప్రత్యేక ఉపాయశక్తిమీద, ఆధార పడి, ధనమూలమై పరిభ్రమిస్తుందిగాబట్టి, అంత ఎక్కువగా పనిచేసి అంత ఎక్కువగా ధనార్జనం చెయ్యగలిగితే, మనిషి అంత ఎక్కువగా, సౌఖ్యాలను, ఇతరల సేవను, అధీనంచేసుకో వచ్చును. ఇల్లా అయిన కొద్దీ, అ సౌఖ్యాల సంఖ్యకూడా అల్లాగే పెరిగి పోతూ ఉంటుంది.

గాంధీ ఆర్థిక తత్వానికి ప్రాతిపదికే వేరు. పాశ్చాత్యుల భౌతిక తృప్తిలో ఇక్కడి మానవ పాశ్చాత్యుల పొందగలిగిన అనందించగలటమే అవ

ధిగా ఉంటావచ్చింది. తత్ఫలితంగా, ఇంత అసౌఖ్యము, దారిద్ర్యము అక్కడి ప్రపంచంలో పెరిగిపోయాయి.

గాంధీజీ తత్వం ప్రకారం, కోరికలను అవసరమైనంతమాత్రంగా తగ్గించుకొని, సౌఖ్యం అనేది, ఈ వాంఛలలో కాకుండా, ఆధ్యాత్మిక కానుకలలో పొందటానికి ప్రయత్నించాలి. అ విధమైన శాంతి అనేది, మనకున్న వాటితో తృప్తిపడటం సేర్వకోటంలోనే ఉంది. భారత దేశంలోంటి బీదదేశంలో, జనం తమ కోర్కెలు తీర్చుకోటానికి తగిన ఉపకరణ సంపత్తి లేని చోట, స్వార్థత్యాగము, తృప్తిసంయమము అన్ని భావాలకు చాలా ప్రాముఖ్యము ఉంది. అవి లేకపోతే, నిరాశతో, కుములుతూ, మగ్గ వలసి ఉంటుంది. మానవుని శ్రమకు కృషికి అవధి, కేవలం ఆట్టి కోర్కెలను అల్లాగే తీర్చుకోటం కాదని, వాటిని తీర్చుకోటం వలన వచ్చే ఆనందం ఏ దనుకొంటున్నామో దాన్ని నూటిగా పొందటమే నీ గాంధీజీ ఎప్పుడూ బోధిస్తూ వచ్చాడు. భౌతికవాంఛల విషయంలో కొద్దిగా దృక్పథాన్ని మార్చుకోగలిగితే, కొద్దిపాటి వస్తువులతోనే, ఆ సంపూర్ణ సౌఖ్యం, సంపూర్ణ వ్యక్తి వికాసం పొంది జీవించ గలగటం సులభ మౌతుంది.

యథార్థ జీవితంలో చూసుకొంటే, దీని ఫలితంగా, ఆరోగ్యంతో బ్రతికేందుకు కావలసిన జీవితావసరాలకు భౌతికతకే ధనాదాయాన్ని తగ్గించుకోటం గాంధీజీ ఆదర్శాలకు అనుగుణ మగా జీవించుకొంటే, అవుతుంది. ధనికుల యొక్కయు, వారి అనుయాయులయొక్కయు, కోరికలు, అవసరాలు కూడా తగ్గవస్తాయి. తక్కువ లాభాలతో తృప్తిపడగలుగుతారు. వాళ్ల సంపాదనలో ఎక్కువభాగం, రాజ్యాంగానికే దక్కువాటు అయి, బీదప్రజల అవసరాలకూ, అనంపాన్ని పెంపొందించేందుకు రాజ్యాంగము

ఆధనాన్ని ఖర్చు పెట్టేందుకు వీలవుతుంది. ఈ విధానం అమలులో పెట్టే, ధనదాహం కూడా తగ్గి జీవితం శ్రేష్టతరంగా గడుపుకోటానికి వీలవుతుంది. ఈనాడింత కల్లోలాలకు కొట్లాటలకు కారణాలవుతున్న అనేక విషయాలు అంతరించి పోతాయి.

ఈ నాడు భారత దేశములో మన అవసరాలకు కావలసినంత వస్తు సంపద లేదు. అందరికీ కావలసినంతగా ఇప్పుట్లో ఎక్కడి నుంచీ మనకు వస్తువులు వచ్చే సూచనకూడా లేదు. ఆ పరిస్థితిలో మన కోరికలను సంయమన మొనర్చుకోవాలని చెప్పటం మెట్టపేదాంతంగా అనుకోవలసినది కాదు. యథార్థాలను ఎదుర్కొని అందరూ ఆరోగ్యంగా మన గలగటానికి కావలసిన ఉత్తమతత్వము. వస్తువులు వృద్ధిఅవుతూ వచ్చిన కొద్దీ, మన కోర్కెలను తీర్చుకొనే అస్సారం పెరగవచ్చును. కాని అంతవరకూ, వాట్లకే ఎగబడటంలో లాభం లేదు. ప్రస్తుతపరిస్థితులు చాలా అన్యాయంగా ఉన్నవి. కొందరు తమ కోరిన కోరికలన్నీ సంపూర్ణంగా నెరవేర్చుకొంటున్నారు. జన బాహుళ్యానికి మాత్రం, తక్షణజీవితావసరవస్తువులు కూడా లేకుండా పోతున్నాయి. అందుచేత, కోరికల సంయమనం సూత్రంగా పెట్టుకొన్న ఆర్థికతత్వమే ఈ పరిస్థితులకు చక్కగా సమన్వయిస్తుంది. ప్రజాభిప్రాయాన్ని ఇందు కనుగుణంగా తీర్చేందుకు ప్రభుత్వం ఆ విషయంలో అధికంగా ప్రచారం చెయ్యవలసిఉంది. బోధకన్నా ఆచరణ ఎక్కువ అవసరం. మంత్రులు మొదలైనవారు, తమ ఖర్చులనే, చాలా పరిమిత మొనర్చుకొని ప్రత్యక్షచరణవల్ల ప్రచారం చెయ్యగల్గాలి. ప్రతివారికీ తగినంతమటుకుగానే అవసరాలను సంతృప్తిపరచే విధానంలో, కనీస జీతసాలు, లాభాల పరిమితులు, మొదలైనవి

నిర్ణయించ వలసి ఉంటుంది. ఎంత వరకూ అవసరాలూ, ఏవేవి అవసరాలు, ఎల్లా తగ్గించవలసి ఉంటుందనేది చాలా కష్టమైన విషయమే గాని, ఆ పరిమితి ఏదో నిర్ణయించుకోక తప్పదు. ముఖ్యమైన పదార్థాల నన్నిటిని, ఉచితమైన ధరలకు అందరికీ దొరికేట్లు చూడటం ఇందులో చాలాముఖ్యం. వస్తువుల ధరలను, పరిమితమైన రేపద్ధతి ఇప్పటికే చాలమటుకు సిద్ధించింది. కాని ఇంకా సత్వర పద్ధతిలో, పీట్ల తయారీ, కొనుగోలు దారులకు అందుబాటు సక్రమంగా, సరియైన పద్ధతుల్లో నడచేటట్లు చూడాల్సి ఉంటుంది. వస్తువుల ధర లిప్పుడు బాగా పెరిగిఉన్నాయి. ఈ పెంపకం పెళ్ళికి, పిచ్చికి సంబంధంలాగూ తి కమక గా ఉంది. ధరలు పెరగటానికి, కూలి పెరగటం కారణమంటారు. కూలి పెంచినకొద్దీ ఉత్పత్తి దారుడు ధర పెంచుతాడు. ధరలు పెరిగినకొద్దీ, కూలి ధరలు పెరగండే జీవితం గడవదు. ఉత్పత్తి తారులూ, కార్మికులూ కూడా, తక్కువ ఆదాయాలతో తృప్తి పడితే ధరలు తగ్గుతాయి. కాని ఇప్పుడు మళ్ళీ ప్రారంభదశలో లేము గనుక ఈ ఫలితం రావాలన్నా ఆలస్యం కావచ్చును. ఇప్పటి ఈకంగాల్ పరిస్థితులలో కొందరికీ అవసరమైన వానికన్నా అతి ఎక్కువగా నూ ఎక్కువమంది అసలు లేకుండా నూ వస్తువుల పంపిణీ జరుగుతుంది. ఇది మార్చి, అందరికీ, సమంగా తగుమాత్రమైన పరిమితిలో వస్తువుల పంపిణీ జరిగేటట్లు ప్రభుత్వం చూడాలి. ఈ ఉత్పత్తి, సంపకం ప్రణాళికల తక్షణావసర సూత్రమీదే నని ప్రభుత్వం విశేషంగా ప్రకటించి పనికి పూనుకోవాలి. గాంధీజీ ఉన్నాన్నట్టే, ఈ ఆదర్శాన్ని మన మనస్సులలో నిత్య నూతనంగా ఉంచగలిగాడు.

ఎక్కువ మంది దీనికి ఒప్పుకోక పోయినా, కొంత అభిమానం దీని పట్ల ఎక్కువ మందికి కలిగేట్లు చేశాడు. ఇప్పుడిదంతా ప్రభుత్వం స్వయంగా పూనుకొని చేయవలసి ఉంటుంది.

భారతప్రశస్తి

శ్రీల ఆరోగ్య భాగ్యానికి లోహర

కేసరికుటీరం లిమిటెడ్, మద్రాస్

ఓరిస్సా, నైఋత్యదివియమ్మ, ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడులకు ఏకాంక్ష : సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్, విరంపరం, ఏకిండ్లాబాదు, వెణువాడ, మద్రాస్. Jai Hind Publicities)

జ్యువెల్స్ గల శ్రేష్టమయిన వాచీలు
 స్విస్ మేడ్. పరిమైన వేక సూచి
 ముంది. దృఢమైన విరాళం. క్రోమి
 యంకేవేసు. 17/. శ్రేష్టమైన రకం
 రు. 18/. లేదీన వైజు. 28. నలు
 వలకలు రు. 30/. సుపీరియర్
 బ్రెల్జ్ క్రోమియంకేవే 7 జ్యువెల్స్
 రు. 33. రోల్డ్ గోల్డ్ 10 ఏళ్ళు
 గ్యారంటీ రు. 43. శ్రేష్టమయినది
 రు. 45. 15 జ్యువెల్స్ రు. 65.
 అలాంటి వైమిషీన రు. 16/12-
 శ్రేష్టమయినది రు. 18. పోస్టేజీ అణలు 0-12-0
 GREAT NATIONAL STORE (X. P.)
 Post Box No 12216 Calcutta (X)

నేటి ప్రపంచం :

పాలస్తీనా విభజన విషయంలో ఆమెరికా తీవ్ర సందిగ్ధావస్థ

పాలస్తీనా సమస్య మొత్తంమీద ఆరోజు కాన్ఫరెన్స్ భయంకర పరిణామానికి దారితీస్తున్నది. ఐక్యరాజ్య సమితి నిర్ణయించిన విభజన పథకాన్ని అమలుకాకుండా అరికట్టి పాలస్తీనాను ఐక్య ఆరబ్ రాజ్యంగా కాపాడు కోడానికి అటు ఆరబ్బులు, విభజన పథకం అమలు జరిగేటట్లు చూసి, కొంతభాగంలోనైనా యూదు రాజ్యాన్ని స్థాపించుకోవడానికి ఇటు యూదులూ సర్వ యుద్ధసన్నాహాలూ చేసుకుంటున్నారు. పాలస్తీనా ఆరబ్బుల తరపున రాజకీయ సంప్రతింపుల నిమిత్తం ప్రస్తుతం లండను వెళ్ళిన ఆరబ్ నాయకుడు ఇస్మేద్ షావాచీ అనేతరు ప్రస్తుతం పాలస్తీనాలో వ్యవహార తంత్రమంతా ఆరబ్ జాతికి అనుకూలంగా వున్నదనీ, ఆధునిక పద్ధతుల ప్రకారం అక్కడ యుద్ధం ఎవరైనా సాగించదలచినా వారు తప్పక ఆకాశాగంగం చెంక వలసి వస్తుందనీ యూదు జాతివారు విమానాలను, ట్యాంకులను, జలాంతరాయాలను, కోస్తా పొడుగునా సమాయత్తం చేసివుంచారనీ, ఐనప్పటికీ ఆరబ్ జాతివారు కూడా చీటన్నిటినీ ఎదుర్కోవడానికి తగిన సన్నాహాలు చేసుకుంటున్నారనీ హెచ్చరిక చేశాడు. ఆరబ్ జాతి తరపున పోరాడడానికి దాదాపు 10 వేల మందితో ఒక అంతర్జాతీయ వాలంటీర్ దళం ఏర్పడుతుందనీ, త్వరలోనే ఈ విషయమై చర్చించడానికి పాలస్తీనా ఆరబ్ ప్రతినిధులు, ఆరబ్ రాజ్య సమితి ప్రతినిధులు సమావేశ మవుతారనీ కూడా ఇతడు అంటున్నాడు. ఈ విధంగా వాలంటీర్లను సప్లయ అంటున్నాడు. ఈ విధంగా వాలంటీర్లను సప్లయ చేసే దేశాలలో భారతదేశం కూడా ఒకటని ఇతడు చెబుతున్నాడు. భారతదేశం విషయంలో ఇతడు ఈ విధముగా అభిప్రాయ పడడానికి ఆధారమేమిటో బోధపడడంలేదు. పాలస్తీనాలో సంభవించే రక్తపాతంలో భారతప్రభుత్వం ఎన్నటికీ విధమైన సంబంధాన్ని పెట్టుకోదు. ఐక్యపాలస్తీనా వాదనను మాత్రమే భారతప్రభుత్వం సమర్థించింది కాని, సంపూర్ణ ఆరబ్ రాజ్య స్థాపననూ, యూదు హింసనూ ఎన్నడూ బలపరచలేదు; బలపరచదు.

ఇంతేకాకుండా పాలస్తీనా విభజన విషయంలో ఆమెరికా, రష్యలు ఏకాభిప్రాయం తో పనిచేస్తున్నవనీ, తూర్పు యూరప్ నుంచి వలసవస్తున్న యూదు జాతివారు కమ్యూనిస్టు దృక్పథం గలవారనీ, మధ్యధరా ప్రాంతమైన పాలస్తీనాలో కమ్యూనిస్టు ప్రాబల్యం ఏర్పడడానికి ఆమెరికా ఏవిధంగా సమర్థిస్తున్నదో తనకు బోధపడడంలేదనీ కూడా ఇతడు చెప్పి, ఆమెరికా బ్రిటనులను భయపెట్టడానికి చూస్తున్నాడు.

పాలస్తీనా భవిష్యత్తు విషయంలో ఆరబ్ ప్రముఖుల ధోరణి ఈవిధంగా వుంటే, ఆమెరికా ప్రభుత్వ వర్గాల వైఖరి కొత్తకొత్త దారులు త్రొక్కుతున్నది; విభజన పథకాన్ని బలపరిచి, అమలు జరపడమో లేక విరమించడమో అనే పెద్ద సందిగ్ధావస్థను ఆమెరికన్ ప్రభుత్వం ఎదుర్కొంటున్నట్లు వార్తలు వస్తున్నవి. ఐక్య రాజ్యసమితి సమావేశంలో పాలస్తీనా విభజన పథకాన్ని బలపరిచిన ఆమెరికావైఖరి ఇంతలోనే ఈవిధంగా మార్పుచెందడానికి ఈ సంవత్సరం నవంబరు నెలలో అధ్యక్షస్థానానికి జరుగబోతున్న ఎన్నికల కారణమనికూడ స్పష్టపడుతున్నది.

ఆమెరికాలో ఈనాడు దాదాపు 40 లక్షల మంది యూదుజాతివారు వున్నారు. అధ్యక్ష స్థానానికి జరిగే ఎన్నికలో పీఠంధరూ వోటు చేస్తారు.

ఇంతేగాక సైనిక జలసమీకరణకు, భవిష్యత్ తుది నిర్ణయాలకు పెట్రోల్ ప్రకా

నాంగం. మధ్య ప్రాచ్యదేశాలలో పెట్రోల్ ఉత్పత్తి సౌకర్యాలను కొన్నిటిని ఆమెరికా ఇదివరకే సాధించివున్నది; ఇంకా సాధించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది.

అందువల్ల అధ్యక్షస్థానానికి జరిగే ఎన్నికలలో 40 లక్షలమంది యూదుజాతియులవోటునూ పోగొట్టుకోవడం ఇష్టం లేక పోతే మధ్య ప్రాచ్యంలో పెట్రోల్ సౌకర్యాలను వదులుకోవలసివస్తుంది. ఇటు యూదుల వోట్లను పోగొట్టుకోవడమో, అటు ముఖ్యమంత్రి మైన్ పెట్రోల్ ను పోగొట్టుకోవడమో అనే తీవ్ర సందిగ్ధస్థితిలో ఇప్పుడు ఆమెరికా పడిపోయింది.

ఈమధ్య ఆమెరికా మంత్రిమండలి సమావేశం జరిగినప్పుడు కొంతమంది ప్రముఖులు పాలస్తీనా విషయంలో తమ ప్రభుత్వం ఏవిధానాన్ని అనుసరించ దలచిందో వారంగోజులలో స్పష్టపరచవలసిందని గట్టిగా ప్రశ్నించారు. మంత్రిులలో కొంతమంది యూదులవోట్ల ప్రధానమైనవనీ, మరికొంతమంది మధ్యప్రాచ్యంలో తయారయే పెట్రోల్ ప్రధానమైనదనీ వాదించారు. పెట్రోల్ ప్రధానమైనదని వాదించిన వారిలో ఆమెరికా రక్షణశాఖామంత్రి జేమ్స్ ఫారెస్టర్ వర్గంవారు ముఖ్యులు. రక్షణ మంత్రి ఫారెస్టర్ పట్టపట్టి ఈవాదనను గట్టిగా సాగించాడట.

ఈ పరిస్థితులలో పాలస్తీనా సమస్యపై ఆమెరికా విధానంలో ఏవిధమైన ఆకస్మికమార్పులు సంభవించినా సంభవించవు.

ఐక్యరాజ్యసమితి చేసిన విభజన పథకాన్ని తోసిరా జని ఆమెరికా గోడమీదివీలవటంగా ఉపేక్షాభావాన్ని చూపిన ఆశ్చర్యపడవలసిన అగత్యంలేదు. ఆమెరికావైఖరిలో మార్పు వచ్చిందని స్పష్టపడగానే బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఏమాత్రం విధానాన్ని అనుసరిస్తుందో కూడా చెప్పడం కష్టం. బ్రిటన్, ఆమెరికాల వైఖరిలో వచ్చే మార్పును సాకుగా తీసుకొని రష్య ఆరెండు దేశాలపై తన ప్రతికూల ప్రచారాన్ని బలపరుచుకొని తీరుతుంది.

ఆమెరికా వైఖరి ఇంత సందిగ్ధంగా, అస్పష్టంగా వున్న ఈ సమయంలో ఆమెరికాలోని యూదు సంఘాధ్యక్షుడు రాబి హెల్లల్ సెల్వర్ అనే అతడు, “ఐక్యరాజ్యసమితి నిర్ణయించిన విభజన పథకాన్ని భగ్నం చేయడానికి ఆమెరికా ప్రభుత్వ వర్గాలు, బ్రిటిషు వారు కుట్ర పన్నుతున్నారు” అని ఆరోపణ చేస్తున్నాడు. ఆమెరికా పెట్రోల్ సౌకర్యాలు నాశనమై పోతేమోననే భయం కొద్దీ పాలస్తీనాలో యూదు రాజ్యం ఏర్పడకుండా ఆమెరికా మంత్రిులలో కొందరు ఎత్తులు వేస్తున్నారని కూడా రాబి సెల్వర్ అంటున్నాడు. వీటన్నిటినీ బట్టి చూస్తే పాలస్తీనా సమస్యను ఇదమిత్తమని ఇప్పటిలో తెలుస్తారా అనే సందేహం ఏర్పడడం కూడా సహజమే!

వాస్తవానికి ఆరబ్ జాతి యుద్ధసన్నాహాలన్నిటినీ చేస్తున్నమని ప్రకటిస్తున్నదాని, ఇదంతా “మేకపోతు గాంధీర్యమే” నేమానని అనుమానం కూడా వేయకపోవడంలేదు. ఇందుకు ఇటీవల వచ్చిన కొన్ని వార్తలే ఆధారం.

జెరూసలం గ్రాండ్ మస్టీ హాజ్ అమీ ఎల్ హుస్సేని అధ్యర్థాన పాలస్తీనాలో ప్రథమ ఆరబ్ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పాటుచేయడానికి, ఆరబ్ జాతి ప్రముఖ గోల్డా నాయకుడు ఫాటీల్ కాక్స్ ని స్వతంత్ర ఆరబ్ నేనలపై సర్వసేవాధి పతిగా నియమించడానికి మొదట అనుకున్నాడు. హాజ్ అమీ ఎల్ హుస్సేనికీ కాక్స్ సర్వ సేవాధిపతిగా వనిచేయటం ఏమాత్రం ఇష్టంలేదని ఈజిప్ట్ ప్రముఖ రాజకీయవర్గాలవారు బాహుటంగా ప్రకటిస్తున్నారు. గ్రాండ్ మస్టీ అయిన

తమ పాలస్తీనా ఆరబ్ జాతికంతకూ మతగురువు కాబట్టి, సర్వ సేవాధిపత్యం స్వీకరించే వ్యక్తి తన పట్టభక్తి విధేయతలతో ప్రవర్తించాలని హుస్సేనివాదను ఇందుకు కాష్ట ఏమాత్రమూ సమ్మతించడంలేదు. కాబట్టి, కాష్ట అధ్యర్థం కింద సైనికులుగా పని చేయడానికి ఇష్టపడే ఆరబ్ లనందరినీ దేశద్రోహులుగా పరిగణిస్తానని మస్టీ తీవ్రమైన హెచ్చరిక చేశాడు.

గ్రాండ్ మస్టీ హుస్సేని చూపుతున్న ఈ విపరీత దృక్పథాన్ని ఆరబ్ రాజ్య సమితిలో సభ్యత్వం వున్న ఇరాక్, ట్రాన్స్ జోర్డాన్ ప్రభుత్వాలు ఏమాత్రం హస్తించడం లేక పోతున్నది. గత మాసం మధ్యన కెయిరోలో ఆరబ్ రాజ్యాలు సమావేశమై పాలస్తీనా భవిష్యత్తును గురించి చర్చించినపుడు, కాక్స్ ఆరబ్ వాలంటీర్ నేనలపై సర్వసేవాధిపత్యం ఇవ్వకపోయే పక్షంలో తమ సమితి చేసే నిర్ణయాలను బలపరచబోవడం లేదని కూడా ఇరాక్ మిగతా ఆరబ్ ప్రభుత్వాలను తెలియజేసింది.

ట్రాన్స్ జోర్డన్ రాజు అబ్దుల్లా కూడా కాక్స్ సర్వ సేవాధిపత్యం వుండాలని వాదించాడట.

ఈవారం కెయిరోలో (ఈజిప్టు) జరిగిన ఆరబ్ రాజ్య సమితి సమావేశానికి గ్రాండ్ మస్టీ హుస్సేని కూడా హాజరైనాడు. పాలస్తీనాలోని ఆరబ్ జాతిపై అధిపత్యమంతా తనదేనని ఆరబ్ రాజ్య సమితి సభ్యులందరూ అంగీకరించిన మొదట ప్రస్తుతానికి తాత్కాలిక పాలస్తీనా ఆరబ్ ప్రభుత్వస్థాపన కార్యక్రమాన్ని తమ విరమించుకొన్నట్లు మస్టీ ఒక ప్రకటనచేశాడు.

ఇంతమాత్రం చేత గ్రాండ్ మస్టీ హుస్సేనికీ, ఆరబ్ గోల్డా నాయకుడు కాక్స్ కీ భేదాభిప్రాయాలు పరిష్కారమైనవనిగాని, పరిష్కారం కాగలవనిగాని తోచదు.

ఆరబ్ అగ్రనాయకులలోనే ఒకరితో ఒకరికి తలలు కూడని ఈ పరిస్థితిలో విభజన పథక ప్రతిఘటనకు ఏకోన్మత చర్యలకు ఎంతవరకు దిగగలరో సందేహాత్మకమైన విషయమే. మొత్తం మొదట వీటన్నిటినీ బట్టి చూస్తే పాలస్తీనా సమస్య చివరకు కప్పలత్కడగా పరిణమిస్తుందేమో!

విస్తెండులో కాసనసభ ఎన్నికలు ఈవారం పూర్తి అయినవి. పోటీచేసిన మొత్తం ఏడు పక్షాలలో ప్రధాని డీవెలరా పక్షమైన ఫియానా ఫెయిల్ కే ఎక్కువ స్థానాలు లభ్యమైనవిగాని, మంత్రివర్గ నిర్మాణానికి వీలైనంత సంఖ్యలుం సమకూరలేదు. కాసనసభలో వున్న మొత్తం 147 స్థానాలలో డీవెలరా పార్టీకి 88 స్థానాలు చేకూరినవి. గత 16 సంవత్సరాలలో కాసన సభకు (డెయిల్) జరిగిన ఆరు ఎన్నికలలో ఇప్పటివరకూ ప్రతిసారి డీవెలరా పార్టీకి స్పష్టమైన సంఖ్యలుం చేకూరుతూ వచ్చింది. ప్రజా విశ్వాసాన్ని మారగొంటూ ఆయన్ ప్రధానా ముఖ్యుడుగా పనిచేస్తూ వచ్చాడు. విస్తెండు వున్న రైత్యులకు సాధించలేక పోయిన పట్టికీ డీవెలరా ఆర్థికంగా పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధిలోకి తీసుకురాగలిగాడు. గతసంవత్సరంనుంచీ దేశంలో జీతన వ్యయం దాదాపు రెట్టింపుపెరిగినందున డీవెలరా ప్రభుత్వం ద్రవ్యోల్బల ప్రమాదాన్ని అరికట్టడానికి ప్రజలపై అనేక క్రొత్తపన్నులను విధించవలసివచ్చింది. దీన్ని సాకుగా తీసుకొని సీకా మోక్షైర్ డ్ నాయకత్వాన నూత్న రిపబ్లికన్ పక్షం ఒకటి ఏర్పడడం, కాసన సభ స్థానాలలో ఏర్పడిన ఖాళీలకు మూడు ఉపఎన్నికలు జరగడం, అమూడింటిలో రెంటిని నూత్న రిపబ్లికన్ పో

గలుచుకోవడం సంభవించింది. డీవెలరా ప్రభుత్వం అనుసరించిన దేశీయ ఆర్థికవిధానం తీవ్రవిమర్శకు గురి అయింది. అంతటి కాసన సభకు కొత్త ఎన్నికలు జరిపి త్వరగా నిర్మాపించకోవడం అవసరమని ప్రధాని డీవెలరా నిర్ణయించాడు. గతసారి ఎన్నికలు జరిగింది 1944 లోనే అయినందున, ఇంకా దాదాపు సంవత్సరం పాటు ను పరిపాలన చేయడానికి అవకాశ మున్నప్పటికీ, ప్రజలలో తనపై విశ్వాసబలం ఏపాటి వున్నదీ తెలుపుకోవడమే అవసరమని ఎంచి ముందుగానే ఈ ఎన్నికలు జరిపించాడు. 1944 ఎన్నికలలో 77 స్థానాలు సాధించిన డీవెలరాకు ఈ ఎన్నికలలో తొమ్మిదిస్థానాలు తగ్గిపోయినవి. కార్మిక కక్షక, స్వతంత్ర నేతనల్ పార్టీలలో వేటికో కొన్నిటి నైనా చేరదీసి, మిశ్రమ మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటుచేయక గత్యంతరంలేని పరిస్థితి ఇప్పుడు ఏర్పడింది. మిశ్రమ మంత్రివర్గ స్థాపనకు డీవెలరాకు ఏమాత్రం ఇష్టంలేదు. ఏదో విధంగా అట్టి మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పాటుచేసినా అది ఆటే కాలం నిలవలేదని కూడా డీవెలరా స్పష్టపరుస్తున్నాడు. ఈ పరిస్థితులలో తిరిగి సాధారణ ఎన్నికలు జరిపి అధిక సంఖ్యాబలాన్ని సాధించడమే మార్గాంతరమని వివిధ ప్రధాని అభిప్రాయం.

చైనా అంతర్గత ఉగ్రతం ఎక్కువవుతున్నదేగాని, తక్కువ నూచన లేని కనిపించడంలేదు. మంచూరియాలో అతి ప్రధాన నగరమైన మూక్డెనుకు కమ్యూనిస్టు నేనలు విరుమెళ్ళే దూరంలోకి చొచ్చుకు పోగలిగినట్లు చైనా ప్రభుత్వ వర్గాల ప్రకటనలే తెలియజేస్తున్నవి. ఈ నగరం మరఫిరంగి కాల్పుల ప్రతిస్పందనలో మార్కొపోతున్నది.

అంతర్గత ఉగ్రతలతో, దేశమంతటా వ్యాపించివున్న ఆర్థికవిపత్తువల్లా చైనా ప్రభుత్వం నిలుసుందా, నిలవదా అనే సందేహంకూడా ఏర్పడినట్లుకూడా వార్తలు వస్తున్నవి.

ఈ పరిస్థితులలో చైనా భవిష్యత్తేమిటనే ప్రశ్నిరావడం సహజం. దేశంగతి దుర్భలేనా, లేక ఏదైనా తరణోపాయం వున్నదా? ఇప్పటికి దాదాపు 11 సంవత్సరాల నుంచి నిర్విరామంగా సాగుతున్న యుద్ధ కార్యకలాపాలకు దేశంలో దుర్భరదారిద్ర్యం, అవినీతి తాండవిస్తున్నవి. 45 కోట్ల జనాభాగల చైనా కమ్యూనిస్టు అధిపత్యానికి దాసోహమంటే దూరప్రాచ్యంలో ఆసియాఖండమంతటా ప్రజాస్వామ్యశక్తులకు నిలువ నీడ వుండదు. గత 20 సం.లలో చాంగ్ కై షేక్ నాయకత్వంకింద చైనా అమాఘమైన అభివృద్ధిని, ఐక్యతను సాధించినమాట వాస్తవం. ఆయన నాయకత్వ ప్రయోజనాలను ఎవరూ కాదనలేరు. ఐతే ఆయన తన అనుచరులలో, ఎవరు ఏమి చెప్పినా విని తప్పకగాని, ఒప్పుకాని ఆ సలహా ప్రకారం ఆచరిస్తాడనే అపవాదానికి వున్నది. చైనా జాతికి మహాపదనం ఏర్పడిన నేటి పరిస్థితులలో చాంగ్ కై షేక్ తన అధ్యర్థం కిందనే నిజాయితీ పరులు, విశ్వసనీయులు అయిన వారి సహాయంతో నూత్న నాయకత్వాన్ని నిర్మించడం, స్థిరప్రజ్ఞతో కార్యదీక్షతో దృఢ విధానాన్ని అవలంబించడం అవసరమేమో ననిపిస్తున్నది. ఈ నాయకత్వ వున్న రీత్యా తోపాటు ఆమెరికా ఆర్థిక సహాయం కూడా అవసరమే. అంతరంగిక సంస్కరణలు జరగక, ఆమెరికా ఆర్థిక ఆయుధ సహాయం లభించినా ప్రయోజ

(21-వ పేజీ చూడుడు)

వెర్దిన వెంట్రుక అడవి పదము

రంగు పూయవక్కరలేదు. అయ్యేద వికృత. తెల్లని రంగును మార్చి కాళ్ళక ముగా వెంట్రుకలకు వలపు విచ్చును. గుఱం కానిదో, దబ్బు వాపను చేయబడును. తెలుపు కొంచమైయుండిన రూ 2-3-0; మధ్యరకమై యుండిన రూ 3-3-0; పూర్తిగా యుండిన రూ 5-0-0.

గమనింపు:- ఇది పెదరుకు కంటికి మంచి పోషక విచ్చు ద్రవ్యము.

Bharat Kalyan Aushadhalaya,
P. O. Raniganj, (Burdwan)

వర్తమాన శాస్త్రము

శ్రీ బ్రహ్మాండం అంజనేయులు

వర్తమానములో చేరేది ముడిపదార్థములను భౌతికస్థితినిబట్టి రెండు భాగములుగా చేయవచ్చును.

- (1) ఘనపదార్థభాగము (వర్ణచూర్ణములు.)
 - (2) ద్రవపదార్థభాగము (వాహకములు).
- ఘనపదార్థభాగములలో 800 జలద్రవ్యం (800 గ్రాముల) తగ్గరి మెత్తని చూరములుగా యోగపడెను. ద్రవపదార్థభాగము వర్ణలేప వాహకములుగా (పెయింట్ మిడియ) వుపయోగపడును.

మరల ఘనపదార్థచూర్ణములను రెండు ముఖ్యభాగములుగా చేయవచ్చును.

- (1) పునాది చూర్ణములు :
- నాగ, యశోదసంబంధమైన వర్ణలేప చూర్ణములు.

- (2) చాయ చూర్ణములు :
- i అవతేజితములు (ప్రవర్తక నిలము, క్రోముపసుపులు మొదలగునవి)

- ii లక్ష్మరంగులు (లిథోల్ ఎరువు, వాక్ సా పసుపు, థాలోపైటైట్ నిలము మొదలగు నీటిలో కరగని కృత్రిమ రంగులు)

- iii వేచిన రంగులు (అల్ట్రా మెర్కెల్ నిలము, గంగసింధూరము, పచ్చసీసము, రస సింధూరము, కృత్రిమ లోహసింధూరములు మొదలగునవి.)

వాహకాంబద్ధిలో వర్ణలేపములలో చేర్చబడుచున్న భారచూర్ణములు (ఎక్స్ పెండర్స్) కూడ కొన్ని కలవు. (1) ముగ్గురాయిచూర్ణము (మెర్కెరైట్), (2) భాంబుపిప్ప (అవతేజింపబడిన ముగ్గురాయిపాడి) (3) రాచిప్పపాడి (టూల్స్) (4) సీమసున్నపాడి (చాక్) (5) జ్వాలామున్నపాడి (చెనాక్) మొదలగునవి.

వర్ణలేపములలో భారచూర్ణములకంటె సుగుణములు అతిస్వల్పము.

- (1) సరుజైన పునాది చూర్ణములను (చేసిక్ షిగ్ పెయింట్స్) అడుగుకు దిగిపోకుండా తేల్చివేట్టు.

- (2) లేపపటములను కొంచెము గట్టిపరచుట.

- (3) వై పూ తలకు పట్టు నిచ్చుట (క్యాచింగ్).

ఇంతకుమించి భారచూర్ణములకు తెలవర్ణ లేపములలో యథార్థమునకు ప్రసక్తిలేదు. జల వర్ణ లేపములలో (డ్రై పెంట్స్) వీనికి కొంత సాహసము కలదు.

వాహకములు

వర్ణలేపములలోని ద్రవపదార్థము రెండు భాగములై యున్నది:

- (1) పటలతైలములు : (అవిశేనూనె, చీనాటుంగు నూనె మొదలగు ఆరిపారకట్టు (డ్రెయింగ్) నూనెలు);

- (2) పలుచనకారము : (కర్పూర తైలము, ఖనిజ కర్పూరతైలము మొదలగునవి).

ద్రవకారము, (సాల్వెంట్స్) జగురు, ఆరుడుదారులు గూడ ఇచ్చట పేర్కొనవలసివచ్చెను.

- i ద్రవకారము : సారాయి, (స్పిరిట్) యాసిట్ మొదలైనవి.

- ii జగురులు : కోపర్ జగురు, అరిఫూస (కోజిక్) లక్ష్మలు, డేకరైటు మొదలగు కృత్రిమ జగురు మొదలైనవి.

- iii ఆరుడుదారులు : కోబాల్టు, మాంగనీస్, నాగము మొదలగు ధాతు సమ్మి ద్రవముల ఆరుడుదారు.

వర్ణ చూర్ణములు

వర్ణలేపముల తయారీలో వర్ణచూర్ణముల అవశ్యతను చెప్పినవరము లేదు గదా! ఈ వర్ణ చూర్ణములే లేప పటములకు (1) వర్ణమును (కలర్) (2) లేపితలమును కప్పి మరుగుపరచు క్రియిం చెప్పుచున్నవి. ఈ వర్ణచూర్ణములే లేప పటముల అందమును నిర్ణయించుచున్నవి. వర్ణలేప పుష్కలి దారునికి ఈ దిగువ ఉపహరించిన అయిదు వర్ణములు ప్రధానములు :—

- 1. ధవళము (తెల్లరంగు)
- 2. కాలము (నల్లరంగు)
- 3. సింధూరము (ఎర్రరంగు)
- 4. పీతము (పసుపురంగు)
- 5. నీలము (నీలిరంగు)

ఈ అయిదు వర్ణములలో ఒకటిగాని, ఒకటికి పావుగాని వర్ణములను పాళ్ళపాస్టిన మిశ్రమింపచేయుటవలన కొరిన రంగులను, చాయలను ఉత్పత్తిచేయవచ్చును.

ధవళ చూర్ణములు

వర్ణలేప పరిశ్రమలో ప్రధానముగా నుపయోగపడే ధవళ చూర్ణములను ఈ దిగువ నుదహరించుచున్నాము :

- (1) నాగ ధవళములు :

- i తెల్లసీసము (నాగకౌర కర్పనితము. నాగ కర్పనితము కలిసియుండును.

- ii నాగకౌర గంధకతము.

- (2) యశోద ధవళములు :

- i తెల్ల యశోదము (యశోదామృజనితము.)

- ii లిథోపాక్ (80 పాళ్ళు యశోదగంధకతము : 70 పాళ్ళు జేరయగంధకతము.)

- iii నాగయంత తెల్లయశోదము.

- (3) టైఫీనియ ధవళము :

- i టైఫీనియ డ్విఅమ్మజనితము.

- (4) అంటి మెనీ ధవళము :

- ii అంటి మెనీ అమ్మజనితము.

తెల్లసీసము : తయారీ

సీసపురేకులను, అసిటిక్ అమ్మముతోనూ బొగ్గుపులుసు వాయువుతోనూ, రసాయనికముగా కొరికించి (కరోషింగ్) ఈ వర్ణచూర్ణమును తయారుచేయుదురు. ఈ పని కొరకు ప్రత్యేకమైన గృహములను (ప్లేట్ మ్యాన్) నిర్మింతురు. ఈ గృహములోని ఉష్ణోగ్రతను 70° డిగ్రీల (సెం)లో కొన్నివారములు నిలిపి వుంచుటవలన ఈ వర్ణము నాగధాతుపలకలమీద పొరలుకట్టి ఏర్పడును. ఇందు ఉష్ణోగ్రత ఖాయిదా ముఖ్యము. 70° డిగ్రీలకు (సెం) మించినచో ఈ రసాయనిక కొరకుకు వేగమై అవసరముగా వేడి పుట్టి తయారయిన నాగకర్పనితము రసాయనిక వియోగము జెందుట తలస్థించును. వర్ణచూర్ణములో కొంతపాలు పచ్చసీసము (నాగపిక్కామృజనితము)గా మారి చూర్ణపు తెల్లదనము తగ్గి పచ్చబడును. పచ్చసీసపు కల్పి గూడ తయారయిన చూర్ణములో ఏర్పడును. 50° డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రతకు లోబడినచో రసాయనిక కొరకు వేగమందగించును. వర్ణచూర్ణపు దిగుబడి తగ్గిపోవును. కనుక ప్లేట్ మ్యాన్ లోని వేడిని 70°-50° డిగ్రీలమధ్యగల ఉష్ణోగ్రతలో నిలిపి వుంచుట అవసరము.

ఈ సీక్ విధానము పాళ్ళాత్మకతములలో కూడ 200 ఏండ్లనుండి అమలులో నుండెను. భారతదేశములోని వర్ణలేప పరిశ్రమను నడిపిన 'మచ్చి' లే ముడిపదార్థములకు తెల్లసీసపు తయారీని ఈ సీక్ విధానమునే గృహపరిశ్రమగా నడుపుకొనుచుండెదవారు. ముచ్చిలకు సాంకేతిక శాస్త్రబ్రాహ్మణములో గాని నిపుణులలో గాని లోటు లేదని ఈ క్రింది విధానరచనల వలన తెలుచున్నది.

- 1. ఈ తెగవారు సిరాల కవరమైన అన్న భేదిన, బట్టలు కుర్రవరుచుటకు వుపయోగపడు కౌరములను (చాడు, నున్నం) మొదలగు రసాయనికములను బాగుగా గ్రహించియుండి రని ప్రతీతి.

- 2. వీరు సాగకొట్టిన గాలిపారవంతి అతి పల్చని బంగారు రేకులు అప్పటి మహారాజులు తమ వేడి అమ్మమమై పర్వగనే అది కరిగి, నీరై వారు భజించు అన్నములో కలిసిపోయెడిదట. వేడు అధునికముగా మనకులభించుచున్న బంగారు నూది నుండులకు (గోల్డెన్ యింజక్షన్స్) బదులుగా అప్పటివారు ఈ మచ్చి రేకులనే వైద్యముక్రింద వాడుచుండెదవారు.

దీనివలన పూర్వకాలపు గృహ పారిశ్రామిక లోటు శాస్త్రబ్రాహ్మణముగాని, సాంకేతిక బ్రాహ్మణముగాని లోటు లేదని ఋజువుపడుచున్నది. వీరు వారివారి ప్రాంతములలో ఎవరి వ్యాపారము వారు నడుపుకొని బ్రతుకుచుండుటవలన వస్తుఉత్పత్తితోపాటు సరఫరా కూడా విశేషాంధ్రీకరింపబడి యుండెడిది.

ఈ తెల్లసీసపు తయారీని మన పూర్వీకులు గృహపరిశ్రమలో యీ క్రింది విధముగా చేసి యుండి రని తెలియుచున్నది.

వినిగర్ (అమ్మయోజి సారాయి) తో సగము వరకు నింపిన ముంతలను మూతలు మూయక, దొంతరులుగా బారలు తీర్చి అమర్చుదురు. ఈ ముంతల మూతలకు అతి సమీపములో నుండు నట్టగా సీసపు రేకులను వ్రేలాడగట్టుదురు. ఈ అమరిక నంతటిని గుర్రపు లెడ్డలతోను తోళ్ళును పడును చేయగా మిగిలిన తెదళ్ళతోను మూసి పెట్టి కొన్ని వారములు కడ్యగుండె నుంతురు.

కృత్రిమ సంబంధమైన పదార్థ మగుటవలన గుర్రపులెడ్డ, తెర్రపులెడ్డ (ఫర్మింట్) రసాయన వియోగము జెందుటచేత బొగ్గుపులుసుగాలి, వేడి పుత్తన్నముగును. ఈ వచ్చడములో ముంతల లోని వినిగర్ ఆవిరిగా మారుటచేత యాసిటిక్ అమ్మ ఆవిరులు ముంతలనుండి బయటికి వచ్చును.

ఈ ఆవిరులు బయటవెడలి అక్కడోయెన్న సీసపురేకులలో రసాయన సంయోగము జెందుట చేత నాగయాసిటితము (రెడ్ యా సి ట్) ముందుగా రేకుల మీద పుత్తన్నముగును. తరువాత యీ నాగయాసిటితము బొగ్గుపులుసు వాయువు, గాలిలోని తేమలతోనూ సంయోగము జెందుటవలన తెల్లసీసముగా మారి రేకుల మీద పొరలు కట్టుచున్నది.

కొన్ని వారముల తరువాతి యీ అమరిక వైకవ్యము తొలగింతురు. లోపల తెల్లసీసము పట్టి యున్న సీసపు రేకులను బయటికి తీసి చక్కగా వర్ణచూర్ణమును గీసి నేకరించుదురు. గీరగా మిగిలి ధాతురేకులను మరల తయారీలో వుపయోగింతురు. ఈ తెల్ల సీసపు పొరలను నీటిలో చక్కగా నూరి పీలెనంత తక్కువ వేడిలో యీ మెత్తని నీటి ముద్దలను ఆరబెట్టి మరల చూర్ణము చేసి వర్ణలేపములో నుపయోగించెడి వారు. ఈ తెల్ల సీస తయారీని ప్రజల, ప్రభుత్వ సహాయముతో గృహపరిశ్రమగా నడపవచ్చునని మా అభిప్రాయము.

ఈ పద్ధతిలోనే పాళ్ళాత్మకతముల వారు భారీ యంత్రాగారముల నిర్మించి అందు తెల్ల సీసపు అభివృద్ధిని సాగించి ప్రపంచ అవసరములను, గడుపుచూ వచ్చిరి. కొరిది సంవత్సరముల క్రితమే మనదేశమున కూడ వెంగులూరు వారు ఒక పెద్ద తెల్ల సీసపు యంత్రాగారము నిర్మించి యీ వర్ణచూర్ణమును ఉత్పత్తి చేయ మొదలిడిరి. ప్రజలకుగాని, ప్రభుత్వమునకుగాని, విశేషాంధ్రీకరణ విధానములో అవసరము, ఆశక్తి లేకపోవుటచేత యీ తెల్లసీసపు తయారీని విశేషాంధ్రీకరించుటకు యత్నించి యైనను వుండలేదు.

ఈ రీతిగా రసాయనిక కొరకుకు గదినుండి (కరోడింగ్ చేంబర్) వచ్చిన తెల్ల సీసపొరలను (వైట్ రెడ్ ఫ్లేక్స్) యంత్రాలయములవారు భారీ నూరు యంత్రములలో మెత్తిగా 300 జలద్రవ్యము నూరి యీ వర్ణచూర్ణమును పొడులుగను తెలముద్ద లేపములుగను (స్ప్రే పెయింట్స్) వర్ణలేప పుష్కలిదారునికి అందించుచూవచ్చిరి. ఈ తెల్లసీసమును పొడిపద్ధతితో నూరునపుడు చూర్ణపు మెత్తని దువ్వన అవటి పనివారు లోనికి పీల్చుట తలస్థించుచుండును. ఇది వారలకు నాగవిషము (రెడ్ పాయిజన్) గా పరిణమించును. ఈ భాధను తొలగించు కొనుటకే వారు యీ చూర్ణమును తడివిధముగా నూరుచుండురు. ఒత్తి వడివోయు యంత్రమునుండి (ఫిల్టర్ ప్రెస్) వచ్చు తెల్ల సీసపు తడిమద్దను రుబ్బుడుగానుగలలో వేసి అవసరమున వచ్చి అవిసినూనె తో నూరెదరు. నూరగా, నూరగా తెల్ల సీసపు ముద్దలోని నీరంతయు బయటికి వచ్చును. ముద్దలోని నీటిసానమును అవిసినూనె ఆకళించును. పచ్చి అవిసినూనెలో కలిసిన తెల్ల సీసపు ముద్ద నవనీతము కూడిగా తయారుగును. దీనినే బజారు వర్ణకులు "తెడ్డు ముద్ద" అని పిలుచుదురు.

దీనిని చౌకచేయుటకొరకు పుత్తన్నపు దారులే భారచూర్ణములను దీనిని నూరునప్పుడు చేర్చుచుండురు. మన పెయింట్స్ యీ రెడ్డుముద్దను అవసరమును బాయిల్డ్ ఆయిల్, కోజిక్ వార్మి ములతో పిసికి అవసరమును చాయల తెచ్చుటకు చాయ చూర్ణములను యిందుతో జేర్చి యిండ్లకు, వాకిండ్లకు పూయుచుండురు. వీనినే ఇంగ్లీషు భాషలో "పెయింట్" మేడే "పెయింట్స్" (లేపనకారుడు పిసికిన లేపములు) అందురు.

అవసరమును బాయిల్డ్ ఆయిల్, కోజిక్ వార్మి ములతో పిసికి అవసరమును చాయల తెచ్చుటకు చాయ చూర్ణములను యిందుతో జేర్చి యిండ్లకు, వాకిండ్లకు పూయుచుండురు. వీనినే ఇంగ్లీషు భాషలో "పెయింట్" మేడే "పెయింట్స్" (లేపనకారుడు పిసికిన లేపములు) అందురు.

తెల్ల యశోదము

ఈ వర్ణ చూర్ణము యశోదామృజనితము. తెల్ల సీసకర్ణ లేపపటములందు కనుపించుచున్న కొన్ని దుర్గుణములను సవరించు నిమిత్తము తెల్ల యశోదమును వర్ణలేపములలో చేర్చుకొచ్చిరి. తెల్ల సీస వర్ణ లేపపటములు ఆరదలమీద మెత్తదనము, నిలకడమీద పొడిరాలట, తేమకు బూజా పట్టుట మొదలైన లోపములను కలిగియున్నవి. ఈ లోపములను సవరించు నిమిత్తము తెల్ల యశోదమును తెల్లసీసముతో చేర్చి వాడుచూవచ్చిరి.

తెల్ల యశోదము : తయారీ

తెల్ల యశోదపు తయారీలు రెండు విధములు :

- (1) నేరుగా "ప్రాంక్స్ తెలు" అను యశోద కర్పనితముగల ఖనిజమునుండి యీ వర్ణచూర్ణమును విడదీయుపద్ధతి.

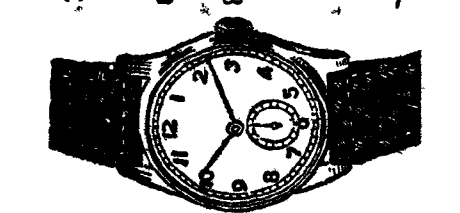
- (2) "స్పెల్లరు" అను యశోదధాతువునుండియే తెల్ల యశోదమును తయారుచేయు పద్ధతి.

మొదటి పద్ధతిలో యశోదఖనిజమును (జింక్ ఓర్) ఒకేకాలమున అమ్మ జి సహరణము, (రెడ్క్షిక్) అమ్మజినికరణము (అక్సిడేషన్) కావించి తెల్ల యశోదమును పొందగలుగుచున్నాడు. యశోదఖనిజమును పొడిచేసి రాత్తనీ బొగ్గుపాడితో కలిపి తగిలెరితిగా నిర్మించబడిన బట్టిలో వేసి కాల్చెదరు. అమ్మజిసహరణమువలన యశోదధాతువు యేర్పడుచున్నది. రసాయనిక మార్పుయొక్క వేడివలన, యశోదధాతువు జనించినవెంటనే ఆవిరిగా మారును. ఈ విధముగా పుత్తన్నమైన యశోదధాతువు ఆవిరులు పెరగగానే గాలిలోని ప్రాణవాయువుతో సంయోగము జెందును. వెంటనే యశోదామృజనితము తెల్లని మేఘములవలె యేర్పడును. ఇలా యేర్పడిన తెల్ల యశోద మేఘములను చల్లార్చు గొట్టములద్వారా చల్లార్చు గదులలోనికి నడిపెదరు. చల్లార్చు గదులలో కొంతకాలము చల్లార్చిన పిదప తెల్ల యశోదవర్ణచూర్ణమును పొడుగాటి గుండ్రని పట్టాసంచులలోనికి (బ్యాగ్ ఫిల్టర్స్) పోగుచేసెదరు. చల్లార్చు గదులలోనే తెల్ల యశోదపు ఆవిరులను కొంతకాల ముంచుటచేత దీని యావిరులలో నుండెడు పాయిస్టుబూడిద తదితర బరువైన కల్లీలు విడబడి గది అడుగుభాగమునకు చేరుచుండును. స్వచ్ఛమైన తెల్ల యశోదము మాత్రమే బస్తాలలోకి చేరును.

రెండవ పద్ధతిలో తెల్ల యశోదమును కోరుగ్గా ఖనిజము నుండి తయారుచేయక యశోద ధాతువు నుండి మాత్రమే తయారుచేయుదురు. ఈ యశోద ధాతువును "స్పెల్లరు" అని వర్ణహరింతురు. ఈ మార్గమున యశోద ధాతువును, గాలియొక్క సంతర్కముతో మరగించుట వలన యేర్పడు తెల్ల

(18వ పేజీ చూడుడు)

రాష్ట్ర అమర్షి న రిస్టు వాచి రు 20/8

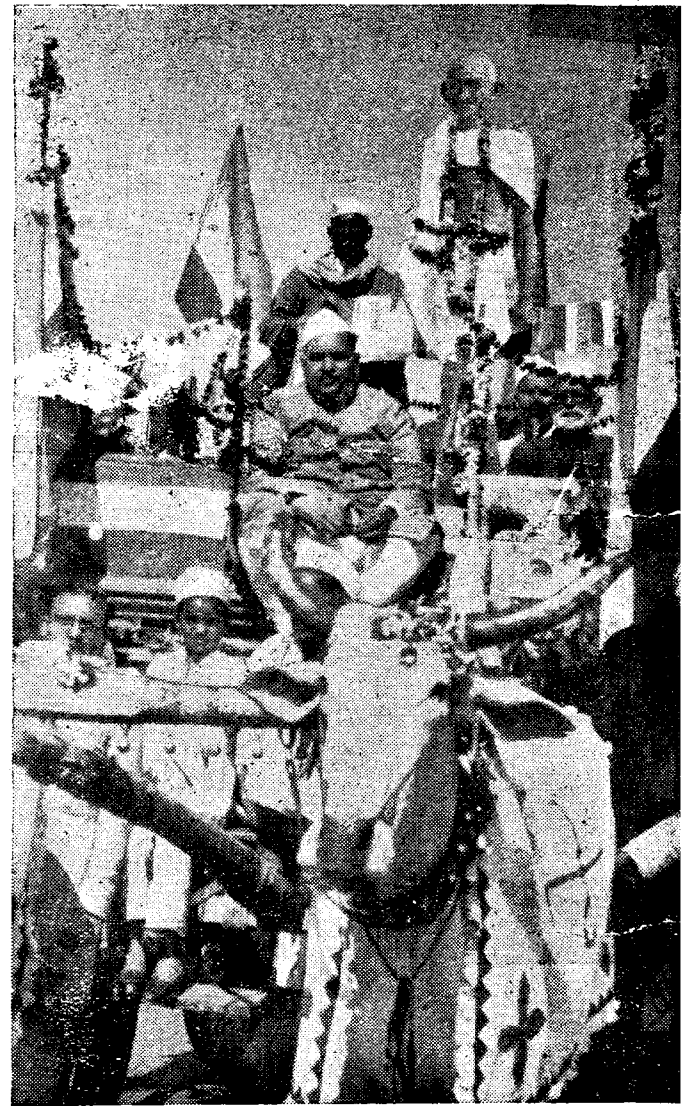
స్విస్ మేడ్. వరిగా వ్రాచుచున్న. ప్రతీకి పిల్ల గ్యారంటీ, గుండ్రం లేక చతురం క్రొమియంకేసు రు. 20/8 మేరికం రు. 25/-, బల్ల వరువు ఆకారం క్రొమియంకేసు రు. 30/-, రోల్లగోల్డ (10 వంశ గ్యారంటీ) రు. 55/-, 15 రాత్రి క్రొం కేసు రు. 38/-, 15 రాత్రి రోల్లగోల్డ రు. 75/-, రెక్టాంగ్యులర్, వంపుగంటి లేక భాను ఆకారము క్రొమియం కేసు రు. 42/-, మేరికం రు. 45/-, రోల్లగోల్డ (18 వంశ గ్యారంటీ) రు. 80/-, రోల్లగోల్డ 15 కాళ్ళు రు. 80/-, అలాండ్ వ్రాసేను : ధర రు. 18/-, రు. 22/8 పెద్దవై రు. 25/-, పోస్టేజీ ఉచితము. ఏరెండు కొనువారికైనా పోస్టేజీ ఉచితము. H. DAVID & CO., Post Box No. 11424, CALCUTTA.

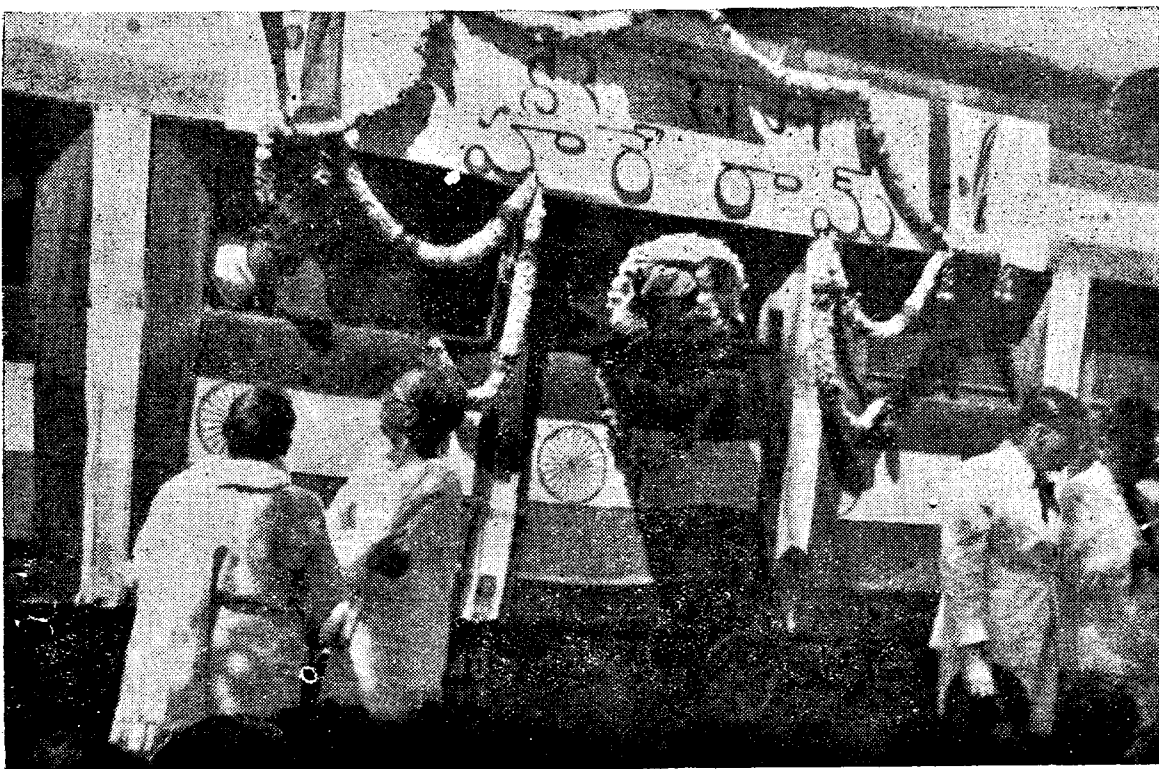
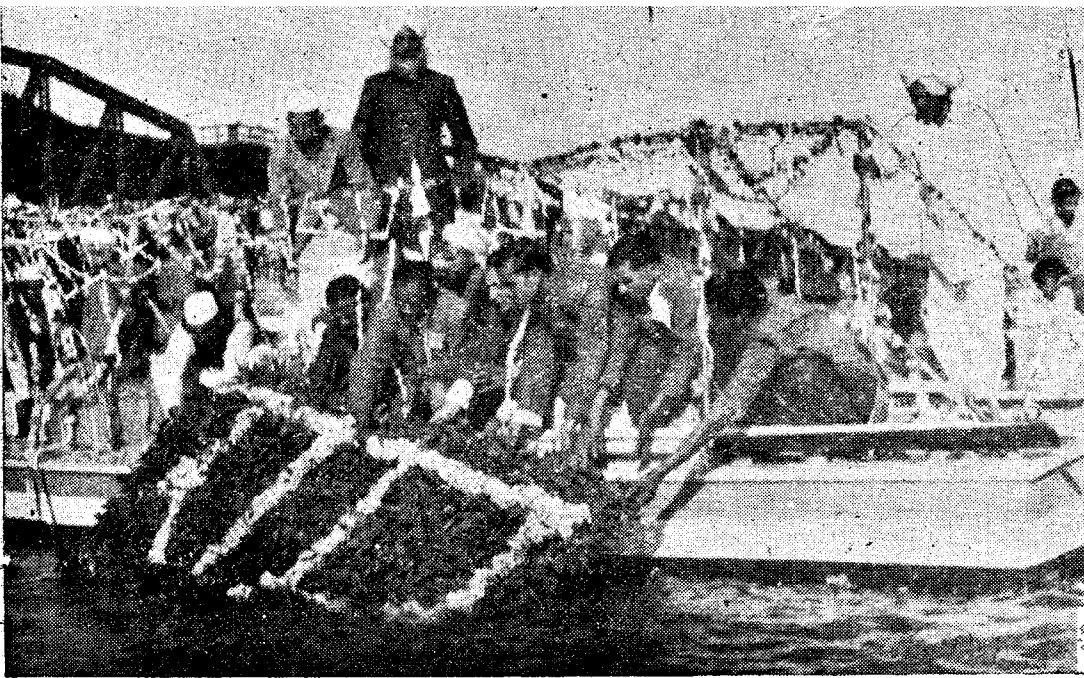
సర్వభారత పుణ్యక్షేత్ర జలాలలో మహాత్ముని అస్థికా నిమజ్జనం

త్రివేణీసంగమానికి ఢిల్లీ నుండి
మహాత్ముని అస్థికలతో బయల్దేరిన
ప్రత్యేక రైలుబండిలో మహాత్ముని
అస్థికలవద్ద భజనచేస్తున్నారు.

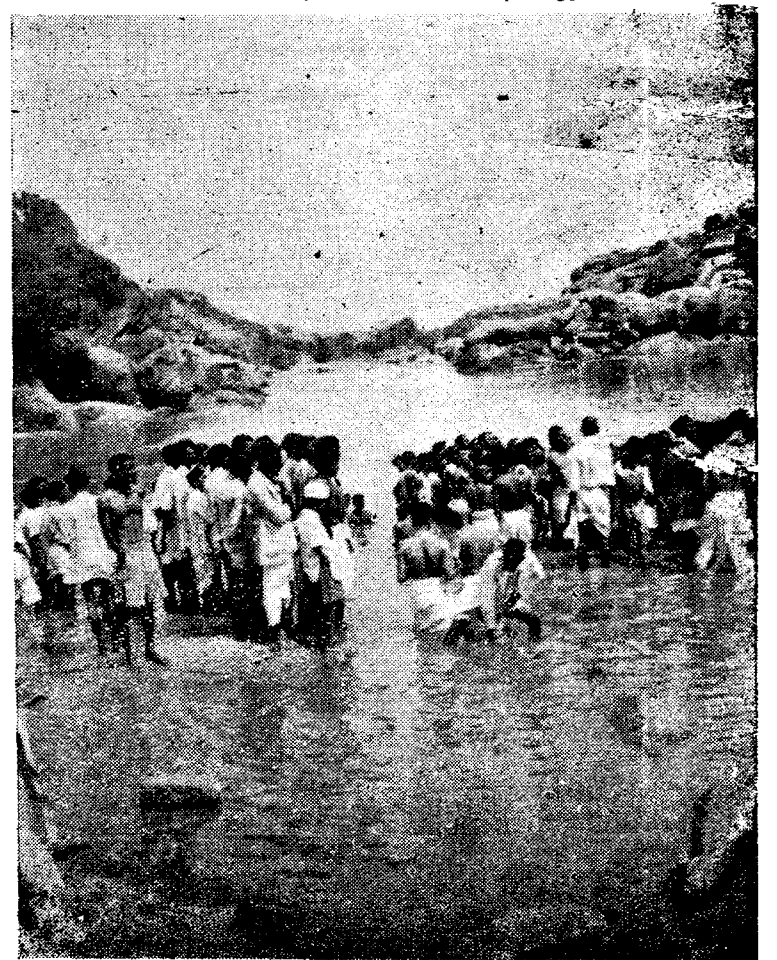
రాజఘాట్ వద్ద యమునా నది
త్రోదకాల్లో అధినివేశమంత్రి శ్రీ
యశ్. వి. గాడ్గిల్ గారు అస్థికా
నిమజ్జనక్రతువు జరిపిరి. అనంతరం
'రామ్' అనే అక్షరాలు చూపి
బడిన ఒక కొయ్య, వివిధ పరిమళ
పుష్పాలతో అలంకరించి నదిలో
వదులుచున్నారు, ఎంతకాలమైనా
ఇది ఇలాగే పవిత్రోదకాల్లో
తేలూతూ ఉంటుంది

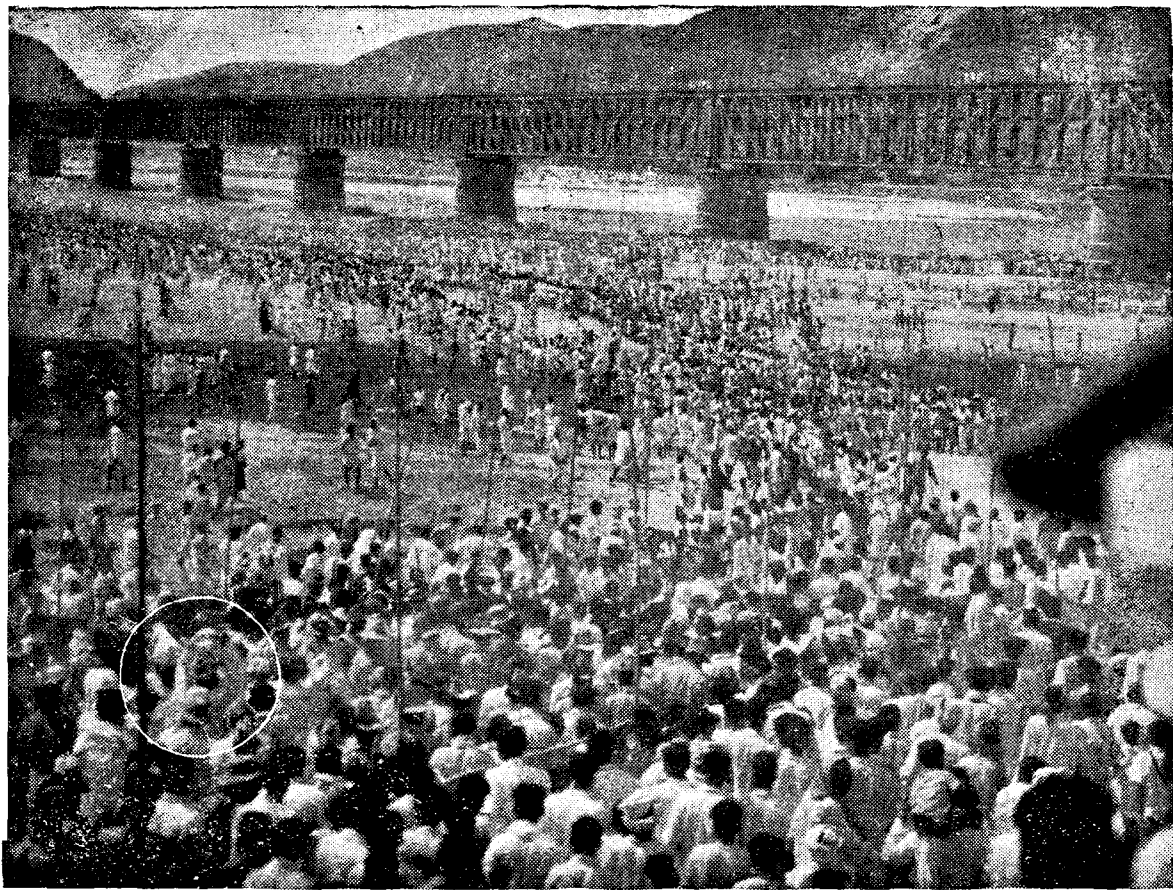
బిర్లా భవనం నుండి రాజఘాట్ ను మహాత్ముని అస్థికలను
ఊరేగింపుచేస్తూ తీసుకొని వెళ్తున్నారు

మద్రాసు నుండి బెల్లవప్పడు అస్థిక అపారాధను ప్రజలు చూచుటకు వీలుగా గాలుపెట్టలో ఏర్పాట్లు
చేశారు. హంపివద్ద చక్రతీర్థంలో మహాత్ముని అస్థికా నిమజ్జనము →

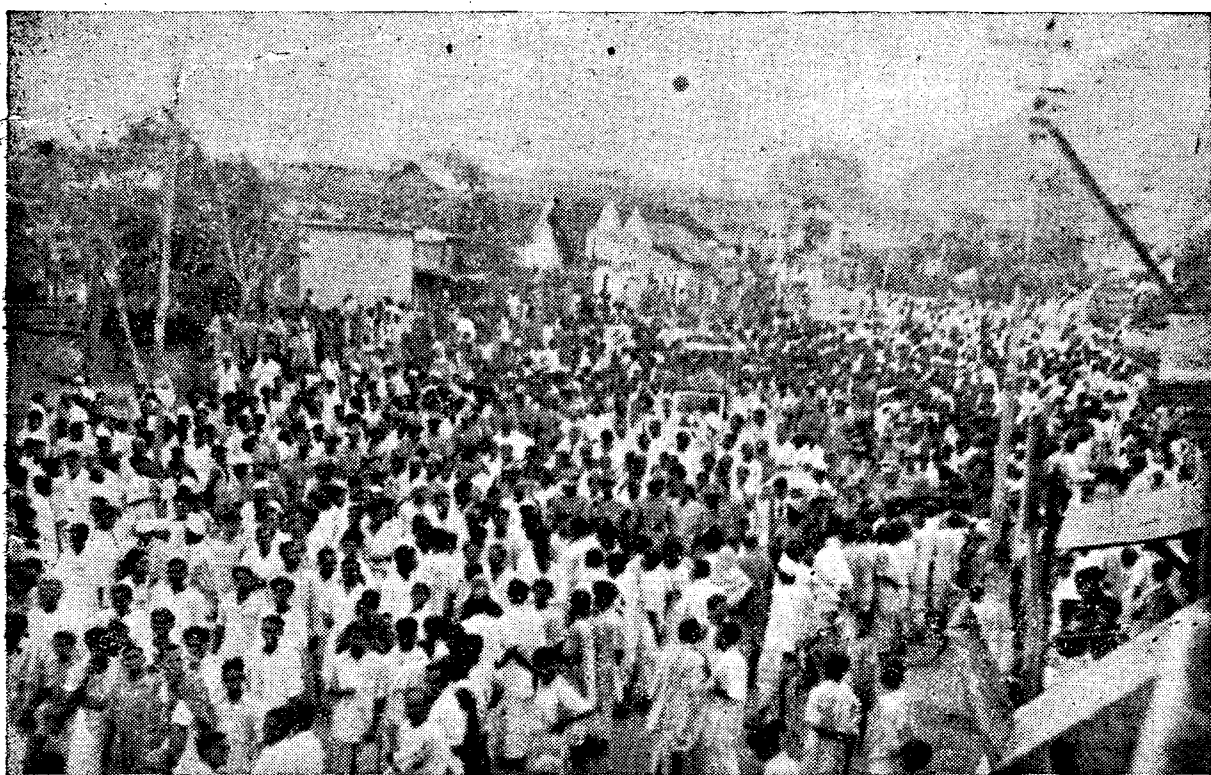
కృష్ణవేణి పావనోదకార్థం

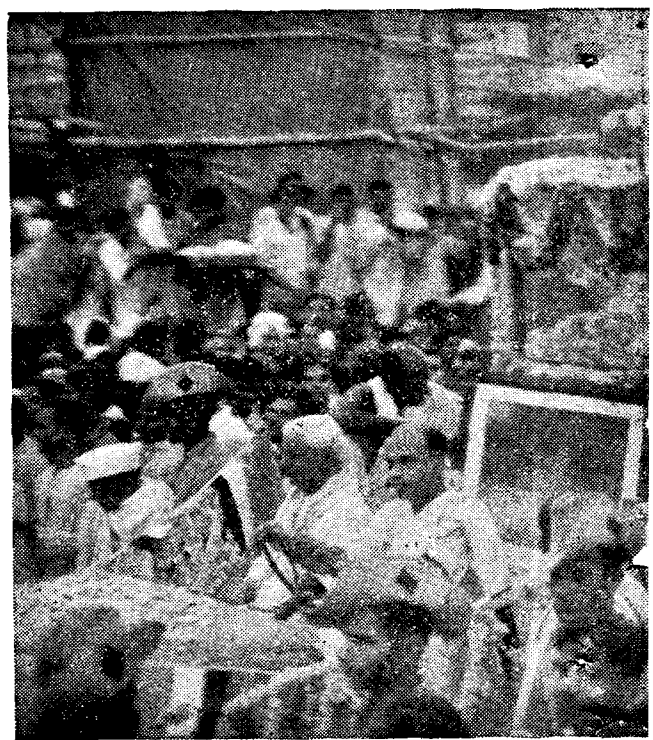
నిమజ్జనకు గాను రివెన్యూమంత్రి కళావెంకటాచార్యు గారు అధికారము శిరస్సుపెట్టుకొని సమీక్షిస్తున్నారు.

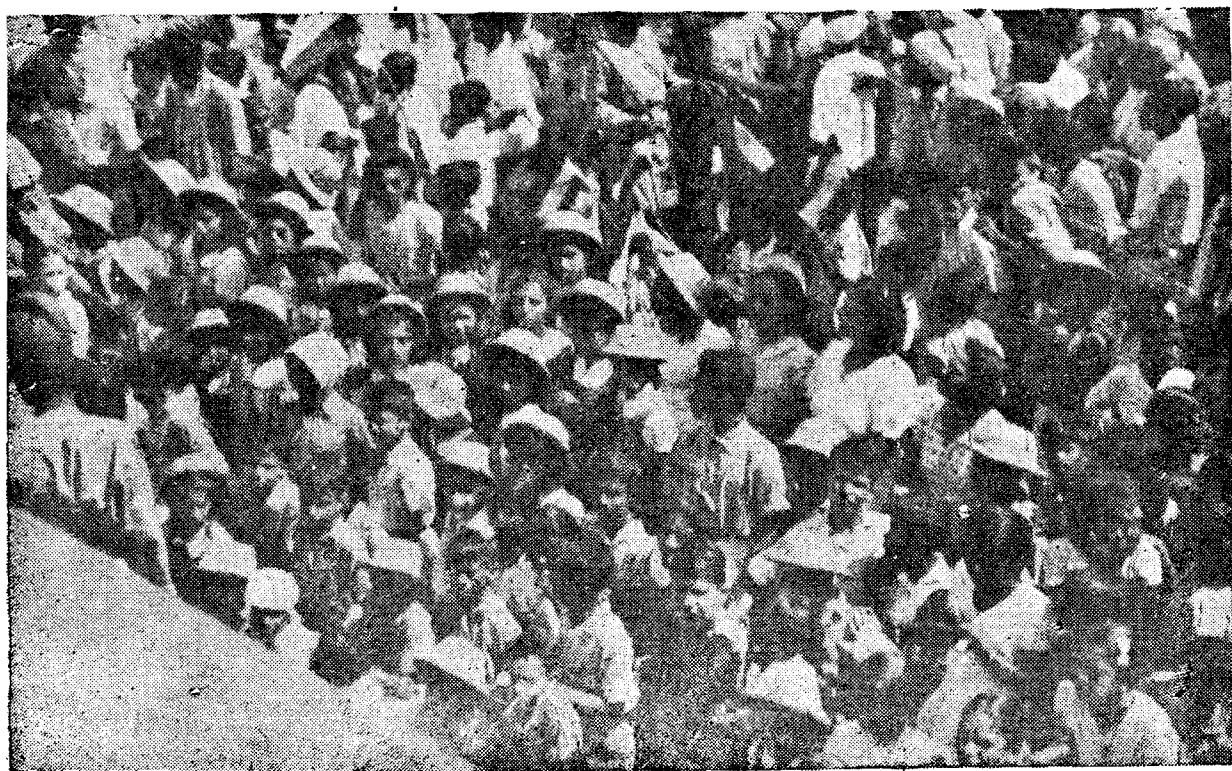
వేదోక్తంగా 'నిమజ్జన' క్రతువును పూర్తిచేస్తున్న ముత్ర

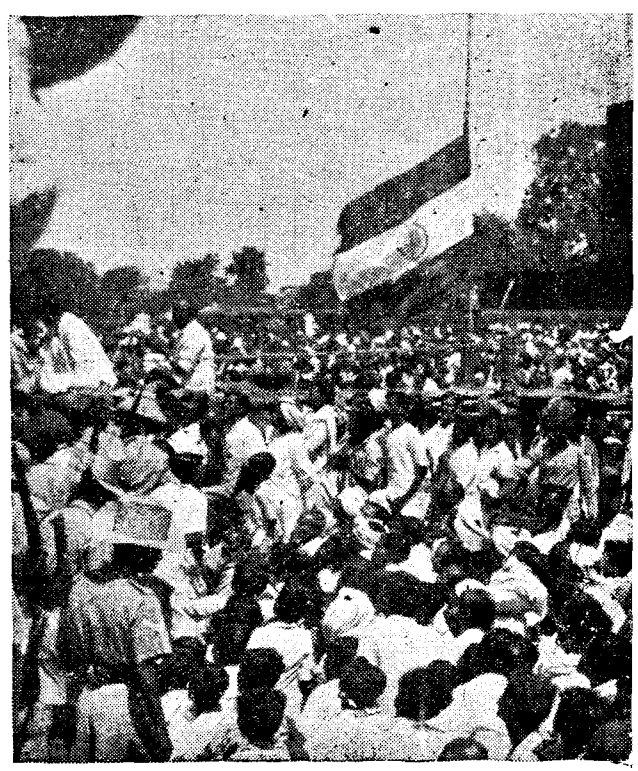
ఊరేగింపులో దాదాపు రెండులక్షల ప్రజలు పాల్గొన్నారు. సదీతిరాన్ని సమీక్షిస్తున్న ఊరేగింపు,

అధికలపాత్రను విజయవాడ పురపీఠంలో ఊరేగింపుచేసే

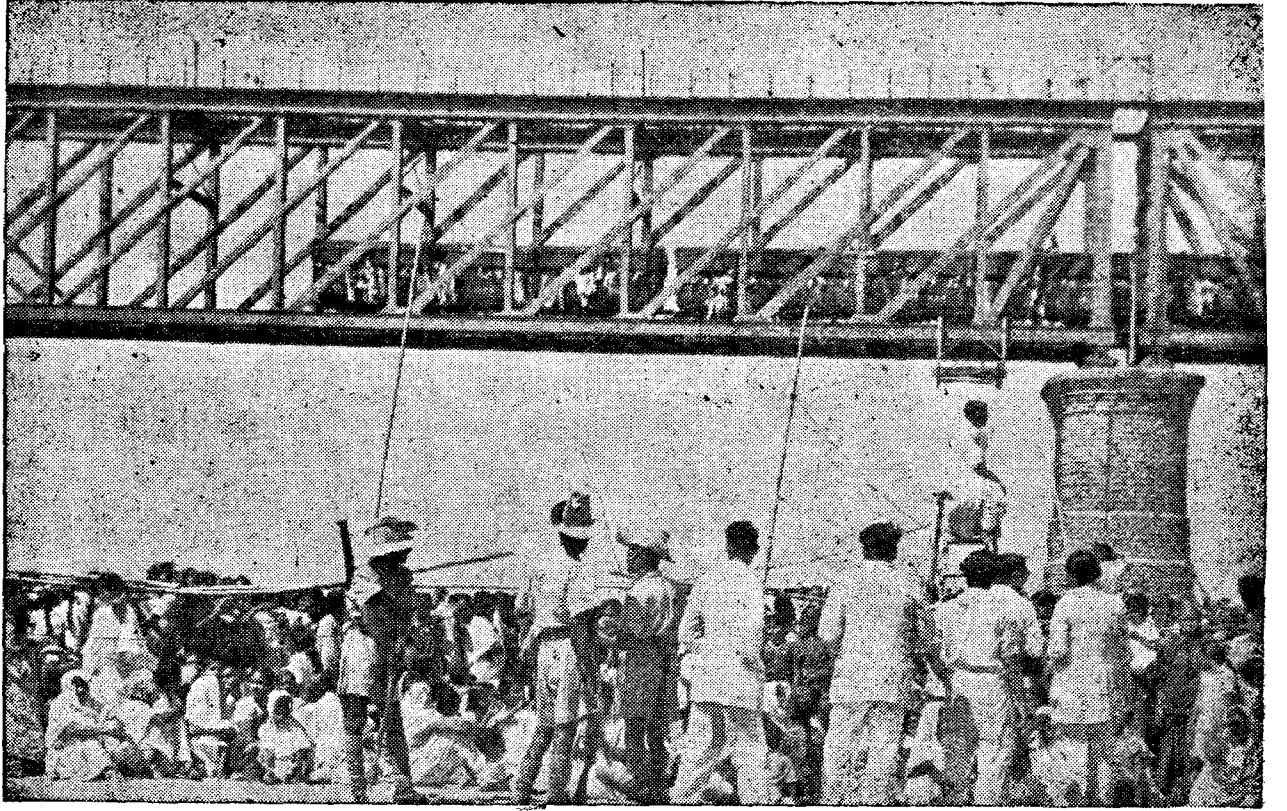
కృష్ణవేణి పవిత్రోదకాలలో నిమజ్జనకు మద్రాసునుండి మహాత్ముని అధికలను తీసుకు వెళ్లారు. దారిపాడువునా, విట్రగుంట, నల్లూరు, ఒంగోలు, ప్రోద్భవనవద్దా

హాత్మని అస్థికా నిమజ్జనం

బు. శ్రీ కళావంకట్రావు, వేముల కూర్మయ్యగార్లు

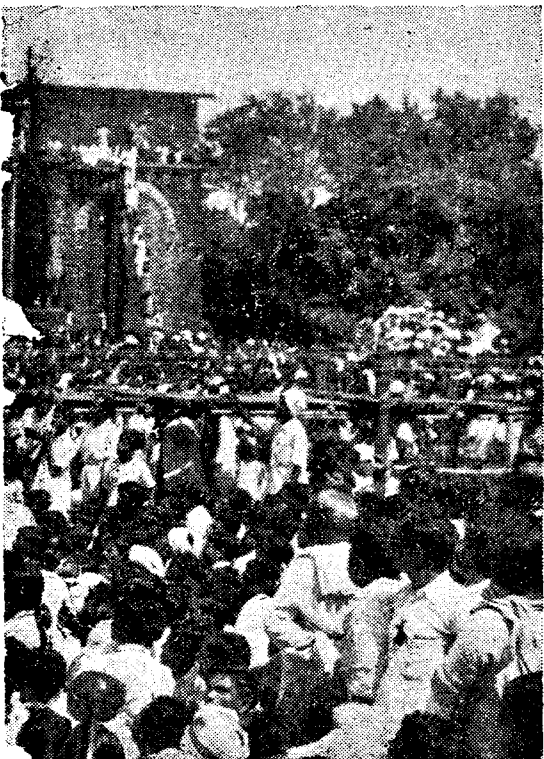
క్రతువును యథాతథంగా మద్రాస్ రేడియో కేంద్రంవారికై మ. సోమశేఖరశర్మగారు ప్రసారంచేస్తున్నారు

డా. కృష్ణానదీ తీరానికి తీసుకువెళ్తున్న దృశ్యం.

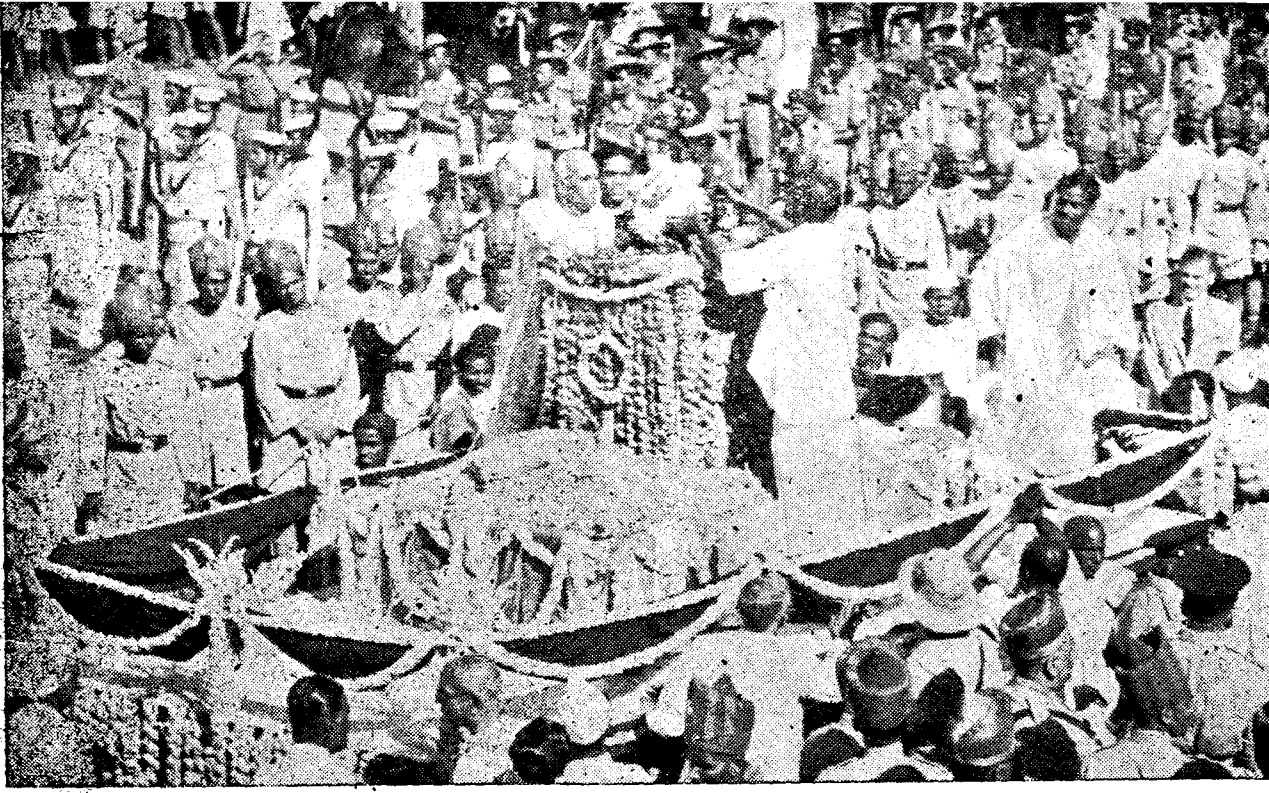

“రఘుపతిరాఘవరాజారామ్...” ప్రార్థనగీతమును గానంచేస్తూ ఊరేగింపుకు నడుస్తున్న ఆంధ్రమహిళలు.

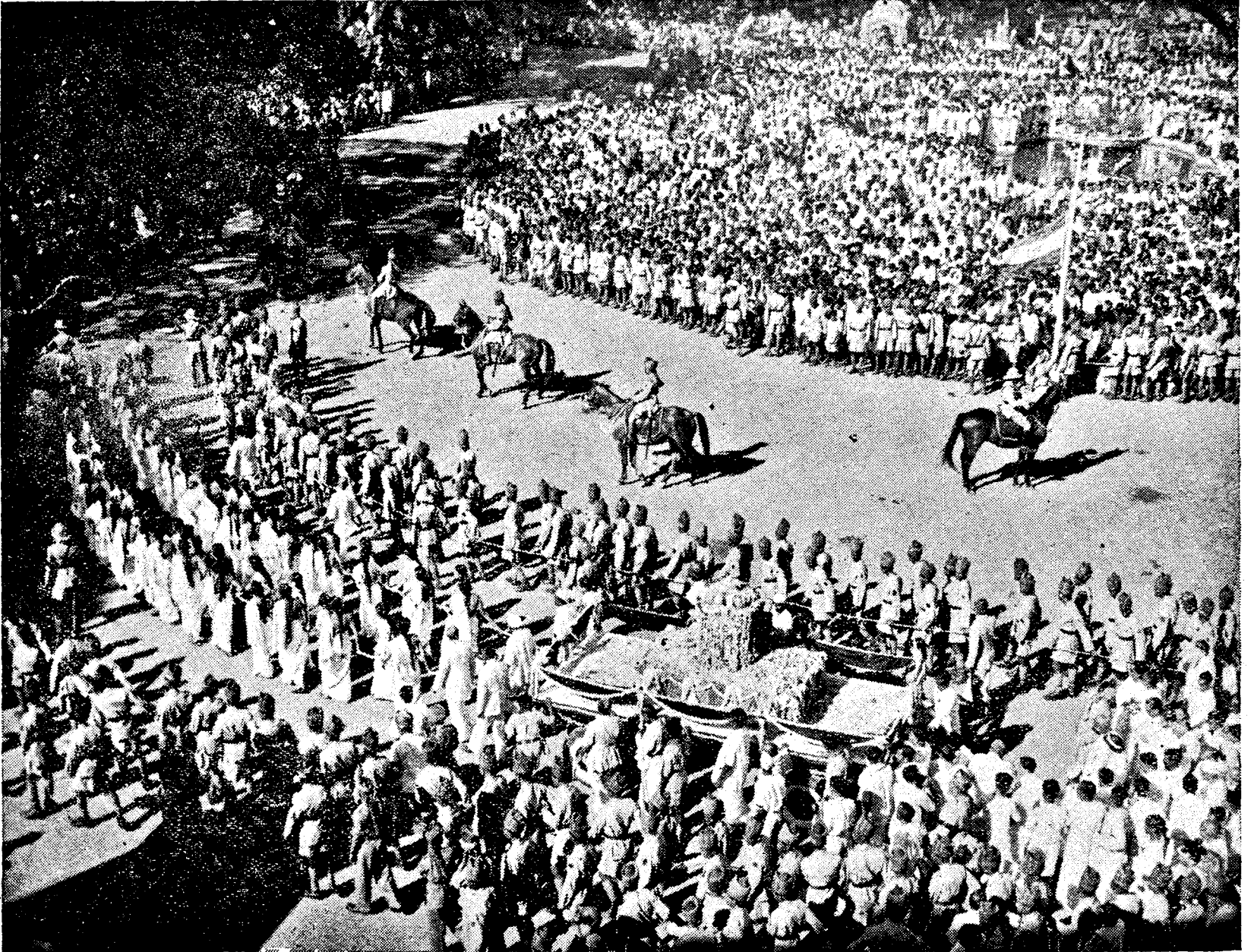
ఇటు మహాత్ముని అస్థికాపాత్రను సందర్శిస్తున్నారు

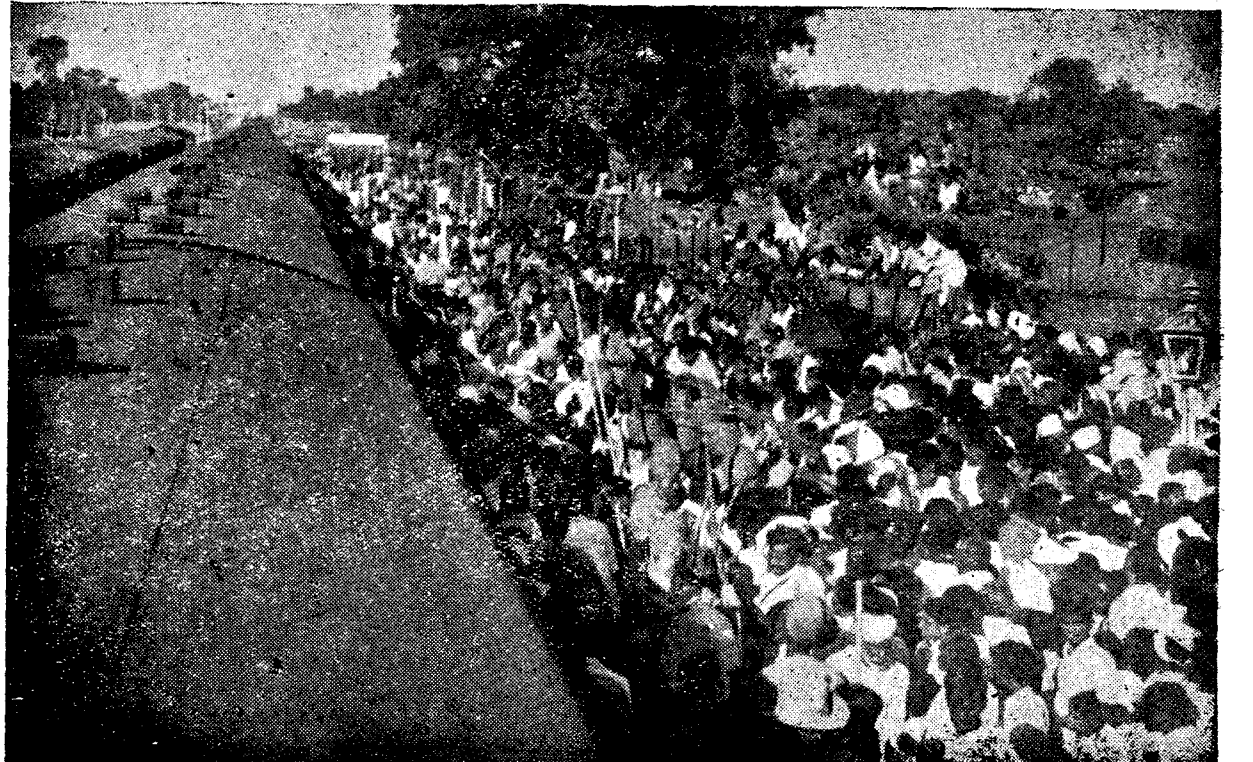
మద్రాసులో మహాత్ముని అస్థికలతో మహాతీర్థయాత్ర

మహాత్ముని అస్థికల పాత్రను నిమజ్జనకై సముద్రతీరానికి బాంక్వేటింగ్ హాలునుండి తీసుకొని పోవుటకు ప్రత్యేకముగ తయారు చేయబడిన శకటముపై ప్రధాని రాఘస్వామిరెడ్డియార్ గారు ఉంచుతున్నారు.

ఫిబ్రవరి 12 వ తేదీన బాంక్వేటింగ్ హాలునుండి సముద్రతీరానికి మహాత్ముని అస్థికల ఊరేగింపు.

మద్రాసునుంచి బెజవాడదాకా ప్రతి షేషనులోనూ ప్రజలు శతసహస్రంగా రైలువద్దకు వచ్చి గాంధీమహాత్ముని అస్థికలున్న పాత్రను నందర్చించి ఇల్లా భక్తి పురస్కరంగా నిలచారు.

30

పిల్లల నవల:

శ్రీ సత్యనారాయణ శ్రీవాస్తవ

చివరికి గొట్టపుబగ్గీ వచ్చింది. ఎక్కడా చడి చప్పడూ లేకుండా వచ్చింది. కారణం దాని చక్రాల చుట్టూ గడ్డి, చింకి గుడ్డలూ చుట్టూ. దానిని పన్నెండు జతల గాడిదలు లాగు తున్నాయి. అన్నీ ఒకటే యెత్తుకొని రంగులు వేరు. కొన్ని తెల్లగా ఉన్నాయి, కొన్ని బూడిదరంగు, కొన్ని నల్లగా మండిపోయినట్లున్నాయి. మరికొన్ని టికి పసుపు నీలిరంగు చారలున్నాయి. ఈ పన్నెండు జతలు గాడిదల్లో విశేషం ఏమిటంటే, పన్నెండు జతలంటే పన్నెండు రెట్లు ఇరవైనాలుగు గాడిదల కాళ్లకీ నాడాలు వెయ్యడానికి బదులు మనుషులు తోడుగుకొనే జోళ్లు ఉన్నాయి. అన్నీ తెల్లటి జోళ్లు. ఇంక ఆ బండి తోలే సారథి? వెన్న ముద్దలాగ మెత్తగా దిగజారిపోతూ పొడుపుకంటే లాపు ఎక్కువగా ఉన్న మనిషికి గుండ్రపు నారింజపండులాంటి చిన్న ముఖం, దానికి ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండే ఒక చిలుకనోరు, పిల్లి పిల్లలాగ బుజ్జగిస్తూ యింట్లోకి గారాలు గునుస్తూ వచ్చే సన్నగొంతుకు— ఇవన్నీ గల మనిషిని ఊహించుకొంటే, ఆ మనిషే యీ గాడిదల బండితోలే సారథి! ఆనందరాజ్యం అని పిలవబడే ఆ దేశానికి పోవడానికి ఊటలూరుతూ పున్న పిల్లలందరూ ఎవరు ముందుపెళ్లి ఆ సారథి దగ్గర కూర్చుందా మని ఒకరితో ఒకరు పెనగులాడు కొంటున్నారు. అప్పటికే ఎనిమిది, పన్నెండు వండ్లలోపు పిల్లలతో బండి అంతా నిండిపోయింది. పిచ్చిబస్తాలో ఎక్కించినట్టు వీళ్లనందరినీ ఒకళ్లమీద ఒకళ్లను కట్టివేసినట్టు బండి నిండిపోవడాడు. వాళ్లకి ఊపిరి తీసుకోవడానికి కూడా చోటు లేదు. అయితే వాళ్లలో ఒక్కడుకూడా 'అబ్బా!' అనలేదు. ఉలుకలేదు. పలుకలేదు. పుస్తకాలు, చదువు, బడి లేని ఆనందరాజ్యానికి వెళ్తూవుండేటప్పుడు కాస్తే పు ఈ యవస్థ పడితేనేం? అనుకొన్నారు. అందుచేత కష్టం అనిపించలేదు, ఆకలి లేదు, దప్పికలేదు. నిద్రకూడా లేక పోయినారే. ఆ గాడిదలబండి ఆగ గానే ఆ చిన్న సారథి 'కొవ్వొత్తి'ని చూచి "ఏం అబ్బాయి! నువ్వుకూడా ఆ యద్వైతరాజ్యంలోకి వస్తావా?" అనిముఖానిండా నవ్వులతో అన్నాడు.

"తప్పకుండా వస్తాను"

"అయితే చూడు! యీ బండిలో ఎక్కడా ఖాళీ లేదు. ఇప్పటికే ఎలాగ నిండిపోయిందో నువ్వే చూడ వచ్చును."

"లోపల చోటు లేకపోతే ప్రక్కన కూర్చుంటాను"

"అక్కడా లేదు; నువ్వే చూడు!"

"అయితే వెనకబల్లమీద వ్రేలాడు తాను" అని ఒక్క యెగురు యెగిరి ఆ బల్లమీద కూర్చున్నాడు. ఇంక పినాకయ్య నిలువబడి ఉన్నాడు.

"అయితే, నీ మాట ఏమిటి చిట్టి నాయనా? మాతో వస్తావా, ఎక్కడ ఉండిపోతావా?"

"ఉండిపోతాను. ఉండిపోయి హాయిగా అందరి మంచిపిల్లవాళ్లలాగే చదువుకొంటాను. స్కూలులో మంచి పేరు తెచ్చుకొంటాను. వృద్ధిలోకి వస్తాను".

"మంచిది. అలాగే కానీ మరి"

"పినాకం! ఒరేయ్! ఎందుకు చెబు తున్నానో విను" అని కొవ్వొత్తిగాడు అందుకున్నాడు. "ఎందుకు పోతావు? మాకూడా రా! వచ్చి ఖులాసాగా మాతో పాటు హాయిగా ఉండువుగాని" "మాతో రావోయి. ఖులాసాగా ఉదాం."

అని మరో వంద గొంతుకలు బండిలోంచి పిలిచాయి. "మితో వస్తే ఆ దేవకన్య, సుందరి, మాయమ్మ ఏ మంటుంది?" అని కొంచెం పినాకరావు మెత్తబడుతున్నాడు.

"అలాంటివేమీ నీ మనస్సులో పెట్టుకోకు. హాయిగా మాతోటి రా! అక్కడ ఇంకేగోలా లేకుండా ప్రాద్దుట నించి రాత్రివరకు ఆటలే!"

పినాకయ్య మాటలాడలేదు. నిట్టూర్పు విడిచాడు. మళ్ళా యింకో సారి యిస్తున్నాడు. మూహాసారి ఊపిరి విడిచి నిశ్చయం చేసుకొన్నాడు. అయితే నేనూ వస్తానాకాని, మరి బండిలో చోటు ఎక్కడ ఉంది?"

"బండి అంతా నిండిపోయింది. ఎక్కడా చోటు లేదు. నువ్వు వస్తా నంటున్నావుగనుక, నా చోటు లో కూర్చో" అన్నాడు సారథి.

"మరి నువ్వో?"

"నేను నడచి వస్తాను."

"అయ్యో! దానికి నేను ఒప్పును; నేను ఆ గాడిదల్లో దేనిమీదనైనా ఎక్కుతాను గాని" అని కుడ చేతివైపునున్న గాడిద మీద ఎక్కబోయాడు. అది ఛెడేలు మని ఒక్కతన్ను తన్నేటప్పటికీ పినాకయ్య కడుపుమీద తగిలింది. గిలగిలా తన్నుకొని చుట్టవేసుకొని దాని కాళ్ల క్రింద పడ్డాడు. ఆ యవస్థలో బండిలో పిల్లలంతా యెంత పకాలున నవ్వారో వేరే చెప్పాలా? అనలే. కొంటెపిల్లలు! సారథిమాత్రం నవ్వలేదు. అలాగ తన్నిన గాడిదను మద్దుపెట్టుకోబోయి నట్టు నటించి దాని చెవి నగం కొరికి వేశాడు. పినాకయ్య కోపంతో మండి పడి ఆ గాడిద వీపుమీదకి ఎక్కి

అని అటూ ఇటూ తేరిపార జూచాడు ఎవ్వరూ కనిపించలేదు. గాడిదలు పరుగెత్తుతున్నాయి. బండి బరబర లాడుతోంది. బండిలోపల పిల్లలు నిద్ర పోతున్నారు. కొవ్వొత్తిగాడు నిద్రలో పందికొక్కులాగ గొట్టు పెట్టున్నాడు. కాని, యీ రోదలో పెట్టెమీద కూర్చుండి బండికిపే సారథిమాత్రం పాడుతున్నాడు.

"నిశిత్రాత్రి అందరూ నిద్రపోతారు. నేనుమాత్రము ఎప్పుడూ నిద్రయేపోను" అని ఒక మైలుదూరం నడిచేటప్పటికి, ఆ సన్నగొంతుక మళ్ళా చెబుతోంది.

"ఓరి వెట్టిపినాకం! ఇప్పటికైనా మేలుకో! చదువు, స్కూలు, మేష్టాన్లు, పుస్తకాలు వద్దని ఆటపాటలతో అల్లరి చేద్దా మనేవాళ్లకి ఎప్పటికైనా శాస్త్రీ అవుతుంది. నాకు అది అనుభవం అయింది. ఎందుకు చెబుతున్నానో విను. నే నీవేళ యెలాగ విచారిస్తున్నానో నువ్వు అలాగే విచారించే రోజు వస్తుంది. అప్పుడు తీరా అంతా మించి పోయింతర్వాత విచారించి ప్రయోజనం ఉండదు" అని రహస్యం చెప్పి నట్టు వినిపించే యీ మాటలు వినగానే పినాకరావుకి మరింత భయం వేసింది. క్రిందికి దిగాడు. గాడిద ముఖం పట్టు కొన్నాడు. ఆశ్చర్యం! ఆ గాడిద ఏడుస్తోంది. చిన్న పిల్లవాడిలాగ ఏడుస్తోంది.

"ఏమండోయ్ సారథి గారా? చూశారా, యీ గాడిద ఏడుస్తోంది. చూశారా వింత?"

"ఏడవనీ. దాని పెళ్లి అయ్యేటప్పుడు మళ్ళా నవ్వుతుందిలే."

"ఈ గాడిద కొప్పడైనా మాటాడటం నేర్పారా?"

"లేదు. చదువుకున్న పండితులయిన శునకావధానులుగారితో

దాచలేని వస్తువు

చి. వడలివెంకటేశ్వర్లు
(2వ భాగం).

సూరమ్మ, నాయడమ్మ దగ్గర పది రూపాయల బదులుపెచ్చుకుంది. నాయడమ్మ చాలా జాగ్రత్తగల మనిషి. దినమంతా కష్టపడి పనిచేసి ఒక్కొక్కసారి చొప్పున కూడబెట్టి, తనదగ్గరుంచే వీధి వంసానికి అర్చనావక మానదని బ్రాహ్మణమ్మకదా ఇవ్వక పోతుండా అని, అవసరం గడివినదాన్ని అవుతామ గదా అనియిచ్చి ఆలోచించి బదిల ఇచ్చింది యిచ్చి సుమారు నాలుగు నెలలు కావస్తూదిగాని, సూరమ్మ గారు తిరిగి యివ్వడంగాని యిస్తానని వాగ్దానంగాని ఏమిచెయ్యలేదు. ఒకదినం నాయడమ్మ సూరమ్మ గారిని అడిగితే "అయ్యో, నీదగ్గర అప్పు తీసుకొనే టంతటి హీనస్థితి రాలేదు. యింతా చేస్తే పదిరూపాయల బ. ఒకరోజు మా అబ్బాయి అర్చుచేసినంతయినా లేదు. ఎవరికిచ్చి నన్నుదుకున్నావో. జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. ఎప్పుడూ యిలాంటి అనందరవు పట్ల చెయ్యకు" అని అనగానే నాయడమ్మ నివ్వెరపోయి నిలబడిందట. యింతేమి అంతేమాత్రం ఏమి రాఖం. న్యాయమూర్తి మర్యాదరామునితో విరూధు చేసింది.

అతనికికూడా విషయమంతా విని ఏమిచెప్పారో తెలిసిందిగాడు. అలోచించి ఒకరోజు నియమించి యిద్దరినీ రమ్మన మన్నాడు. తనయింటిముందు ఆ దినానికి పెనురొంచి ఒకటి తయారుచేయించేడు. నాయడమ్మ, సూరమ్మ యిద్దరూ లోపలికి రావటానికి కాళ్ళు బురద. కాళ్ళు కడుక్కోవడానికి నీళ్ళు కావలసి వచ్చాయి. మర్యాదరాముడు ఇద్దరికీ నమాన కొంత గల చెంబులో నీళ్ళు యిచ్చించేడు. నాయడమ్మ రెండు కాటా ప్తకుటంగా చెంబులో వ్రేగం పీక్లతో కడుక్కొని అక్కడుంచింది. సూరమ్మగారు చెంబును నీళ్లతో ఒక్కకాలు కడుక్కొని యింతా నీరు కావాలంది. మర్యాదరామునికి ఈమెనంగతి అర్థమైంది. కేవలం విని తీర్పు సులభంగా యివ్వగలిగేడు. సూరమ్మగారు మితిలేని అర్చుమనిషిని అమె తప్పక బదులు పుచ్చుకొనే వుంటుందని చెప్పేడు మర్యాదరాముని తెలివి ముందు అమె అనత్యాన్ని దాచలేకపోయింది. అమెతో మర్యాదరాము డన్నాడకదా "అమ్మా, ఏ పస్తువునైనా దాచవచ్చునుగాని అనత్యాన్ని మాత్రం దాచలే"మన్నాడు.

కొంతకాలం ఉండి ఏదో కొన్ని మాటలు నడగడం నేర్చుకొన్నాడు ఈ గాడిద

“పాపం!”

“రా రా! యీ లాంటి గాడిదల యేడుపు చూస్తూ కూచుంటే మనకి తెల్లవారినట్టే. మన ప్రయాణం ఇంకా చాలదూరం ఉంది. రాత్రివేళ చలి యెక్కువ. ఎక్కు; దానివీపుమీద ఎక్కు, పోదాం” అన్నాడు సారథి. పినాకం ఇంక ఎదురుచెప్పకుండా ఎక్కాడు. తెల్లవారేటప్పటికి ఆనంద రాజ్యం చేరుకొన్నారు.

అది విదితమైన దేశం. అలాంటి దేశం ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేదు. ఇక్కడ ఉండే జనం అందరూ పిల్లలే. అందరికంటే పెద్దవాళ్ల వయస్సు 14 వంట్లు. మరి చిన్నవాళ్ల వయస్సు ఎనిమిదేండ్లు. వీళ్లలో సందడి, అల్లరి, గోలా చూస్తే ఎవళ్లైనా తల తిరిగిపోతుంది. ఎక్కడ చూచినా గుంపులకొద్దీ పిల్లలు. కొందరు కాయలతోటి, కొందరు బంటులతోటి, మరికొందరు కట్టముక్కలతోటి ఆడుకొంటున్నారు. కొంతమంది కట్టగుట్టాలమీద, మరికొందరు మూడుచక్రాల పైకిళ్ళమీద, మరి కొందరు మోటారుబండ్లమీద స్వారీ చేస్తున్నారు. ఒకచోట దాగుడు మూతలు ఆడుతున్నారు. ఇంకోచోట ఉప్పటి వెన్నెల కుప్పలు. గడ్డిబట్టలు వేసుకొని కొందరు సెనగకాయలు నములుతున్నారు. కొందరు పాడు తున్నారు. కొందరు ఆడుతున్నారు. కొందరు గంతులు వేస్తున్నారు. మరి

“పిల్లలగాంధీ” (చాయాచిత్రకర్త : సుప్ర మిమక్స్ స్టూడియో బొంబే)

కొందరు చేతులు క్రింద పెట్టి, కాళ్లు పైకి పెట్టి తలక్రిందుగా నడుస్తున్నారు. ఇంకొకళ్లు మొగ్గులు వేస్తున్నారు. కాగితపు బోపీలు పెట్టుకొని సిపాయిలను నడిపించేవాళ్లు కొందరు. రైళ్లు నడిపించే గార్డ్లు కొందరు. తప్పట్టుకొట్టేవాళ్లు, నవ్వేవాళ్లు, కేకలు వేసేవాళ్లు, అరిచేవాళ్లు, కూతలు కూసేవాళ్లు, ఈల వేసేవాళ్లు, కోడిపెట్టల్లాగ అణుగుళ్ళబం చేసేవాళ్లు — యిలాగ ఒకటేమిటి, ఆ గోలలో చెవులు మూసుకొంటేతప్ప పెద్దసంత, రణగోల, పిచ్చిఆసుప్రతీ అన్నీ ఒకచోట చేర్చినట్టు ఉంది. చెవికి విరడాలు పెట్టుకొంటేతప్ప వినేవాళ్ల తల పగిలి పోవలసిందే. ఇంక అక్కడ గోడల మీద వ్రాతలు: స్కూలుచదువులు వద్దు. ఆట పాటలు కావాలి. లెక్కలు వద్దు; అల్లరి కావాలి; అని తప్పదు మాటలతో కొంకిరి గీతలతో వ్రాసి ఉంది.

కొందరు చేతులు క్రింద పెట్టి, కాళ్లు పైకి పెట్టి తలక్రిందుగా నడుస్తున్నారు. ఇంకొకళ్లు మొగ్గులు వేస్తున్నారు. కాగితపు బోపీలు పెట్టుకొని సిపాయిలను నడిపించేవాళ్లు కొందరు. రైళ్లు నడిపించే గార్డ్లు కొందరు. తప్పట్టుకొట్టేవాళ్లు, నవ్వేవాళ్లు, కేకలు వేసేవాళ్లు, అరిచేవాళ్లు, కూతలు కూసేవాళ్లు, ఈల వేసేవాళ్లు, కోడిపెట్టల్లాగ అణుగుళ్ళబం చేసేవాళ్లు — యిలాగ ఒకటేమిటి, ఆ గోలలో చెవులు మూసుకొంటేతప్ప పెద్దసంత, రణగోల, పిచ్చిఆసుప్రతీ అన్నీ ఒకచోట చేర్చినట్టు ఉంది. చెవికి విరడాలు పెట్టుకొంటేతప్ప వినేవాళ్ల తల పగిలి పోవలసిందే. ఇంక అక్కడ గోడల మీద వ్రాతలు: స్కూలుచదువులు వద్దు. ఆట పాటలు కావాలి. లెక్కలు వద్దు; అల్లరి కావాలి; అని తప్పదు మాటలతో కొంకిరి గీతలతో వ్రాసి ఉంది.

పినాకయ్య, కొవ్వొత్తి, మిగతా పిల్లలూ బండి దిగారో లేదో పెద్ద సందడి. ఒక్క ఊణంలో వాళ్లకి అందరి

తోటి పరిచయం అయిపోయింది. ఇంతకంటే సరదాగానూ హాయిగానూ పిల్లలకి కాలక్షేపం అయ్యేచోటు ఎక్కడ ఉంది? ఈ యాటపాటల్లో యీ వేడుకల్లో గంటలు, రోజులు, వారాలు గడచిపోయాయి. ఇవన్నీ మెఱపులాగ జరిగిపోతున్నాయి.

“హాయి! హాయి! ఎంత బాగుంది!” అని పినాకయ్య కొవ్వొత్తిని చూచి అన్నాడు. “చూశావా మరి! నేచెప్పింది ఎంత నిజమయిందో! నా మాట వినకుండా మీ యింటికి పోతానన్నావు. ఇక్కడికి రాకుండా ఆ సుందరి దగ్గరికే వెళ్ళితే అక్కడే చదువుతో కాలం వృథాచేసి ఉండువుగదా! స్కూలు, చదువులు, పుస్తకాలు, మేస్తల్లా ఈ బాధ తప్పిందంటే అదంతా నా మూలాన్నే కాదా? నేను చిలకకు చెప్పినట్టు చెప్పి నిన్ను తీసుకొని వచ్చాను కాబట్టి సరిపోయింది. ఇలాంటి సహాయం చేసే స్నేహితుల్ని ఎన్నడూ మరచిపోకు.” అన్నాడు కొవ్వొత్తి.

“ఇప్పుడు నేనింత హాయిగా ఉన్నానంటే కొవ్వొత్తి, అది సీమాలాన్నే సాధ్యమయింది. నీతో మాటలాడుతూ ఉంటే మాస్టరు ఏమనేవారో తెలుసా! ‘ఆ అల్లరిపెదవ కొవ్వొత్తితో తిరగకు. వాడు చెడ్డవాడు. నిన్ను కూడా అల్లరిలో దింపుతాడునుమా!’ అనేవారు.”

నాకు తెలుసు. ఆయనెప్పుడూ నన్ను తిట్టేవాడు. నేనంటే ఇష్టంలేదు. అందుకే ఆ తిట్లు. కాని నేను లెక్క పెట్టలేదు. వాగితే వాగనీ అని ఊమించి వదిలేశాను” అన్నాడు కొవ్వొత్తి. “నువ్వెంత మంచివాడవు కొవ్వొత్తి!” అని పినాకయ్య వాడిని ఆప్యాయంతో కాగలించుకొన్నాడు. ఇలాగ హాయిగా విడుమాసాలు గడచిపోయాయి. ఈ అయిదునెలలూ చదువూ, పుస్తకాలూ అనే ప్రస్తావనే లేకుండా ఆట పాటలతో ఆనందంగా గడిచిపోయింది. కాని ఒకరోజున లేచి చూచేటప్పటికి ఒక విచిత్రం జరిగింది. అది చూచేటప్పటికి పినాకరావుకి చాల అనవ్వు వేసింది. తనను చూచి తనకే జాలి, విచారం, అనవ్వు కలిగాయి.

బాలగేయాలు

శ్రీ చింతా దీక్షితులు

(సంపాదించినవి)

6

చెఱుపుకట్ట దున్నించి ఉయ్యాలో
చెఱుకులే నాటించి ఉయ్యాలో
చెఱుకదిన్న పిప్పి ఉయ్యాలో
మంచెలే కాంచించి ఉయ్యాలో
మంచెమీదా మంచె ఉయ్యాలో
మంచినీళ్లా చెలమ ఉయ్యాలో
పెండిదే గుండమ్మ ఉయ్యాలో
పయిడిదే వడిసిల ఉయ్యాలో
కూర్చున్న పిట్టలకి ఉయ్యాలో
గుండెలకు తగిలేసె ఉయ్యాలో
లేచిపోవు పిట్టలకి ఉయ్యాలో
తెక్కలకి తగిలేసె ఉయ్యాలో
పండుకున్న పిట్టలకి ఉయ్యాలో
ప్రక్కలకి తగిలేసె ఉయ్యాలో
ఆపిట్ట ఈపిట్ట ఉయ్యాలో
కట్టబడ గట్టెనమ్మ ఉయ్యాలో
రెండు పిట్టలు గలిసి ఉయ్యాలో
ఇంటికి కొండుబోయె ఉయ్యాలో.
(గణపవరం)

7

డేగబోయె డేగబోయె
వెన్నెలాయిలో
డేగకడ మూగబోయె
వెన్నెలాయిలో
డేగల్లేతె ఏడవాలె
వెన్నెలాయిలో
తర్తూరు మానిమీద
వెన్నెలాయిలో
తర్తూరు రంగసామి
వెన్నెలాయిలో
డేగలేడ బడ్డాడమ్మ
వెన్నెలాయిలో.

(నందికొట్కూరు)

8

చిక్కుడు చిక్కుడు నరికిందీ
చిక్కుడు పందిలి పెట్టిందీ
చిక్కుల్లో దేవర
మన కెంత దూరం.

టా జ్ మ హ ల్ బీ డీ లు
వ ను క టి పే రు ద్ర ఖ్యా కు లు క లి గ న వి

No 1, Strong Jodi Beedi

Syed Kader, Pensioned Havildar, Beedi Merchant
Pension Line, Washermenpet, Madras.

లి.కె.1. బీ.డి. బీ.డి. కు.క.

ఇంకను సాటిలేనివి గాను శ్రేష్ఠ మైనవిగాను వున్నవి. పనికిమాలిన నకలు బీడిలకు మోసపోవద్దు. వివరములకు: మాన్యుఫ్యాక్చర్లు:

మె స ర్వు స య్య ద్ భా ద ర్,
వాపర్ మహాపేట, :: మద్రాసు 21.

భారత రాజకీయాలు :

కాంగ్రెస్ నులోకసంఘంగా మార్చాలని గాంధీజీ ఆదేశం

కాంగ్రెస్ ప్రధానాధ్యక్షుడు స్వాతంత్ర్యము చేకూరిన పిదప కాంగ్రెస్ సంస్థను కొనసాగించ వలెనా అను ప్రశ్న ఉదయించినది. ఈ మధ్య సమావేశమైన ఎ. వి. సి. సి. కాంగ్రెస్ సంస్థను కొనసాగించుటకే నిశ్చయించి, కాంగ్రెస్ లక్ష్యములను పునఃనిర్వచించుటకు, కాంగ్రెస్ సంస్థ నిర్మాణములో మార్పులు సూచించుటకు రెండు ఉపసంఘములను నియమించినది. దేశము రాజకీయముగ స్వాతంత్ర్యము పొందినను ప్రజలందరికి ఆర్థిక సహాయము, సామాజిక న్యాయము సాధించుటకు కాంగ్రెస్ సంస్థను కొనసాగించవలసినదేనని గాంధీజీ కూడా అభిప్రాయ పడినారు.

కాంగ్రెస్ సంస్థ పునర్నిర్మాణమును గూర్చి ఆలోచించుచుండిన ఉపసంఘము గాంధీజీ సలహాను తరచు పుచ్చుకొనుచునే యుండెను. కాంగ్రెస్ సంస్థ భవిష్యత్ స్వరూప మెట్లుండవలెనో సూచించుచు ఒక ప్రణాళికను రచియించి యివ్వవలసినదని ఈ సంఘమున, గాంధీజీని ఆయన నిర్మాణమునకు రెండురోజుల క్రితమే కోరియుండుట మన అద్భుతము. ఈ కోర్కె ననుసరించి గాంధీజీ కాంగ్రెస్ సేవకులకు తన పలుసార్లు రచియించి యిచ్చినాడు. ఇకముందు తాను కాంగ్రెస్ ను నడుపజోనని ముందే గ్రహించుకొన్నవానివలె గాంధీజీ కాంగ్రెస్ ను నువ్వకారము పునర్నిర్వచనమునకు నిర్బంధముగను ఆదేశ మిచ్చినాడు.

గాంధీజీ అభిమతము ప్రకారము కాంగ్రెస్ సంస్థ ఇకముందులోనే సేవాసంఘముగా మారిపోవలెను. కాంగ్రెస్ సభ్యత్వము నాలుగణాలు చెల్లించినవారికి గాక ప్రజాసేవకులకు మాత్రమే లభించును. భారతదేశములోని 7 లక్షల గ్రామములలోను నివసించుచున్న ప్రజలందరిని సేవించుటయే కాంగ్రెస్ లక్ష్యము. ఈ లక్ష్యసాధనకు తమ జీవితములను, నిష్కాములై వినియోగింపదలచిన వారే ప్రజాసేవకులు. ఇట్టి ప్రజాసేవకులు గ్రామమునకు కనీసము 5 గుర్రులను పుంపవలెను. తమ గ్రామములోని ప్రజల జీవన విధానములను సర్వవిధముల అభివృద్ధిచేయుటకు ఈ ప్రజాసేవకులు పనిచేయవలెను. ప్రజాసేవకులు స్వార్థరహితులు, కళంక రహితజీవనము, ప్రజాశ్రేయస్కాములు, ప్రజలకు మార్గదర్శకులు, మార్గబోధకులునై యుండవలెను. రెండేసి గ్రామముల ప్రజాసేవకులు తమలో ఒక్కరిని ఆరెండు గ్రామములకు నాయకునిగా నెన్నుకొందురు. ఇట్టి నాయకులు ఏబదిమంది ఒక మండలముగా నేర్పడి, తమలో ఒక నాయకు నెన్నుకొందురు. ఈ ప్రజాసేవకులమాత్రమే కాంగ్రెస్ లో సభ్యులుగానుందురు. ఈ విధముగా పునర్నిర్మింపబడిన కాంగ్రెస్, ఆర్థిక లక్ష్య పునః నిర్వచన సంఘముచే సూచించబడిన ఆశయ సిద్ధిక కృషిచేసి భారతదేశమునకు రాజకీయ స్వాతంత్ర్యముతోపాటు, ఆర్థిక సహాయము సామాజిక న్యాయములు కూడా ప్రసాదింపగలవని మహాత్ముని అభిప్రాయము. ప్రజాసేవకుల యోగ్యతలను గురించి గాంధీజీ చాల పట్టువల పొందినట్లు ఈ ప్రణాళిక చూచిన తెలియగలదు. ప్రస్తుతము కాంగ్రెస్ సేవకులుగా నున్నవారి ప్రవర్తన, భారత గాంధీజీకి వ్యధ కల్పించినట్లు ఈ మధ్య ఆ సేవక పర్యాయములు రుజువైంది. కాంగ్రెస్ సేవకుల స్వార్థపరత వలన కాంగ్రెస్ ప్రతిష్ఠ నశించిపోవుచున్నదని గాంధీజీ అనేక పర్యాయములు, తమ కట్టకడపటి 'హరిజన్' వ్యాసములో కూడా వాచ్చురించితే యున్నారు. మహాత్ముడు చేసిన అంతిమ సూచన 'లోకసేవక సంఘము' యొక్క ప్రతిష్ఠ, ఉపయోగము కూడా ప్రజాసేవకులపైనే ఆధారపడియుండును.

మహాత్ముని సూచనల ప్రకారము కాంగ్రెస్ ను పునర్నిర్మించుటకు ఉపసంఘమువారంగీకరించి నారు. గాంధీజీ సూచించినట్లు ప్రజా సేవకులే గాక, ప్రభుత్వమునకు తోడ్పడుటకు స్వచ్ఛంద సైనికులను సహితము సైనికశిక్షణ యిచ్చి తరిగిదు చేయవలెనని, కార్మికాభ్యుదయము కొరకు పని చేయుటకు మరొక రకపు స్వచ్ఛంద సేవకులను

కాందిశీకుల పునరావాసమునకు ధనసహాయము చేయుటకు భారతప్రభుత్వ ఏర్పాటు

తయారు చేయవలెననియు పీఠభిప్రాయ పడుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. గాంధీజీ సూచనల ప్రకారమైనను, ఈ ఉపసంఘము వారి సూచనల ప్రకారమైనను, కాంగ్రెస్ సంస్థ కొందరు స్వచ్ఛంద సైనికులను తరిగిదు చేసుకొన్నచో, అట్టి సైనికులకే తాముకూడా తరిగిదు చేసుకొందుమని ఇతరరాజకీయ పక్షములగు కమ్యూనిస్టులు, సోషలిస్టులు కోరవచ్చును. కాంగ్రెస్ లోకసేవక సంఘముగా మారినను దేశములో ఇతర రాజకీయ వర్గము లుండటకు అవకాశమున్నది. కాబట్టి కాంగ్రెస్ సంస్థ కొక ప్రత్యేకమును తరిగిదుచేయుటకు పూనుకొనక, అపునరుమైనచో, ప్రభుత్వ ప్రాధాన్యమునే వృద్ధిచేయుట మంచిది.

మత రాజకీయములు

హిందూమహాసభకు చెంది, ఆర్. ఎన్. ఎస్. ప్రోద్బలము గలదని అనమానించ బడుచున్న ఉద్రిక్త డొక్టరు మహాత్మాగాంధీ శాంతిదేహమును తుపముట్టించుటతో భారతదేశములోని మత రాజకీయసంస్థలు తమ ఉపయోగమును పునర్నిర్మించుకొనవలసి వచ్చినది. స్వతంత్ర భారతదేశము మతవిచక్షణారహితప్రజాస్వామ్యముగా నుండవలెననియే కాంగ్రెస్ ఆదినండి భావించుచున్నది. ఇట్టి ప్రజాస్వామ్యముగాక మరీ ఇతరరాజ్యాంగమునైనను భారతదేశము ఆదరించుచో మన స్వాతంత్ర్యోద్యమచరిత్రకు, స్వాతంత్ర్యసైన్యాలకు అది అవమానకరమే. దేశమును మతప్రాబల్యమును బట్టి విభజించవలెనని స్వార్థపరులగు కొందరు చేసిన విషప్రచారమునకు ముగిసి సోదరులు అమాయకులై లొంగిపోయి, తత్ఫలితములను తమ కన్నులతోనే పీడించి, తప్పు దిద్దుకొనుచున్నారు. మతవిచక్షణారహిత సంస్థగా కాంగ్రెస్ వ్యవహరించుచున్నప్పుడు, ముస్లిముల తరపున మతరాజకీయ సంస్థగా ముస్లిం లీగ్ వ్యవహరించుచున్నందువలన హిందువుల శ్రేయస్సుకొరకు పనిచేయుటకు వేరొక ప్రత్యేకసంస్థ యుండవలెనని కొందరు భావించుట సమంజసము కావచ్చును. అయినను అట్టివారు హిందూమహాసభను సాపించి సాధించినది శూన్యమని యే చెప్పవలసియున్నది. దేశ విభజన జరిగి, స్వాతంత్ర్యము లభించి భారత యూనియన్ పౌరులలో నూటికి 90 మందికి పైగా హిందువులను ఈ సమయమున హిందువుల హక్కుల రక్షణ కొరకు హిందూమహాసభయని వేరొక రాజకీయపక్షము పనిచేయవలసిన అపుసరము లేదు. ఇకముందు హిందూమహాసభ హిందువుల సామాజిక, మత విషయములలో అభ్యున్నతికి కృషి చేయుట మంచిది. బెంగాల్ రాష్ట్ర హిందూ మహాసభ సూచించిన విధముగా హిందూమహాసభ పునర్నిర్మాణమున త్వరలోనే జరుగవలసియున్నది.

హిందూ మహాసభతో సంబంధమున్నను లేక పోయినను, హిందువుల సంఘటనకు, హిందూ యువకులకు శిక్షణ నిచ్చుటకు గత రెండు దశాబ్దముల నుండి అట్టి కృషిచేసియున్నను గాంధీజీ ప్రాణహరణ కొరకు జరిగిన కుట్రలో పాల్గొన్న ఆర్. ఎన్. ఎస్. సంస్థ బహిష్కరింపబడినది. ఆ సంఘ కార్యకర్తలు దేశమందంతట ఆరెండు చేయబడిరి. వీరందరికి, ముఖ్యముగా మన రాష్ట్రములోని వారికి ఈ కుట్రలో పాలుండక పోవచ్చును. ఇట్టి వారిని విచారించి త్వరలో విడుదలచేయుట మంచిది. ఆ సంఘ కార్యక్రమములలో ఇకముందు పాల్గొనమని విడుదలైనవారు ప్రభుత్వమునకు హామీ యిచ్చుట సమంజసము. ముస్లింలీగుకు అనుబంధసంస్థగా వుండి, దేశములో మతకలహములను పెంచుటకు తోడ్పడిన ముస్లిం సేవకల్ గార్డ్ సంస్థనుకూడా ప్రభుత్వము నిషేధించినది. ముస్లింలీగ్ విషప్రచారము వలన తా మెట్టి తప్పుపూర్వమున నడచినది గ్రహించిన ముస్లింసోదరులు లీగ్ నే రదు చేయు

టకు ప్రయత్నించుచున్నారు. సేవకల్ గార్డ్ ను నిషేధించుటకు వారెట్టి ఆటంకమును చెప్పలేదు. ముస్లింలీగ్ కూడా త్వరలోనే రద్దయిపోయి, ఈ దేశములో మతరాజకీయ సంస్థలు మరల తనెత్త పిలువకుండా త్వరలోనే సమితి పోవునని ఆశించుచున్నాము.

భారత ప్రజాస్వామ్యమునకు మతరాజకీయ సంస్థలే ఆటంకములూ, కులతత్వ ప్రచారము, వ్యాధ్యవాదప్రచారముకూడా అట్టి ఆటంకములే. గాంధీజీ నిర్మాణమును తమవద్ద లాభముకొరకు వినియోగించుకొన దలచుకొన్న కొందరు, ఆవేశపరులైన ప్రజలను తమ ప్రతిఘటనలపై పురిగొల్పుచు దౌర్జన్యమును, హింసను, బోధించుచున్నారు. మరికొందరు ఏనాడో సమితి పోయిన కులతత్వమును తిరిగి రేకెత్తింప ప్రయత్నించుచున్నారు. ఈ ద్వివిధప్రచారములను త్వరలోనే అరికట్టకపోయిన ప్రజాస్వామ్యము నకు మరొక ప్రమాదము తప్పదు.

కాందిశీకుల పునరావాసమునకు ధన సహాయము

దేశవిభజన తరువాత జరిగిన మత కల్లోలము లలో పశ్చిమ పాకిస్తాన్ నుండి దాదాపు 55 లక్షలమంది హిందువులు, సిక్కులు భారతదేశము నకు వచ్చివేసిరి. వీరిలో 80 లక్షలుగా గ్రామీణులని, 25 లక్షలు పట్నవాసమువారని అంచనా వేయబడినది. దేశ స్వాతంత్ర్యసంపాదన తరువాత భారతప్రభుత్వము ఎక్కువకాలమును, ధనమును కాందిశీకులను సురక్షితముగా శేరవేయుటకు, వారికి ఇక్కడ సర్వసౌకర్యములు ఏర్పాటుచేయుటకు వినియోగించుచున్నది. పశ్చిమ పంజాబులోని ముస్లిం మేధులందరు ఇప్పటికి పూర్తిగా శేరవేయబడినారు. వారికి తాత్కాలిక వసతులు, సౌకర్యములు ఏర్పాటు చేయబడినవి. వారి రాకపోకలకు, తాత్కాలిక వసతులకు అగు ఖర్చునంతను భారతప్రభుత్వము, తూర్వపంజాబ్ ప్రభుత్వము భరించుచున్నవి. కాని క్రొత్తగా ఏర్పడి, సరిగా పరిపాలనజేయుటకు తగినట్లు ప్రభుత్వయంత్రము సేర్పాటుచేసుకొనటకు వ్యవధియే లేని తూర్పు పంజాబ్ ప్రభుత్వము కాందిశీకులకు ఏమంత సహాయము చేయలేదు. అందువలన ఈ విషయములో బాధ్యత పూర్తిగా భారతప్రభుత్వమే వహించవలసియున్నది. కాందిశీకులలో అన్ని వర్గముల వారికి సంతృప్తికరమగు శాశ్వత పునరావాసపు సేర్పాట్లు చేయుటకు భారతప్రభుత్వము కృషి చేస్తున్నది.

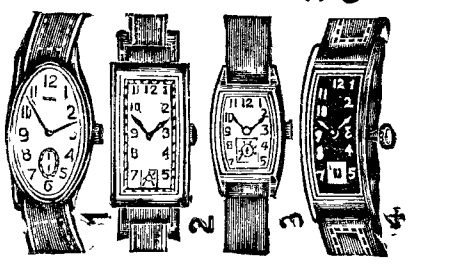
వ్యవసాయదారులగు కాందిశీకులకు ముస్లిములు ఖాళీచేసి వెళ్లిన భూములు యిచ్చుటకు ఏర్పాట్లు జరిగినవి. కాని పశ్చిమ పంజాబ్ లో ముస్లిం మేధులందరు ఖాళీచేసి వచ్చిన భూమికన్న తూర్పు పంజాబ్ లో ముస్లిములు ఖాళీ చేసి వెళ్లిన భూమి విస్తీర్ణము చాల తక్కువ. అందువలన మిగిలిన ఎకరమునకు మించకుండా, కాందిశీకులకు భూమి యివ్వబడినది. వ్యవసాయపు పనిముట్లు కొనుక్కొనుటకు కాందిశీక రైతులకు ధన సహాయము విరివిగా చేయబడుచున్నది.

వైద్యులు, వకీళ్లు, విద్యార్థులు మొదలగు యితర కాందిశీకులు తమ తమ వృత్తులలోను, చదువులలోను తిరిగి ప్రవేశించుటకు తగిన సౌకర్యములు చేకూర్చబడినవి. వర్తకులు, పారిశ్రామిక నిపుణులు మొదలగు వారికి పరిశ్రమలు. వరకము తిరిగి ప్రారంభించుటకు, అపునరుమైన చోట్ల క్రొత్త పట్టణములనే కట్టుటకు కావలసిన ధన సహాయము చేయుటకు ఇప్పుడొక ప్రత్యేక ధనసహాయ సంస్థ ఏర్పాటు చేయబడుచున్నది. కాందిశీక ధనసహాయ సంస్థ ప్రభుత్వ పెట్టుబడితో ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యముననే నడచును. దీనికి మూలధనముగా ప్రభుత్వం 10 కోట్ల రూపాయలు మంజూరు చేసినది. ఒక్కొక్క కాంది

శీకు నకు అతడు సాపించదలచి పరిశ్రమ వ్యాపారమును బట్టి 5 శేల రూ. లకు మించకుండా ఈ సంస్థ ఋణము లిచ్చును. వారు వ్యాపారము ప్రారంభించిన తరువాత దానిని నడుపుటకు అప్పుచేసినచో ఈ సంస్థ వారి వడ్డీములలో సగభాగమునకు పూచీపడి అప్పు యిప్పించును. వారిచే అంగీకరింపబడిన హుండీలను ఈ సంస్థ కొని వారికి ప్రోత్సహించుచును. ప్రభుత్వమువద్ద పుచ్చుకున్న రొక్కమునకు నూటికి సం. నకు మూడు రూ. ల చొప్పున వడ్డీ యిచ్చుచు, కాందిశీకులకు నూటికి సం. నకు ఆరు రూ. లకు మించని వడ్డీకి అప్పిచ్చి, ఆలాభముతో ఈ సంస్థకు నడుపుటకు ప్రభుత్వము ముగ్గురు సభ్యులుగల ఒక 'బోర్డును' వీరి సలహా నిచ్చుటకు 15 గురు సభ్యులతో ఒక సలహాసంఘమును నియమించును. ఈ సంస్థ అన్ని రాష్ట్రములలోను వ్యవహరించుచు, రాష్ట్ర ప్రభుత్వములకు సలహా లిచ్చుచుండును. ఇతరప్రభుత్వశాఖలవలెగాక ఈ సంస్థ చాల త్వర త్వరగా నిర్ణయములు చేసి, కాందిశీకులందరిని పిల్ల సంతత్యరలో వారివారి వృత్తులలో ప్రవేశపెట్టును. నిరుద్యోగులై పుండి, అసంతృప్తితో దేశములో, ముఖ్యముగా ఢిల్లీ నగరములో, అలబడికి కారకు లగుచున్న కాందిశీకులందరు ఈవిధముగా శాశ్వతముగా వృత్తులలో స్థిరపడుటద్వారా తమ భుక్తికి సంపాదించుకొనుటయేగాక, దేశ ఆర్థికాభివృద్ధికూడా మిక్కిలి తోడ్పడుదురు. కాందిశీకులకు పునరావాసము కల్పించున పప్పుడు వారి నందరిని పారిశ్రామిక సహకార సంఘములలో

(20-వ పేజీ చూడుడు)

రు. 20/8- లకు ప్లాట్ షేప్ ఎన్. డబ్ల్యు.

స్విస్ తయారు. సరిగా టైం చూపును. ప్రతిదీ 3 ఏళ్లు గ్యారంటీ. రాళ్లు అమర్చబడినవి.

- నెం. 1 క్రోమియం కేసు గుండ్రము, చతురము. రు. 18/8-.
- .. మేలిరకం రు. 18/-
- .. ప్లాట్ షేప్ 4 రాళ్లు రు. 20/8-
- .. చిన్నవైజా 4 రాళ్లు రు. 23/8-
- రోల్లగోల్డ్ (10 ఏళ్లు గ్యారంటీ, 4 రాళ్లు రు. 48/-
- క్రోమియం కేసు 15 రాళ్లు మేలిరకం. రు. 36/-
- రోల్లగోల్డ్ (10 ఏళ్లు గ్యారంటీ) 15 రాళ్లు. రు. 70/-
- నెం. 2, 3, 4. రెక్టాంగ్యులర్ టానూ లేక వంపు ఆకారము. క్రోమియం కేసు 4 రాళ్లు రు. 36/-
- .. 5 రాళ్లు రు. 38/-
- .. 7 రాళ్లు మేలిరకం రు. 42/-
- రోల్లగోల్డ్ (10 ఏళ్లు గ్యారంటీ) రు. 54/-
- .. 15 రాళ్లు రు. 85/-

ఫౌంటెన్ పెన్ & పెన్సిల్ పెన్

(ఆమెరికాలో తయారైనవి)

ప్రతి ఫౌంటెన్ పెన్ కు రోల్లగోల్డ్ ప్లేటెడ్ పాళి, క్లిప్పు అమర్చబడినవి మీడియం రు. 3/- మేలిరకం. రు. 4/- 14 క్యారెట్ రోల్లగోల్డ్ ప్లేటెడ్ పాళి రు. 5/- బంగారు పాళి రు. 8/- పెన్సిల్ పెన్ మీడియం. రు. 3/- మేలిరకం. రు. 3/8- శ్రేష్టమైనది రు. 4/8- పోస్టలి 12 అణలు. జాబలు ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయాలి.

STANDARD WATCH CO.,
Post Box NO. 11419, Calcutta- 6 (A)

వర్ణలేపశాస్త్రము

(10 వ పేజీ తరువాయి)

యశదపు ఆవిరులను పట్టాసంచలలోనికి పట్టుకొనుట మాత్రమే యిందు ముఖ్యమైనభాగము.

సూచికట్టు : తెల్లయశదము

ఈ వర్ణచూర్ణముకూడ రసాయనికముగ యశదాన్ని జరిపిమే. కాని యీ వర్ణకణముయొక్క (పింక్ మెంటు పార్టికల్) భౌతికనిర్మాణమునకును, (ఫిజికల్ స్ట్రక్చర్) మామూలు తెల్లయశద (ఎమర్ ఫస్ జింక్ టైప్) కణ నిర్మాణమునకును చాల భేదము గలదు. సూచికట్టు తెల్లయశదము (అసిక్లర్ జింక్ టైప్) యొక్క వర్ణకణములు నూదులవలె సన్నగా, పొడుగై, మొనలు తేలి స్ఫటికములుగా యేర్పడును. అందుచేతనే యీ వర్ణచూర్ణమును సూచికట్టు తెల్లయశదమని వ్యవహరించుచున్నారు.

తయారీ

దీని తయారీలో తెల్లయశదపు ఆవిరులను తాపీగా చల్లారటకు అవసరమగు వ్యవధి నిచ్చి మెల్లగా చల్లార్చి పొడుగైన పట్టాసంచలలోనికి ప్రోగుచేయుదురు. నెమ్మదిగా చల్లారటకు అవసరమగు వ్యవధి యిచ్చుట చేత చూర్ణకణములు ఒక నిర్దిష్ట ఆకారములో (నూదులవంటి) స్ఫటికములుగా యేర్పడుచున్నవి. ఇది వక "స్ఫటికీకరణ" విధానమున జరుగుచున్నది. తెల్లయశదము తయారగునపుడు రసాయనిక సంయోగము వలన కలుగు వేడిని, యీ సంయోగ ప్రదేశమునకు వచ్చు (స్పియర్ ఆఫ్ యాక్) గాలిని ఖాయదా చేయుట చాలముఖ్యము. తెల్లయశద నిర్మాణాగారము (జింక్ టైప్) లెబలేరి యొక్క వుష్ణతను, అందులోనికి వచ్చు గాలిని ఖాయదా చేయుటచేతనే మనము సూచికట్టు ఆకారముగల తెల్లయశదస్ఫటిక కణములను పొందగలుగుచున్నాము. ఈ మాదిరి వర్ణచూర్ణమును పరిశోధనాలయములలో మాత్రమే చేయగలిగి యుండిరి. దీనినిభారీ యెత్తున చేయవచ్చును. యీ పుత్తలిలో జరుగు కాలహరణము వలన మామూలు తెల్లయశదముకంటే దీని దిగుబడి లోపించును. అందుచేత ఖరీదుకూడ చాలవరకు పెరుగును. కనుకనే దీని తయారీని నిర్దిష్టము చేసియుండిరి.

లిథోపో

ఈ వర్ణచూర్ణములో కొంతపాలు యశద గంధకము కొంతపాలు వేరియ గంధకములు వున్నవి. యశదగంధకము మాత్రమే యీ పదార్థమునగల వర్ణలేప పరిశ్రమకు నుపయోగించు వర్ణచూర్ణము. ఇదిపోగా మిగిలియున్న వేరియ గంధకము యీ చూర్ణముయొక్క బరువును వృద్ధిచేయుటకు మాత్రమే భారచూర్ణముగా నుద్దేశింపబడియున్నది. దీని తయారీ యిటీవలనే మొదలైది. వ్యాపారములో దళారీల ప్రాముఖ్యత తీగివృద్ధిచెందినప్పటినుండియు, ఒకరితో నొకరు పోటిపడి లేపములను చౌకధరలకు అమ్ముట మొదలైనప్పటినుండియు, యీ దళారీల కొరికపై వర్ణలేప పుత్తలిదారు 'లిథోపో' అనేది చౌకగా వచ్చు వర్ణచూర్ణమును సృష్టించెను. ఈ లిథోపో మంచి తెల్లదనము కలిగివుండుటచేతను, హెచ్చుగా కప్పేడుకత్తి (ప్రాడింగ్ పవర్) కలిగి తక్కువధరకు తయారయినప్పుడుండుటచేతను త్వరలోనే వాడుకలోనికి వచ్చెను.

తయారీ

యశదగంధకమును, వేరియ గంధకమును సమపాళ్ళలో ఒకేసమయమున అవతేపించుట ఖరీదైన (కో-ప్రిసిపిటేషన్) లిథోపో తయారగును. ఈ రసాయనమార్పును క్రింది విధముగా నిరూపించవచ్చును.

(ద్యుంద్యవియోగము)

వేరియగంధకము + యశద గంధకము
వేరియగంధకము + యశదగంధకము (ద్రావణము) (ద్రావణము) (అవతేపము)
దీని తయారీలో ముగ్గురాళ్ళను రాక్షసి బొగ్గుపాడితో కలిపి బట్టిలో కాలిదురు. ముగ్గురాళ్ళ (బైటిస్) రసాయనికముగ వేరియ గంధకము. ఈ విధముగా కాలివున ముగ్గురాతి పదార్థమును (సింట్లర్ మాస్) వేడినీటిలో కలిపి నేకరించుదురు. దీని తయారీకి వుపయోగించ

బడిన ముగ్గురాళ్ళలో కల్తీ లేమాత్రము వుండరాదు. లోహధాతువు (ఇనుము) కాడ్చియంధాతువుల కల్తీలు ముగ్గురాళ్ళలో వున్నచో తయారగు వర్ణచూర్ణముయొక్క స్వచ్ఛమగు తెల్లరంగు మరిపోవును. యశదగంధకమును గూడ నీటిలో ద్రావణము చేయుదురు. ఉపయోగించిన యశదధాతువుగూడా కల్తీలేనిదిగా యుండవలెను.

వేరియగంధకత ద్రావణమును అవతేపణ పాత్రలో (ప్రిసిపిటేటింగ్ వాట్) పోయుదురు. యశదగంధకత ద్రావణమును దీనికి విరాముముతేకుండ చక్కగా కలుపుచు కొద్దికొద్దిగా చేర్చుదరు. చివరకు యశదగంధకము మాత్రమే కొంచెము మిగిలియుండునట్లు చూడవలయును. అవతేపమును చక్కగా నీటితో పలుమారులు కడుగవలయును. నీటిలో కరుగు లవణము లన్నియు అవతేపమున లేకుండునట్లుగా కడుగవలయును. చక్కగా కడిగిన తరువాత అవతేపమును తక్కువ వేడిలో ఆరబెట్టవలెను. ఆరబెట్టినపుడు వుష్ణోగ్రత హెచ్చు అయినచో యశద గంధకము అమ్మజనీకరణమునకు లోనై రసాయన వియోగము జెందును. ఆరబెట్టబడిన చూర్ణములో వర్ణలేప చూర్ణములకు వుండవలసిన యే ఒక్కగుణమైనను వుండదు. దీనిని తెల్లములలో కలిపి లేపనము చేసినపుడు లేపిత వస్తువులమును చక్కగా మరుగుపరచెడు కత్తి దీనికి యీ స్థితిలో లేదు. కనుక యీ చూర్ణమును 700° డిగ్రీల వేడిలో ఎర్రగా కాల్చి చల్లని నీటిలో పోసి హఠాత్తుగా చల్లార్చుటవలన (కాల్చినేషన్) దీనికి వర్ణలేపచూర్ణముయొక్క గుణములు (పింక్ మెంటరీ ప్రాపర్టీస్) అబ్బును.

చూర్ణమును తడిమీదనే మెత్తగా నూరి నీట తేర్చి ఖద్ది చేసిన పిదప (లివేషన్) మరల ఖద్దు వుష్ణోగ్రతలో దీనిని ఆరబెట్టుకొందురు. మరల గాలి చెరిగి (యైర్ ఫ్లో టేషన్) యింకా మెత్తని వర్ణచూర్ణమును పొందగలుగుతున్నారు. గాలిలో చెరిగి ఖద్ది చేయు పద్ధతిలో వర్ణచూర్ణకణములు ఖాయదా చేయబడిన గాలి ప్రవాహము చేత మోయబడి ప్రయాణము చేయును. అతి బరువైన కణములు గాలిలో హెచ్చు దూరము ప్రయాణము చేయజాలవు. అందుచే అవి కొద్ది దూరము ప్రయాణము చేయగానే గాలినుండి క్రిందకు జారును. తక్కువ బరువుగల కణములు హెచ్చుదూరము ప్రయాణము చేసి గాలి నుండి క్రిందకు దిగును. గనుక ఒక నిర్దిష్ట మెత్తదనము (మెష్) నకు కావలసిన కణ ప్రయాణపుదూరమును నిర్ణయించుకొని ఆ హద్దుకు ఆవల చేరిన కణములను మాత్రమే నేకరింతురు. ఆ హద్దులోపలనే చేరిన కణములను ప్రోగుచేసి మెత్తగా నూరి గాలిలో చెరిగదరు.

నాగయ్యుత తెల్లయశదము

ఈ వర్ణచూర్ణపు తెల్లదనము తక్కువ. దీనిని నేరుగా యశద ధాతు ఖనిజముల నుండి తయారు చేతురు. ఇందు నుపయోగించు యశదధాతు ఖనిజములో కొద్ది పాలు నాగధాతుకల్తీ లుండుట చేత తయారయిన వర్ణచూర్ణములోనికి యీ నాగధాతువు కూడ కొద్దిపాటులో చేరుచుండును. వర్ణచూర్ణము కనుమాననరంగు కలిగివుండుటవలన దీనిని ధవళలేపములలో వాడుటకు వీలులేదు. తదితర వర్ణలేపములలో దీనిని పునాది చూర్ణముగా (బేసిక్ పింక్ మెంట్) వుపయోగించవచ్చును.

తెల్ల పైటేనియము

ఇది పైటేనియద్విఅమ్మజనితము. దీనిని తిరువాన్కూరు సంస్థానములో లభించుచున్న "ఇలిమినైటు" అనేది నల్లని నిగనిగలాడు ఇనుక వంటి ఖనిజమునుండి తయారుచేయుదురు. ఈ ధాతుఖనిజపు యిసుకలో పైటేనియ అమ్మజనితము, లోహామ్మజనితముతో సమపాళ్ళలో కూడి యుండి లభించుచున్నది. "రూటెర్" అనేది ఖనిజములో యీ పైటేనియ ధాతుపాలు ఇలిమినైటు ఖనిజములోని పాలకంటే హెచ్చుగానే యుండును. కాని యీ ఖనిజమునుండి పైటేనియ అమ్మజనితమును తయారుచేయుట ఇలిమినైటునుండి చేయుంతటి కులభసాధ్యముకాదు.

తయారీ

ఇలిమినైటు ఖనిజములో పైటేనియ అమ్మజనితము కుమారు నూటికి 45 పాళ్ళు వుండును.

ఖనిజమును ముందుగా రోలు రోకలి దంపుడు మరలో (స్టాంపింగ్ డివైజన్) చిన్న చిన్న ముక్కలుగా దంచుదురు. ఈ ఖనిజపు చిన్న చిన్న ముక్కలను మట్టి మొదలగు యితర కల్తీల నుండి వేరుపరచి మరల మెత్తగా నూరుదురు. ఈ మెత్తని ఖనిజ చూర్ణముమీద గాఢ గంధక కామ్మమును ప్రయోగింతురు. ఈ ప్రయోగము వలన ఖనిజము వియోగము జెంది పైటేనియ, లోహ గంధకములు యేర్పడి ద్రావణ స్థితిలోనికి వచ్చును. ఈ గంధకత ద్రావణమును చక్కగా వడకట్టి వేడిచేయుదురు. వేడి చేయునపుడు ద్రావణమును విరాముము లేకుండా కలుపుదురు. అస్థితిలో పైటేనియ గంధకము ఉడజామ్మ జనీకరించబడి, (హైడ్రోలైజ్) పైటేనియ ఉడజామ్మజనితము (పైటేనియ ద్రావకము) గా యీ ద్రావణము నుండి విడబడును. లోహ ధాతువు మాత్రము ద్రావణములోనే అన్న భేది రూపమున వుండిపోవును. పైటేనియ ద్రావక అవతేపమును (విరుగుడు) తేర్చి అన్న భేది ద్రావణమునుండి విడదీయుదురు. వేరుచేయబడిన పైటేనియ పదార్థమును వరుస వరుసగా మంచి నీటితో కడుగుదురు. కడుగుట వలన లోహ లవణము లన్నియు పైటేనియ పదార్థము నుండి విడుదల అవుచున్నవి. ఈ పైటేనియ పదార్థమును ఒత్తి వడపోత యంత్రములో చేర్చి నీటిని వచ్చువంతవరకు పిండి తీయుదురు. తరువాత పైటేనియ పదార్థమును గుండ్రముగా తిరిగిడి బట్టిలో (కోలరీకెల్) వేసి వేడిచేసి ఆరబెట్టుదురు. ఈ విధముగా ఆరబెట్టినపుడే యీ పదార్థమును వర్ణచూర్ణపు గుణముల కొరకు హెచ్చు వుష్ణోగ్రతలో ఎర్రగా కాల్చి (కాల్చినేషన్) హఠాత్తుగా చల్లార్చెదరు. ఇందువలన పైటేనియ ఉడజామ్మ జనితము (పైటేనియ ద్రావకము) వుడకరహితము (ఎల్ హైడ్రస్) పైటేనియ అమ్మజనితముగా మారును. ఈ విధముగా ఏర్పడిన తెల్ల పైటేనియ చూర్ణము లిథోపో వర్ణచూర్ణము మాదిరిగా తెల్లదనము, మరుగు పరుచు కత్తిని, వర్ణలేప పటములకు కలిగించుచున్నది. దీనిని (పైటేనియ పదార్థము) ఎర్రగా కాల్చుటకు పూర్వము యిందులో లోహ లవణములు గాని, ఉడక రహితగంధక కామ్మము గాని, లేకుండునట్లు చూడవలయును. ఈ కల్తీలున్నచో తయారయిన వర్ణచూర్ణపు తెల్లదనము అంతగా నిలవదు.

తెల్ల ఆంటిమని

ఇది ఆంటిమని అమ్మజనితము. దీని తయారీలో ఖద్దుమైన ఆంటిమని ధాతువును మొదట ఆవిరిగా మార్చి తరువాత యీ ఆవిరులను ఖాయదాచేయబడిన పరిస్థితులలో అమ్మజనికరించెదరు. వర్ణచూర్ణమేర్పడు వేడిలోనే యిది యీ విరిగా మారును. గనుక యీ ఆవిరులను చల్లార్చు గదులలోనికి పోనిచ్చి కొంత కాలముంచి చల్లార్చుదురు. చల్లారిన ఆవిరులు వర్ణచూర్ణ కణములుగా మారి గడినెలపై రాలను. ఈ వర్ణచూర్ణము ఒకే విధమైన వర్ణమును కలిగియున్నది. ఈ చూర్ణము తెల్లయశద, తెల్లసీస చూర్ణముల కన్న హెచ్చుగా లేపపటముల స్థితి స్థాపక కత్తిని వృద్ధిచేయుచున్నది.

ధవళచూర్ణములు లేపపటముల

కిచ్చు గుణములు

వర్ణచూర్ణముల భౌతికతత్వము, రసాయనిక కూర్పు, లేపపటముల మన్నిక, నాణ్యములను ప్రేరేపించుచుండును. పునాదిచూర్ణముక్రములు గూడ లేపపటముల మన్నికను నిర్ణయించగలిగియున్నవి. ముఖ్యమగు పునాదిచూర్ణములు తెల్లసీసము, తెల్లయశదముమాత్రమే. ఈ రెండు పునాదిచూర్ణములలో ఏదో ఒకటియైనను లేని వర్ణలేపములు చాల అరుదు. గనుకనే యీ రెండువర్ణచూర్ణములకు వర్ణలేప కాస్త్రములో పునాది చూర్ణములని పేరు కలుగుట తలస్థించెను.

ఒక వాతావరణలో సరిగా పనిచేయు లేపపటములు యింకొక వాతావరణపరిస్థితులలో విఫలమగుచుండును. దీనికి పునాదావరణముగా తెల్లసీసలేప పటములను తీసికొందము. శీతల వాతావరణపరిస్థితిలో యివి చక్కగా మనగలవు. కాని వీనినే వుష్ణవాతావరణపరిస్థితులగల

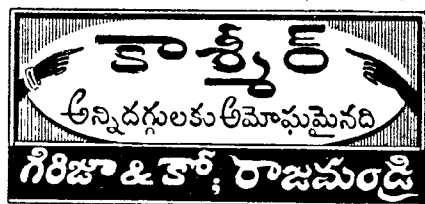
తావులలో వాడెనచో వీటికి మితిమీరిన 'పాడిరాలు' సంభవించుచున్నది. ఇందుకుగాక యీ వర్ణలేపపటములు మనకోరుగిల్లుటకు కొంచెము మెత్తగానుండును. తెల్లయశదలేప పటములని నిగనిగలతో కూడినగట్టి తనమును గలిగియున్నవి. మనకోరుగిల్లుటకు లాంగవు. యీ లేపపటములు సూర్యరశ్మి తాకిడికి చక్కగా తట్టుకోగలవు. కాని యీ పటములలో దుర్గుణముకూడ వకటి లేకపోలేదు. తెల్లయశద లేపపటములు అతి "పెనుసు"దనమును కలిగియున్నవి. వీనిలో పాడిరాలుల తలపించును. పెను ఉదయ అనగా లేపపటములు లేపితవస్తువుయొక్క సంకోచ ప్రకోచముల ననుసరించలేని స్థితి. ఈ లేపపటములు (తెల్లయశద) వాతావరణముక్ర ఆకస్మికపుష్టశీతలమార్పులకు అనువుగా స్థితిస్థాపక కత్తిని కలిగియుండకపోవుటచేత యిది వీలై వారి ముడతల పడను. సూచికట్టు తెల్లయశదము లేపపటములోని స్థితిస్థాపక కత్తిని చాల హెచ్చు చేయును. ఈ వర్ణచూర్ణకణములు నూరులుమాదిరి యాకారము కలిగి మొనలు తేలివుండుటచేత, వీనియసంఖ్యాగములగు మొసలవద్ద అతిమాత్మములైన శూన్యప్రకేశము (వాక్యం పాకెయ్య)లు పటములలో నేర్పడును.

ఈ విధముగా నేర్పడిన అసంఖ్యాగములగు నూత్నశూన్య ప్రదేశములు లేపిత వస్తుసంకోచ ప్రకోచములవలన కలిగిడి పటబడినను (ఫిలిం స్ట్రీక్) తొలగించి పటములలో స్థితిస్థాపక కత్తిని వృద్ధిచేయును. గనుక యివటి లేపపటముల స్థితి స్థాపక కత్తి వర్ణచూర్ణకణముల భౌతిక నిర్మాణమువలననే (నూసికట్టు) సంభవించుచున్నది. మామూలు తెల్లయశద లేపపటములలో యీ మాదిరి యసంఖ్యాగములగు శూన్య ప్రదేశము లేర్పడుటకు వీలులేదు. అనగా యీ చూర్ణకణముల భౌతిక అమరిక పటములలో శూన్యప్రదేశములు యేర్పడుటకు వీలుచేయలేదు. గనుక యీ లేపపటములు త్వరలోనే పగులుచున్నవి.

లిథోపోను హెచ్చుగా గృహంతర భాగములందు వాడు వర్ణలేపములలో వుపయోగింతురు. దీని లేపపటములకు లేపితవస్తువులమును చక్కగా మరుగుపరచెడి కత్తి గలదు. కాని దీని లేపపటములు గాలిలోని తేమ, వాతావరణముయొక్క శీథిలక్రియకును తాళగలిగలేవు. గనుకనే యీ లేపములు గృహముల వెలుపలిభాగములలో వాడుటకు అనర్హములు.

తెల్ల పైటేనియచూర్ణము చక్కని తెలుపుదనమును కలిగియున్నది. దీని లేపపటములకు లేపితవస్తువులమును చక్కగా కప్పి మరుగుపర్చగల కత్తి గలదు. యీ లేపపటములు ఆరిన మీదట గాఢద్రావకముల పొగరకు పలుచని ద్రావకముల రసాయనిక శీథిలక్రియకు తాళగలిగియున్నవి. కాని యీ లేపపటములలో అధికముగా "పాడిరాలు" దుర్గుణముకూడ కలదు. వర్ణలేపములలో వుపయోగించెడి చాయచూర్ణపు రంగులను (టిజ్ బర్ను) యీ తెల్లపైటేనియ చూర్ణము మ్రొంగివేయు దుర్గుణమునకూడ గలిగియున్నది. దీనివలన లేపముల చాయలు తారుమారగుచుండును.

తెల్ల ఆంటిమనిచూర్ణము స్వేచ్ఛాప్రములు గల వర్ణవాహకములలో (అసిడిక్ పెయింట్ మీడియా) మిశ్రమచేసి లేపములను తయారు చేయవచ్చును. ఈ వర్ణచూర్ణముయొక్క భౌతిక కణ నిర్మాణము సూచికట్టు అమరిక కలిగియుండుటచేత యిది లేపపటములలో స్థితి స్థాపక కత్తిని వృద్ధిచేసి పటములు వీలట వారకుండా చూచును. యీ వర్ణచూర్ణపు తెల్లదనము కళావిహీనమైయుండుటచేతనూ, చూర్ణకణములన్నియు ఒకే పరిమాణమును కలిగియుండకపోవుటచేతనూ దీనిని లేపములలో బహుమాత్మముగా వాడెదరు.

విద్యకు, సహజంగా కుతూహల మనేది విద్య సేర్వకొనే వాడిలో ఉండడం ముఖ్యం. సామాన్యంగా చిన్నప్పుడు ఈ కుతూహలం పిల్లలందరిలోనూ ఎక్కువ ఉన్నా, ఒక దోవా తెన్ను ఉండక ఎప్పటికప్పుడు, చూడటానికి అందంగా కనబడుతూ, ఆడుకోటానికి పీలుగా ఉండే కొత్త కొత్త ఆటవస్తువుల మీదికి బుద్ధి పోతూ ఉంటుంది.

కొని ప్రతిభావంతుల్లో ఈ కుతూహలం మామూలు పిల్లలకన్న చాలా దృఢంగా ఉంటుంది. దాన్ని తీర్చుకొనేందుకు, మానసిక మైనక్వేషి కూడా చాలా చిన్నప్పటి నుంచీ ఉంటుంది.

తల్లిదండ్రులే కాకుండా, ఒక మాదిరిగా చదువుకొన్న వాళ్ళ కూడా, జవాబు చెప్పలేని విషయాలన్నీ గురించి, ప్రతిపిల్లవాడూ సామాన్యంగా ప్రశ్నలు అడుగుతూనే ఉంటాడు. కాని పెద్దవాళ్ళు విసుగు కోవటంతోటో, లేక ఏదో కల్లబొల్లి జవాబు చెప్పటంతోటో, ఆ కుతూహలం అల్లాగే అణిగిపోతూ వుంటుంది.

పిల్లలు తమ ప్రతిభ వృద్ధి చేసుకోవాలంటే, ఆ ప్రశ్నలకు, పెద్దలు జవాబు చెప్పకపోయినా, తమంతటతమే కాస్త మనస్సు కిగ్గపట్టుకొని ఆలోచించటం మొదలు పెడితే, ముందుముందు కొన్ని తప్పదోవల్లో పడ్డా ఆ ఆలోచనాశక్తి సహజంగా వృద్ధిపొంది, తెలివిగలవాళ్ళుగా ప్రకృతిస్తారు.

ఈ ఆలోచనకు పట్టుదల చాలా అవసరం. పట్టుదల లేని పిల్లలకూడా చాలా కొద్దిమందే ఉంటారు. మొండిబండి, ఆకతాయి, రాలుగాయి, దిప్పకాయి అసౌతిట్లు తినే పిల్లల్లోనే ఈ పట్టుదల ఎక్కువ ఉంటుంది. కాని ఆ పట్టుదల కోరికల విషయంలో కాకుండా, ఆలోచనల విషయంలోకి, స్వయంగాగాని, గురు చెప్పినా చెప్పినందుకల్లాగాని వాళ్ళు మార్పుకోగలిగితే, వాళ్ళు చాలా గొప్పవాళ్ళవుతారు.

ఇల్లా ఏ విషయమైనా స్వయంగా తమ బుద్ధితో తెలుసుకొందామనే పిల్లలే చాలా ప్రతిభావంతులై, గొప్పవాళ్ళుగా పేరుబడ్డారు. ప్రతివిషయం స్వయంగా తెలిసేవాళ్ళా ఆలోచించటం వాళ్ళు చిన్నప్పటినుంచీ అలవాటు చేసుకొన్నారు.

పెట్టి గాస్పెండి అనే శాస్త్రజ్ఞుడు పెద్ద వాడై చాలా పేరుబడ్డాడు. చిన్నప్పుడు అతను ఆకాశంలోకి చూస్తుంటే, చంద్రుడు పరుగెత్తుతున్నాడని, పేళూరు పరుగెత్తుతున్నాయని అనుమానం వచ్చింది. అతని ప్రక్కనన్న పిల్లలంతా "చంద్రుడే పరుగెడుతున్నట్లు స్పష్టంగా

న్యూటన్ బాల్యము

కనబడుతుంటేనే" అని అతనితో పండం వెయ్యటం మొదలుపెట్టారు. అతను "పేళూరు పరుగెత్తున్నాయ; చంద్రుడు కాదు" అని వాళ్ళకు చెప్పినా వాళ్ళు వినలేదు.

గాస్పెండి వీళ్ళకు తెలియచెప్పటం ఎల్లాగా అని ఆలోచించాడు. కడలకుండా ఉన్న మరో వస్తువుతో నూటిగా చంద్రుడిని పేళూర్ని కలిపిచూస్తే, ఎవరు కడలతోందీ, చూపి చెప్పవచ్చు సమకొన్నాడు. అల్లాంటి ఆహా వచ్చేందుకు మనస్సును చిన్నప్పడే కృషిచేసి తయారు చేసుకోటమే ప్రతిభకు లక్షణం.

పిల్లలందరినీ ఒక చెట్టు క్రిందకు తీసుకుపోయాడు. కడలకుండా ఉన్న ఒక పెద్ద కొమ్మకు నూటిగా చంద్రుడిని పేళూర్ని చూడమన్నాడు. చెట్టుకొమ్మకు నూటిగా చంద్రుడు నిలచే ఉన్నాడు. పేళూరుమాత్రం కొమ్మకు దాటి కడిలిపోతూనే ఉన్నాయి. పిల్లలందరికీ అంతటితో తెలిసివచ్చింది.

గ్రో విజాక్ న్యూటన్, భౌతిక శాస్త్రానికి, గణిత శాస్త్రానికి పునాదులు నిర్మించిన మహా ప్రతిభాశాలి. ఏ విషయమైనా నిర్ధారణగా, సత్యసమ్మతంగా తెలుసుకొందామనే కుతూహలమే ఈ ప్రతిభావంతులందరిలోనూ ఉంటుంది. సామాన్యతైన పిల్లలకూడా, తమ కన్న సహజకౌతూహలాన్ని, ఈ మార్గంలో తిప్పుకోగలిగితే, జీవితంలో తెలివైనవాళ్ళుగా పేరు తెచ్చుకోగలుగుతారు.

న్యూటన్ ఏడో ఏట ఒకనాడు చలిగాలి చాలా బలంగా కిస్తోంది. పిల్లలంతా ఇళ్ళల్లో కంబళ్ళు ముసుగెట్టుకొని పడకొంటున్నారు. కాని న్యూటను, ఆ మంచులోనే కిథిలోకి వచ్చాడు. ఈ వీస్తున్న గాలికి బలమెంత ఉంటుందో తెల్పుగా తెలుసుకోవాలనుకొన్నాడు. వీధిలోకి వచ్చి, రోడ్డుమీద ఒక గీత పెట్టుకొని ఆ గీత దగ్గరనుంచి గాలివాటం ఉన్నవైపుకు, బలంగా గెంతాడు. తను ఎంతదూరం వచ్చాడో అక్కడ ఒక గీత గీశాడు. మళ్ళీ ఇటువైపు ఈ

గీత నుంచి, గాలి కెదురుగా, ఇందాకటి లాగే దూకాడు. మొదట తాను బయలుదేరిన గీత కన్నా చాలా ఇవతలికి పడ్డాడు. ఇల్లా రెండు మాట్లు గెంతిన దూరానికి తేడాలో సగ మెంతో కొలిచాడు. తనబలంతో పోల్చిమానుకొంటే ఇది గాలి బామని లెక్క వేశాడు.

అల్లా ప్రతివిషయం, విశేషంగా, కొలమానంగా చప్పగలిగినట్లుగా ఆలోచించి కృషి చేయటమే శాస్త్రజ్ఞుల లక్షణం.

చిన్నప్పడే న్యూటన్ ఒక సంతకు పోయి బిగ్నూరి అద్దం మూడుపలకలది, (Prism) ఒకటి కొని తెచ్చుకొన్నాడు. తక్కిన పిల్లలంతా దాంట్లోంచి చూచి రంగురంగులు చూడటంతోటే తృప్తిపడే వారు. కాని న్యూటను అల్లాగాడు. ఈ రంగు తెల్లా కనబడితాయి. ఒక్కొక్క రంగు ఎంత పాలంటుంది. ఇది సరిగ్గా తెలుసుకోవానుకొన్నాడు. ఒక గది కిటికీ తలుపుకు, ఆ బిల్వోరి అద్దం మాత్రమేపట్టి అంత చిన్నికంత చేశాడు. గది అంతా చీకటిగా ఉండేట్లు చేసి, బైట ఎండలో ఒక చిన్న అద్దం పెట్టి, సూర్యకిరణాలు సరిగ్గా బిల్వోరి గాజు ముక్కమీద పడేట్లు చేశాడు. గది లోపలికి వచ్చి, తలుపు ఎన్నీ వేసి, ఎదుటి తెల్ల గోడమీద ఈ రంగులే వరసను పడుతున్నాయో జాగ్రత్తగా చూడడం మొదలు పెట్టాడు. ఒక చిన్న స్కేలు బద్ద తీసుకొని, ఒక్కొక్క రంగు బద్దీ వెల్లు ఎంతో కొలిచాడు. ఆ తర్వాత 'ప్రిజము'లతోటి ఇంకా ఇల్లాంటి ప్రయోగాలు చాలా చేశాడు. తెల్లగా కనపడే వెల్లురులో ఇంద్రధనస్సులో కనబడే ఏడు రంగులూ ఉంటాయని నిరూపించాడు. ఒక అట్ట చుక్రంమీద ఈ ఏడురంగులూ తను కొలిచి తెలిసికొన్న తెల్లలో, రంగు వేశాడు. ఆ అట్టచుక్రం గిట్టున వేగంగా తిప్పితే చుక్రం తెల్లగా కనబడుతుందిన, కాబట్టి, ఈ ఏడు రంగులు సూర్యకాంతిలోనే ఉన్నాయని చూపించినాడు. ఆ విధంగా, కాంతిని గురించి ప్రపంచం తెలిసికొనేందుకు ఆ శాస్త్రానికి పునాదులు నిర్మించాడు.

న్యూటనుకు చిన్నప్పటి నుంచి చేతి పనులు చేయటం సరదా; అంటే, శాస్త్రజ్ఞానానికి కావలసిన కుతూహలం అవిధంగా అతనిలో పొక్కిపోతూ ఉండేది. చిన్న చిన్న వడంగం పనిముట్లు అన్నీ అతని దగ్గర వుండేవి. అతని చిన్నప్పుడు ఆ ప్రక్కనే ఒక వడ్డ ఫ్యాక్టరీ కట్టారు. న్యూటన్ ఆ పిల్లలలోపలికి పోయి యంత్రాలన్నీ విశేషంగా చూసివచ్చాడు. ఇంటికి వచ్చి, తన దగ్గర ఉన్న చిన్న ఉలి, చేబాడిత, రంపము, బ్యా, ఇల్లాంటివాట్లతో ఒక చిన్న కొయ్య వడ్డ ఫ్యాక్టరీ తయారు చేశాడు. అంత కన్నా కూడా, గొప్పవిషయం ఏమంటే—తన చిన్న ఫ్యాక్టరీ చక్రాలు తిరిగేందుకు ఒక గమ్మత్తు పని చేశాడు. తన కొయ్య ఫ్యాక్టరీలో వడ్డు కనబడుతుండే చోట, ఒక కొయ్యపలక అమర్చి, బరువుకు ఆ బల్ల క్రంగితే చక్రాలు తిరిగేట్లు చేశాడు. ఆ కడ్డు చూసి అతను దగ్గర లేనప్పుడు ఒక ఎలక యంత్రంలో దూరి పలక మీదికెక్కేది. ఎలక బరువుకు చక్రాలు తిరగటం మొదలుపెట్టి, వడ్డు బియ్య మయ్యేది. చక్రాలు తిరిగి చప్పుడు చేయగానే ఎలక బెదిరిపోయి వెళ్ళి పారిపోయేది. మళ్ళీ ఆక ఫుట్టిసప్పుడల్లా వచ్చి ఫ్యాక్టరీని ఆడించి వెళ్ళిపోతూండేది.

అసలు న్యూటను చిన్నప్పటి కథ వింటే, ఎంత బండమొద్దు లని క్లాసులో పేరుతెచ్చుకొన్న పిల్లలకూడా, ఉత్సాహం తెచ్చుకొని, మంచి తెలివితేటలతో ప్రకాశించవచ్చును.

న్యూటన్ ను చిన్నప్పుడు ఒక బడిలో చేర్చారు. ప్రతిదీమా క్లాసులు తప్పకూ క్రింద క్లాసులోనే ఉండేవాడు. అంటే అతనికి చదువులో కుతూహలమే ఏర్పడలేదు.

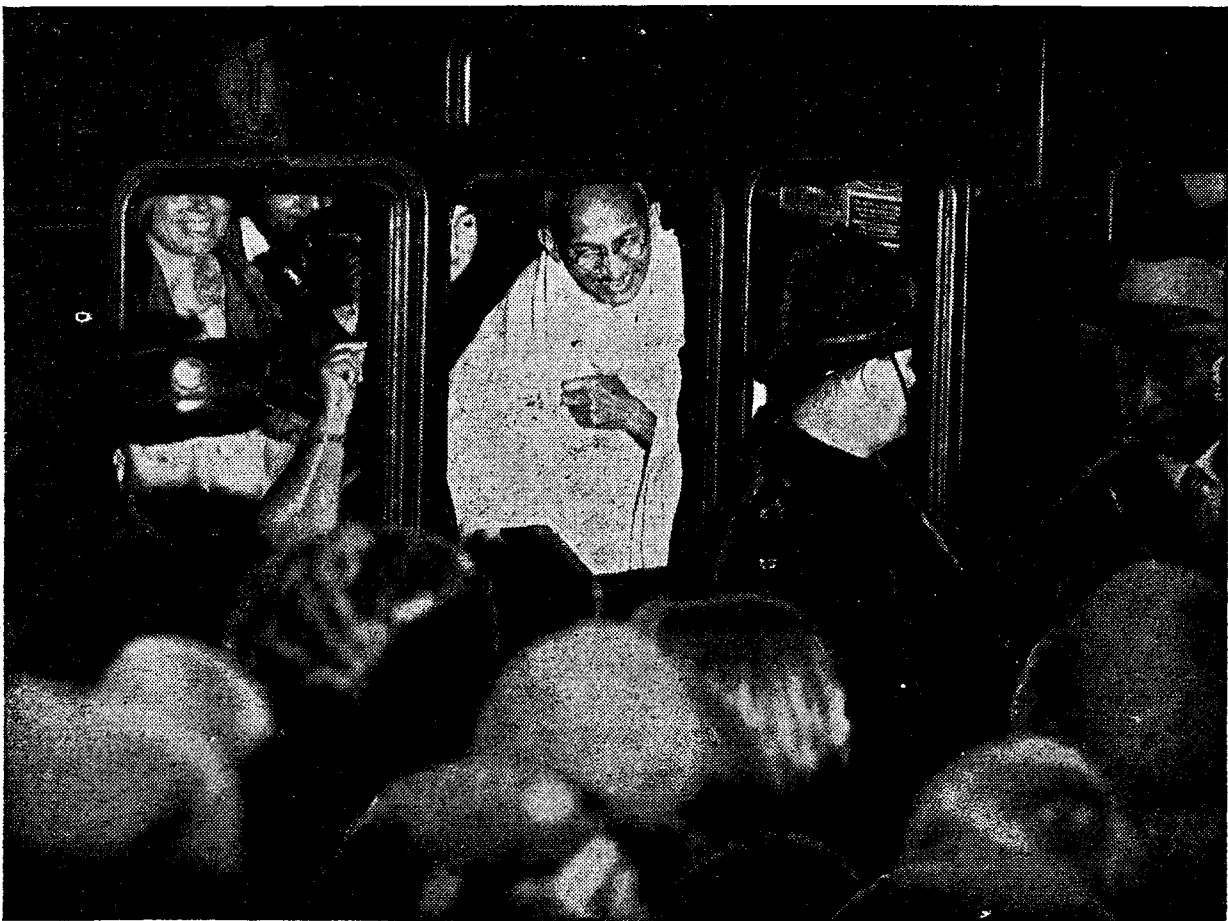
ఒకనాడు ఒక పెద్దకట్టాడు క్లాసులో, న్యూటనును 'బండవెధన' అని తిట్టి ఈసడించి వేళాకోళం చేశాడు. న్యూటనుకు ఉడుకుమోతు తనం వచ్చింది. బడి వదిలిపెట్టేవాడూ అగ్గి, బైటికివచ్చాక ఆ కట్టాడిని కుక్కిరిస్తూన్నాడు. న్యూటన్ పిలగా బలహీనంగా ఉండేవాడు. ఆ కట్టాడు చిన్నపిల్లలలో రాడీలాగా బలంగా ఉండేవాడు. ముందు ఆ కుట్టాడే నెగ్గాడు. కాని న్యూటన్ పట్టుదల వదిలకుండా అల్లాగే కుక్కిరిస్తూ ఉన్నాడు. చివరికి అంత బలమైన కట్టాడు అతని పట్టుదల కాగలేక పీడి పోయాడు.

న్యూటన్ అంతటితో ఏదో ప్రబోధము వచ్చిపట్టియి, తీవ్రంగా చదవటం మొదలు పెట్టాడు. మరుసటి నెలకు క్లాసులో కెల్లా మొదటివాడుగా తయారయ్యాడు. మరుసటి ఏడుకు, ఆ స్కూల్లో కెల్లా మొదటివాడుగా, పరీక్షలో నెగ్గి పై చదువుకు తయారయ్యాడు. కాబట్టి, ముందు బండవాళ్ళుగా కనబడే పిల్లలు, తమను పదిమంది బండ అంటున్నారని కనుక బండలమే అనకోకుడను. శరీరమైన పౌరుషం తెచ్చుకొని పట్టుదలతో చదివితే, మామూలు కుట్టా వాళ్ళకన్నా వాళ్ళముందర అగురు.

నారసింహలేహ్యము
 బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక, విన్నత్తవ. కుత్తనప్రమును హరించి బలమును కాంతిని వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—
 20 రూ॥ దప్పి రు. 8-4-0 పోస్టేజి 10 అ.

రాళ్ళు ఆమర్చిన లివరు వాచీలు

అన్ని వాచీలు స్విట్జర్లందులో తయారైనవి. సరిగా టైం చూపును. గట్టి మెషిన్ రి, మన్నిక గలవి. అందమైన ఆకారము. ప్రతీది 7 ఏండ్లు గ్యారంటీ. క్రోమియం కేసు రు 18/8- మేలురకం రు 21/-
 4 రాళ్ళు రెక్టాంగుల ర్ ట్రైబ్ క్రోమియం కేసు రు 38/- 7 రాళ్ళు రు 38/- మేలురకం రు 41/- 15 రాళ్ళు క్రోమియం కేసు రు 61/- రోలు గోలు 10 ఏళ్ళు గ్యారంటీ 7 రాళ్ళు రు 48/- మేలురకం రు 52/- అడవాల్డకు రు 66/- 15 రాళ్ళు రోలు గోలు రు 82/- పోస్టేజి 12 అణాలు. రెండు వాచీలకు పోస్టేజి ఉచితము. క్యాటలాగులు అయిపోయినవి.
THE MODERN WATCH CO. (A.W)
 Post Box No. 12220, Calcutta 5.

రౌండ్ టేబిల్ సమావేశం అయిన తరువాత లండన్ నుండి గాంధీజీ తిరిగి వస్తున్నారు. రైలు స్టాట్ ఫారంమీద గాంధీజీ వెంటఉండిన అంగరక్షకుడు నిలబడి ఉన్నాడు

భారతరాజకీయాలు

(17-వ పేజీ తరువాయి)

సభ్యులుగా జేర్చించి, సహకార పద్ధతులపై ఆర్థికాభివృద్ధి చేయవలెనని ఆదిలో ఆశించినారు గాని ఎందుకంటే ఆది యిప్పుడు విరమింపబడినది కాండితీకులు తమకు తుంటు బహిష్కారము వెంటనే జేరేయవలసిగా ఆద్యోగములలో జేరి పోవుటకు పారిశ్రామిక సహకార సంఘములు చక్కని అవకాశమిచ్చెడివి.

కాండితీకుల పునరావాసపు శ్రేయస్సు పూరి అయిన తరువాత ఈ సంస్థ పారిశ్రామిక కాభివృద్ధికి కూడ తోడ్పడును. జేతనుదంతట చిన్న చిన్న పరిశ్రమల సేర్పరచుటకు వ్యక్తులను ప్రోత్సహించుటకు ఇట్టి సంస్థ ఎంతేని అవసరము. కాని ఈ సంస్థ ఇప్పుడు యిప్పుడిన మూలధనము 10 కోట్ల రూ.లు ఏమాత్రము సరిపోదు. సంస్థమొక్క కాశ్యకలాపములు వృద్ధి అయిన కొద్దీ ఎక్కువ మొత్తము మూలధనమును ప్రభుత్వము మంజూరు చేయుచుండవలెను.

మనరాష్ట్ర ఆహారపరిస్థితి

చెన్నరాష్ట్ర ఆహారపరిస్థితి నానాటికి విషమమైనది ఆహారశాఖమంత్రి డా॥ రాజన్, ప్రధాని శ్రీరామస్వామిరెడ్డిగారు ఈమధ్య జరిగిన ఆహారసలహా సంఘ సమావేశములో వివరించి చెప్పిరి. గతరెండుసంవత్సరములనుండి ఆర్థికబాధతో అవసరపడుచుండిన మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రజలకు ఈ వార్త విచారకరముగా నున్నదని వేరు చెప్పనక్కరలేదు. మనరాష్ట్రములో ప్రతిసంవత్సరము మామూలుగా 6 లక్షల టన్నులు ఆహారధాన్యము - కొరతపడుచుండును. కాని ఈసంవత్సరము 21 లక్షల టన్నులు ఆహారధాన్యము కొరతపడునని అంచనావేయబడినది. మామూలుగా మన రాష్ట్రములో వరి పంట దాదాపు 49 లక్షల టన్నుల వియ్యము నకు సరిపోవును. కాని ఈసంవత్సరము దక్షిణాదిలోను, మలబారులోను వానలు సరిగా కురవవలయున పంటలు మామూలు పంటలలో నాలుగవంతుమాత్రమే పండెను. సర్కారుజిల్లాలో కూడ కొంతలసమయమున వర్షములు అధికముగా కురియుటచే కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాలో పంటలు బాగా చేరిపోయినవి. అందువలన ఈ సంవత్సరం వరి పంటలు మొత్తం 87 లక్షల టన్నుల వియ్యమునకే సరిపోవునని అంచనావేసారు. కాబట్టి వియ్యం లో టన్ను 12 లక్షల టన్నులనీ, దీనికితోడు 8 లక్షల టన్నులు ఇతర ఆహారధాన్యములు లోటుపడునని మొత్తం దాదాపు 21 లక్ష టన్నుల ఆహారధాన్యం కొరత పడునని ఆహార శాఖవారు అంచనా వేశారు. మామూలుగా 6 లక్షల టన్నుల ధాన్యం కొరతపడే రాష్ట్రంలో, ఎట్టి కారణాల వల్లనా 21 లక్షల టన్నుల ధాన్యం కొరత ఏర్పడునంటే నమ్మటం చాల కష్టమే; కాని దక్షిణాదిలో పంటలు ఎంత ఎక్కువగా చేరిపోయినవో అంతేలా సూచిస్తున్నది.

మనరాష్ట్ర ఆహారపు కొరతను భర్తీ చేయుటకు కేంద్రప్రభుత్వము కొంతవరకు సహాయపడుతున్నది. మన రాష్ట్రపు కొరత 6 లక్షల టన్నులకు మించదను అంచనాతో కేంద్ర ప్రభుత్వం మన రాష్ట్రానికి 2 లక్షల టన్నుల ఆహారధాన్యాలను ప్రశ్నోకించింది. ఇందులో ఒక లక్ష టన్నులు వియ్యము, 60 వేల టన్నులు మొక్కజొన్న, 40 వేల టన్నులు గోధుమలు. కాని మన రాష్ట్రపు కొరత 6 లక్షల టన్నులు కాదు; 21 లక్షల టన్నులని తెలిసినప్పుడు కేంద్ర ప్రభుత్వము అంత పెద్ద మొత్తమును భర్తీ చేయలేనని చెప్పి, మన రాష్ట్రమునకు 2 లక్షల టన్నులు గాక 4 లక్షల టన్నులు ధాన్యం సరఫరా చేయుటకు అంగీకరించినది. ఇంతకన్న హెచ్చు మొత్తము ధాన్యము కేంద్ర ప్రభుత్వము సరఫరా చేయుటకు అవకాశము లేదు. విదేశీ ధాన్యముల ధరలు చాల హెచ్చుగా నుండి కొనుటకు తగినంత ధనము

చెళ్ళు పిళ్ళ వేంకటశాస్త్రిగారు

[17-వ పేజీ తరువాయి]

భావరాగాల పొందికను సాధించుకునే మార్గం అటుంచి తెనుగుపద్యాన్ని, రాగానికి ప్రాధాన్యం ఇచ్చి పద్యభావాన్ని చంపే దోరణి ఉన్నట్లు కనబడును. పద్యభావాన్ని ప్రస్తుతించే సంగీతాన్ని చులకన చేసే పద్ధతి ఉన్నట్లు కనబడును. బహుశా, భావరాగములను రెండింటి మరచి— గొంతెత్తి ఏదోగా చదివే పద్ధతి ఉన్నట్లుగా కనబడుతుంది. అనాటిపద్యం చదివేపద్ధతిని గురించి వేంకట శాస్త్రిగారు చూపిన మార్గాన్ని గురించి, దాని ఫలితాన్ని గురించి శ్రీ ప్రభాకర శాస్త్రిగారి అనుభవం ఇది:— ఇరువదియైదేండ్లకు బూర్వము నేను వేంకటశాస్త్రిగారి దగ్గర చదువుకొన నటించినాడు “అల పతంజలికృతంబైన భావ్యమానకే పరిధివిల్లును మహా భావ్య పదము” ఇత్యాది పద్యమును మోసినరాగరసమును పద్యమునవద్ద లేకపోవుటవలనన, ప్రపంచమునందంతట ఆహారపదార్థములు కొరతగానందుటవలనను మనకు కావలసినంత ఆహారధాన్యము దిగుమతి జరుగుట దుర్లభము. అందువలన మనము మన రాష్ట్రములోనే అధిక ఆహారధాన్యము ఉత్పత్తిద్వారాను, అధిక ధాన్యసేకరణ, సక్రమ పంపిణీ ద్వారా ఈ గడ్డు సంవత్సరమును గడుపవలసియున్నది.

మనరాష్ట్రములోనే కాదు, మనదేశములోనే అధిక ఆహారోత్పత్తికి తగినంత ప్రోత్సాహవిషయబడుటలేదు. గత మూడేళ్లనుండి ఆహార దిగుమతుకు చేతుబడిన ఖర్చు మొత్తముతో మన దేశములో నిర్మించవలసిన ఆలొచించుచున్న ప్రాజెక్టులన్నియు నిర్మించగలగెడివారము. అప్పుడు ఆహారకొరత యను మాటయే వుండేదికాదు. కాని ఇంతవరకు ఏ ఒక్క ప్రాజెక్టు నిర్మాణముకూడ ప్రారంభము కాలేదనియే చెప్పవలెను. దీర్ఘకాలమునకు సంబంధించిన ఈ ప్రాజెక్టుల విషయమేగాక, స్వల్ప కాలములో అధిక ఆహారోత్పత్తికి ప్రోత్సాహము విషయముకూడ యిట్లే వున్నది. ఇన్ని సంవత్సరములనుండి ఆహారము కరువుగా నున్నను, భూములు ఇతరపంటలనుండి ఆహారధాన్యముల పంటలకు ఏమంత మారనేలేదు. ఆహారధాన్యముల ఉత్పత్తి లాభదాయక మగునట్లు చేయుటకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వములు శ్రద్ధవహించుటలేదు. మెట్టభూములలో ఆహార ధాన్యముల ఉత్పత్తిని ప్రోత్సహించుటకు ఏ కృషి జరుగుటయే లేదు. ఈ సంవత్సరము గోదావరి డెల్టాలో మరొక 60 వేల ఎకరములలో రెండవపంట వరి పండించుటకు ఏర్పాట్లుచేసినట్లు తెలుస్తున్నది. రైతులవద్దనున్న అదనపు ధాన్యసేకరణ మాత్రము చాలజయప్రదంగాజరుగుచున్నది. ఈసంవత్సరం మొత్తం 12½ లక్షల టన్నుల ధాన్యం సేకరణ జరగవలసిన నిర్ణయంప బడినది. వియ్యం ధర మణుగుకు రెండు రూపాయల చొప్పున ఈ మధ్యనే పెంచినారు కాబట్టి ఈ సంవత్సర ధాన్యసేకరణ ను కువుగానే జరుగవచ్చును. రైతులు తమ వద్ద నిలువ వుంచుకొనుటకు అంగీకరింపబడిన ధాన్యము మొత్తము కూడ సమంజసముగానే నిర్ణయింపబడినది. దినమునకు మనిషికి 20 బెస్సుల ప్రమాణము చొప్పున మూడు నెలలకు తన కుటుంబమునకు సరిపోవు ధాన్యము, కూలి, విత్తనములకు కావలసిన ధాన్యము నిలువ యుంచుకొని తక్కిన ధాన్యమే ప్రభుత్వ సేకరణాధికారులకు రైతులు యివ్వవలసి యున్నది. ధరలు, నిలువలు కూడ సంశ్లేషికరముగానే నిర్ణయింపబడినవి గాన అదనపు ధాన్యమును ప్రభుత్వమున కిచ్చి కాటకమును పోగొట్టుటకు ప్రతిరైతు తోడ్పడవలెను.

మన రాష్ట్రములో ఆహార పదార్థములు కొరత పడియున్న జిల్లాలు తిరునల్వేరి, రామనాథం, చిత్తూరు, చెంగల్పట్టు. ఈ జిల్లాలకు అవుసరమైనప్పుడు ధాన్యము పంపుటకు తగు ఏర్పాట్లు చేయబడినవి. రెషనుకూడ 10 బెస్సుల నుండి 8 బెస్సులకు తగ్గింపబడినది. ఈ విధముగా ఈ గడ్డు సంవత్సరమును కూడ మనము గడుపగలుగ వచ్చును. కాని ఆహార ధాన్యకొరత వాటిలకుండుటకుగాను అధికోత్పత్తికి వీలైనన్ని సౌకర్యములు ఎంత త్వరలో చేసిన అంత మంచిది.

భావమున జీర్ణింపజేసి వారు చదువగా తన్మయత చెందితిని. అంతకలూర్వము భైరవ్యాది రాగములను దిగవార్చి పద్యముల నడిగిల ఒటిచి పారాణిసలు చదువుతీరే నే నెఱిగినది.

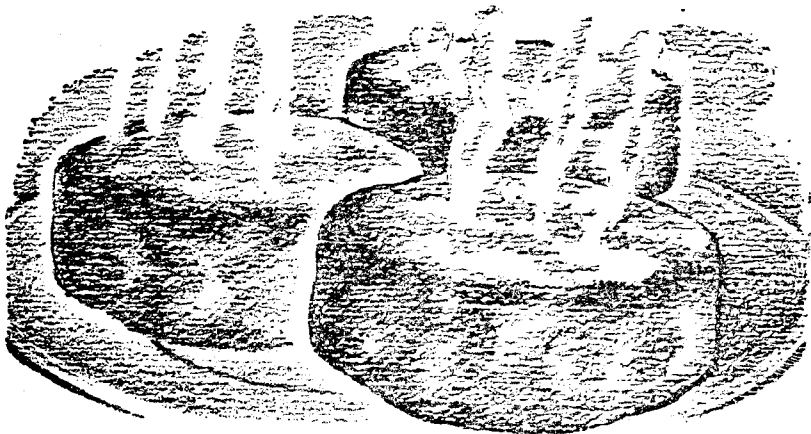
రసస్వార్థిలో డెలుగుబద్ధులు చదువు చాతురికి నే డాంధ్రదేశమున శ్రీ శాస్త్రి వారే అచార్యులకము. అనాటనుండి ప్రతివిద్యార్థియు శ్రీ శాస్త్రిగారివోం పద్యములు చదువుటకు ప్రయత్నించువాడే. ఎందఱో వారి పద్యరత నానకరణ ద్వారమున నాంధ్రభాష పండితులైరి.”

[1938 అక్టోబరు భారతి]

శతావధానాలు చేస్తూ, నానారాజుల్ని సందర్శిస్తూనే వుంటే తిరుపతి వేంకట కవుల సాహిత్యారాధన ఎలాపరిణమించేదో గానిరససంపన్నమైన కావ్యాలను, మహాకావ్యాలను, నాటకాలను రచించటం నిండిదనాన్నే కాక భావలోని వాడుకను, కాకులను, నాదాన్ని నిగ్గుల్ని ఎలా పట్టుకోడమో, ఎలా ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసుకోడమో నేర్పింది. అంతకుముందు తెలుగు సాహిత్యంలో తిక్కనను మినహాయితే అక్కడక్కడెల్లూ వాడడం ఉందికాని, ఏ కవీ యింత ధారాళంగా, వాడకల్లి కావలను, వాడకల్లిని, రద్యాలలో ప్రాణప్రతిష్ఠ చేసినట్లు కనబడదు.

శతకాలలో, జూయిపులలో కొంత భావబంగానే వైవాటి ప్రాణప్రతిష్ఠ వుంది. లేకపోలేదు. ఇంతధారాళంగానూ, యింత హుందాగానూ తృప్తిగానూ కనబడదు అక్కడా కాను పురుషోత్తం గారిలాంటివారు లేకపోలేదు.

కళాప్రపంచంలో ఒక చిత్రమైన చక్రనేమి క్రమం లాంటిది జరుగుతుంటుంది. ఒకనాటి పద్ధతిని, పనిని, కావని, కొందరు ముందుకు వస్తారు. వీరి మార్గం నలుగురుకూ. మరికొందరు ముందుకు వస్తారు. సన్నిహితమైన పాతదాన్ని కాదంటారు. వెనకటి దాన్ని కొంత తిరగతోడుతారు. మరింత ముందుకుపోతారు. మరి కొంత కాలాల్లో మరికొందరు ముందుకువస్తారు. ఇలా ధార తెగకుండా చక్రం తిరుగుతుంటుంది. కాని, ప్రాచీన కళానిర్మాణాలు (క్లాసిక్ అన్న దానికి తూగే మాట తెలియలేదు) తిరిగితిరిగి ప్రజలకు అందుబాటులోకి వస్తూనే ఉంటవి. కొత్త రుచులతోపాటు కొత్తకొత్త ఆకారాలు ఆవిర్భవిస్తవి. కొత్త వ్యాఖ్యానాలు ప్రస్తుటంగానో, మానంగానో చేయబడతై. జాతికి సంస్కృతికి పుష్టి కలుగుతుంది. వ్యాసమహా భారతాన్ని చంపూపద్ధతిని, తెలిగించుకోటం ఒకప్పుడు జరిగింది. ఆ గాథలోని చిన్నచిన్న కథల ప్రబంధాలుగా వేసినవి. రుచుల మార్పుతోపాటు పొండవ కథ, నాటక రూపంతో తెలుగునాట వెలిసింది. భారత కథల్ని నాటక రూపం గా తెచ్చిన తిరుపతి కవుల పూనిక ఆంధ్రులకు నిధి లాంటిది అయింది. మరి పొండవ - ఉద్యోగ విజయాలు ఆ నాటకాల్లోని పద్యాలు—పండిత పామర రంజకాలేకాక, సర్వాంధ్రుల రసనల మీదా తాండవించినవి. కాలం తెచ్చిన మార్పు కావచ్చు. ఆ ప్రయత్నం గా జరిగిన విషయం కావచ్చు. ఏమన్నా కావచ్చు. భారతాన్ని ప్రత్యక్షమ కోసగా చదివిన వేంకటశాస్త్రిగారు, పొండవనాటకాలను వ్రాయడం ఎప్పుడూ గొప్పగా కనబడుతుంది నాకు. మరోటికూడాను. మనకు అతి ప్రాచీనకాలంనుంచి సంస్కృత భాషతో సంపర్కం ఉంది. అక్కడి మహా గ్రంథాలను అనువదించి కొంత స్వతంత్రం చేసుకుంటుంటే సుగులుకు అంది వ్యడమూ ఉంది. కాని, ఆ భాషలో చెప్పకోతగ్గ గొప్పనాటకాలనూ, చిల్లర నాటకాలనూ ఎందుకో మరి తెనుగు వారు ఉడేక్షించారు. అంతేగాక, నాటకాలను నైతం ప్రబంధాలుగా రచించుకొన్నారు. కాకుండానాటు యిటీవలనే తెనుగులోకి వచ్చిన్నాయి. కాని, ఆ భాషలో ప్రత్యేకించి చెప్పగొత్తగనీ—ఉన్నతాలయినవి అయిన మృచ్ఛకతిక, ముద్రారాక్షసాలను, తిరుపతి కవులు తెలిపించడం ఘనంగా జరిగింది. యింక ముందరైనా, వాటిని తిరుపతి కవుల తరుమాకున్న అందంగా తర్జుమా చేస్తారనే ఆశ నా మట్టుకు నాకు లేదు.

డాల్డా వేయించిన బంగారాదుంపల వడలు తప్పకుండా రుచికరముగానుండను!

బంగారాదుంపలను శుభ్రపరచి వాటిని తొక్కలతో ఉడుకబెట్టండి. అవి మెత్తగా అయినప్పుడు తొక్కలను తీసివేసి రుచికరమైన ఉప్పు, మిరియము, కొత్తిమిరి ముక్కలు చేర్చుతూ కొద్ది పాలుతో వాటిని నలగగొట్టండి. తరువాత చదునైన బిళ్లవలెచేసి వాటిని తొడిగిగ్రడ్లలోవి తెల్లటి భాగమందో లేక బియ్యపు పిండి ముద్దయందో ముంచండి. తరువాత రొట్టె పిండితోనే లేక మైదాపిండితోనే దొర్లించండి. తరువాత, రెండువైపులు గోధుమ వర్ణమువలె అగునంతవరకు ఆ వడలను ఒక మూకుడులో వేడి దాల్డాతో వేయించండి. వేడిగానున్న వడలను తినండి. నిజంగా మీరు వాటియందు చాల ఇష్టపడుతారు. దాల్డా దానితో వండిన ప్రతి వస్తువుయొక్క రుచిని వృద్ధిచేయును.

రుచికరమైనటువంటియు, పుష్టికరమైనటువంటియునైన ఆహారములను ఏలాగుచేయాలి, సరిగ్గ ఏలాగువండాలి, మీరు పదిలిపెట్టిన మీగులను వీలైనంత మంది విధముగా ఎట్లు ఉపయోగపరచుకోవాలి—ఈ విషయములను గురించి తెలుసుకొనుటకు ఉచిత సలహాకొరకు ఈ క్రింది చిరునామాకు వ్రాయండి—

ది డాల్డా

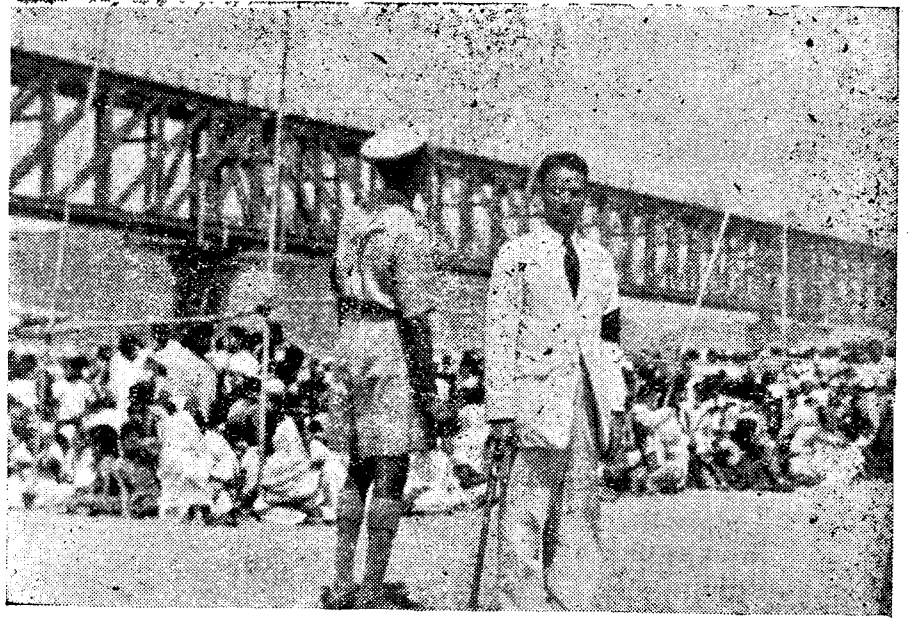
అడ్ వైసరీ సర్వీస్

పోస్ట్ బాక్స్ నంబరు 353, బొంబాయి 1

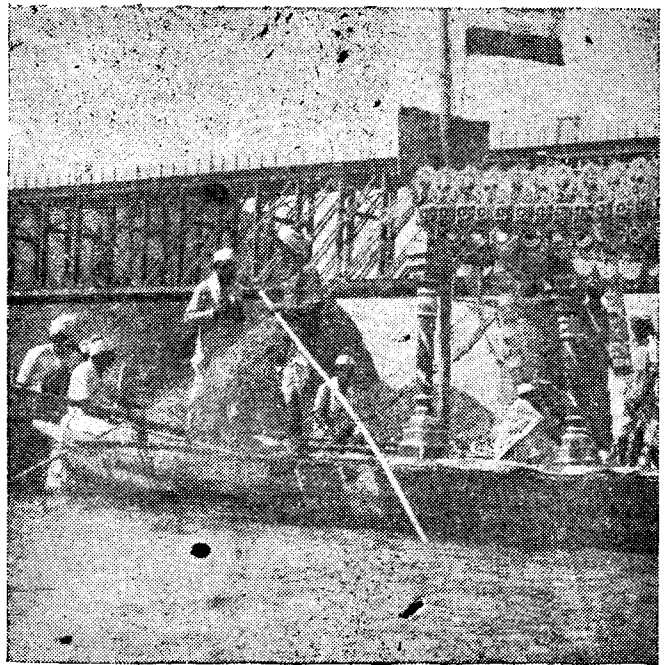
బాపుజీ అస్థికలకు కోహారు లాగించుచు రైల్వేపోలీసువారు, క్రైస్తవ సంఘమువారు అర్పించిన పుష్పంతయిత చక్రములు.

బెజవాడలో బాపుజీ అస్థిశిమజ్జన కర్మకాండ జయప్రదముగ జరుగుటకు చక్క ఏర్పాటు చేసిన కృష్ణాజిల్లా కలెక్టరు శ్రీ ఆర్. ఎస్. మలయప్పస్వామిగారు.

కళా వెంకట్రావు, వేమల మాకృత్యుగార్లు నిమజ్జన కర్మకాండ జరుపుచుండగా పోలీస్ గణపతిరావు పాత్రుడుగారు నూతన రస్త్రాన్ని కట్టపెడుతున్నారు.

అస్థికలను కృష్ణా పావన తోయములలో కలుపుటకు, ప్రవాహము మధ్యకు తీసికొని పోవుటకు ముత్యాలపరములతో అలంకరించిన పడవ.

వాకకభాషా వాదం ముమ్మరంగా విచ్చి పడుతోంది. ప్రతిభుటా ప్రబలంగానే ఉంది. సజీవమైన నాటి సంఘాన్ని, ఆనాటి రుచుల్ని, అభిరుచుల్ని, మంచిని చెబుతూ, భావనూ వదులుకొని, కాదని, అంటని, ముట్టని రచయిత వుంటాడని తోచదు. కాని వాడుకభాషకే తన శక్తి సామర్థ్యాలను వినియోగపరచే రచయితలు అత్యుపయోగపడే వున్నారు మనలో. వాడుక భాషా ఉచ్ఛ్రయమూ, దాని ప్రచారకోలాహలమూ ఖులీసి ఉండేకాని, యిరుగో, వాడుక భాషలోని రససంపన్నమయిన సృష్టి అని మాచుకోడానికి, చెప్పుకోగలిగిన ధృఢాలు లేవు. ఈస్థితిలో వేంకట శాస్త్రిగారు, 60 దాటినవైన వాడుక భాషా రచనకు ఉద్బుధులయ్యారు. అద్భుతవత్సావాదా వసరమూ కలిగింది. ఆంధ్రవారిపత్రికలో, కృష్ణా పత్రికలో కేరవరం పరలుగా వ్యాసాలు వ్రాశారు. ఈవ్యాసపరంపర, తెలుగు సాహిత్యానికి విలువకట్టేసి సంపద. ఈ వ్యాసాలు ప్రామాణికమైన వాడుక భాషకు ఉదాహరణలో లక్ష్య [అదర్స్] ప్రాయాలు. యితర పదునయింది భాష, యితర చిన్నమాటకు, యీ మాటలూహర్షకు, యీకాకుపుకు, యింతింత శక్తి వున్నదా అని పిస్తుంది. ఆయితే, పీటిని కంటితో కాక, బిగ్గరగా నోటినిండా చదవాలి. అప్పుడుకాని తత్వం బోధపడుతుంది. ఒకమాదిరిగా వ్రాసి, మరోమాదిరిగా చదువుకొనే గ్రాంథికాంధ్రపండితు, కంటితో చూచి అవతల పెట్టి ఆలోచించే పద్ధతి కాక, నోటినిండాచదివితేగాని ఆ వ్యాసాలభావ పుష్కలరాగాలకు నుండర మయిందో పటిష్ఠమయిందో తెలియదు.

ఒక రచయిత రచించిన గ్రంథరాశిని ఒక మూల కుప్పబోసి—కొన్ని ప్రమాణాలప్రకారం కొలిచి—బాగు, వోగులు లేవుకొండే సాటిలోకం ఆగదు. ఈ పని చాలా అవసరమూ అపినా అగనీదీసి. ఆయితే, కొలబద్ధయిన ప్రమాణాలలో మాత్రం ఎన్నెన్నో అభి

ప్రాయాలు, అభిరుచులు, నాకు తెలిసినంత వరకు, కళకు చెందినది ఒక్కటే ప్రముఖమైన ప్రమాణం. ఆ కళాశీలి, తన రచన, తన కల్పన, తన సృష్టివ్వారా—అతను తేకెత్తించాడా? నిరాశను పెంపొందించాడా? అని. మిగతా ప్రమాణాలకు విలువలే దనను కాని, ఈ ఆశా నిరాశల ప్రమాణం మహోన్నతంగా తోస్తుంది. ఆ రచయిత రచనలను చదివి, 'నిరాశ'తో మూలకమే జరిగిననాడు, ఆరచనలను, ఎంత కళాసంపన్నాలయినా, వాటికి తల ఒగ్గలేదు. ఒక రచయిత రచనలు, ఆతలను కట్టించి—మనం సాధించగలం, సాధించాలి, అన్య ఉత్సాహాన్ని ప్రోత్సహించితే—ఆ రచయితకు తల సమంగా వుండడమే కాక, హృదయం సమర్పించుకుండా ఉండడం కష్టం.

మరోమాట: కూడాను, ఆర్థికరచయిత, ఏపి స్థితిలో సాధన చేశాడు, ఆ సాధన రచయితకు ఉపకరించడమే కాక—ప్రజల్ని, జాతిని, ఎంత వరకు మంచికి, వికాసానికి తోడ్పడడానికి ఉపకరించినవి అన్నది వైప్రశ్న. చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రిగారు, "నేను కవిని!" అని చెప్పుకోడానికి, యితర ఆస్కారమూ, స్తోమతూ, ధ్యేయమూ ఎందరెందరికీ కల్పించారో వారి శిష్య సంపత్తి ఎంతదో—వివరించ నక్కరలేదు. కాని, శాస్త్రిగారు, తెలుగులో కవనం ప్రారంభించే నాటి—పరిస్థితిని గూడా పోల్చిచూచుకోటం అవసరం. ఆనాడు సంస్కృతంలో కవి అనిపించుకోవడమే గౌరవావహంకాని, తెలుగులో కవి అనిపించుకోవడం గౌరవావహం కాదని కూడా వుండేది.....

గురువుగారు [చర్ల బ్రహ్మయ్యశాస్త్రిగారు] యే సంపన్న గృహస్థులతో తైనాప్రసక్తాను ప్రసక్తంగా యితడు తెలుగులో కవిత్యం చెబుతాడని ప్రస్తావన వ్రాసేంతో అమూల్య కరంగా వుండేది. ఆ రోజులనాటికి సంస్కృత పండితులు చాలామంది వుండేవారు. తెలుగుంటే

నేటి ప్రపంచం

(9 వ పేజీ తరువాయి)

నం లేదు. అమెరికా ఆర్థిక ఆయుధ సహాయం లభించక, కేవలం ఏ ఆంతరంగిక సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టినా ప్రయోజనం లేదు. అందువల్ల ఇవి రెండూ ఏక కాలాన జరిగితేనే వైనాకు ఏదైనా మోక్షం వుంటుంది.

* * *

ఇండోచైనా భవిష్యత్తు విషయంలో అన్నాం మాజీ చక్రవర్తి బావ్ దాయ్ కి, ఫ్రెంచి ప్రధాని షూమన్ ను ఈవారం ప్రారంభంలో పారిస్ లో సంప్రదింపులు జరిగినవి. ఫ్రెంచి విదేశమంత్రి జార్జి బిడా, సముద్రాంతర వలసరాజ్యశాఖా మంత్రి పాల్ కాక్స్, ఫారెన్ మాడా ఈ సమా

వేశమూ గౌరవంలేదు. అసలు చివరకు రాకవా యినాఅంత తప్పులేదుగాని, తెలుగు చదువు కున్నాడంటే తప్పుగా కనబడేది.

చెళ్ళపిళ్ళ వేంకటశాస్త్రిగారు మావిద్యార్థి దశనాటి కవిత్యం; యిలాంటి స్థితిలో ప్రారంభించి, తమ అపారమైనధారణాబలంతో, ప్రబలమైన దీక్షతో, ప్రచండమైన సాధనతో, ప్రసన్నమైన వాత్సల్యంతో, శిష్యులకు దేశానికి భావకు తన సర్వకృత్వం వినియోగించి వారికి కలిపినచ్చి, వారికి ఘనతచేకూర్చినవారు వేంకటశాస్త్రిగారు. ఈ మధ్యవేంకటశాస్త్రిగారిని బెజవాడ పౌరులు బంగారుపూలతో పూజించి, తమ కృతజ్ఞత గౌరవాలను వెల్లడించారు. తమ్ము తమ అభిరుచిని చరితార్థం చేసుకున్నారు. కాని, అమూల్యాలయిన, గ్రంథరూపానరాని, వేంకట శాస్త్రిగారి వ్యాసపరంపరలను, వర్ణకరించి, గ్రంథరూపాన తీసుకు రావలసిన పని-సంపన్నలయిన వారి శిష్యులమీదా, అభిమానులమీదా ఉండనే ఉంది.

లోచనలలో పాల్గొన్నారు. డా॥ హోచిమిన్ అధ్యక్షుడు కింద ఇండోచైనా స్వాతంత్ర్య సాధనకోసం హోరాహోరీగా ప్రతిఘటన సాగిస్తున్న పీట్ నాం పక్షాన్ని ఫ్రెంచి సామ్రాజ్య వాదులు కుట్ర పన్ని తోసిరా జంటున్నారన్నమాట. ఇండోచైనాను ఏ ముక్కకు ఆ ముక్కగా విభజించి శాశ్వత దాస్యశృంఖలాలలో పడవేసివుండడమే ఫ్రెంచివారి విధానం. ఈ విభజించి పాలించు విధానాన్ని అమలుపరచడానికి ఇటీవల కొచిన్ చైనారాష్ట్రలో జనవాక్య నిర్ధారణ జరుపుతున్నామనే కపటనాటకాన్ని ఆడారు. కొచిన్ చైనాప్రజలలో అధికసంఖ్యాకులు మిగతా ఇండోచైనానుండి విడిపోయి 'స్వతంత్రంగా' వుండడానికి ఇష్టపడుతున్నట్లు ఫ్రెంచి వారు అంకెలు తేల్చారు.

బావ్ దాయ్ లాంటి అభివృద్ధి నిరోధకవ్యక్తి కూడా ఈ జనవాక్య నిర్ధారణ తంతు అంత ఫ్రెంచివారి కుటిలరాజనీతి ఫలితమే నని అంగీకరించకతప్పలేదు. బావ్ దాయ్, ఫ్రెంచివారితో లాలాచీపడి ఏ అసదృశ నిర్ణయాలుచేసి, నవ్వుటికి, అవి తమ జాతీయ స్వాతంత్ర్య కాంక్షకు ప్రతిబంధకంగా వుండే పక్షంలో ఇండోచైనా ప్రజలు నిరాకరించకమానరు.

ప్రపంచ జ్ఞానశూన్యుడు

అపసవ్యంబుగ జీను గట్టి యొక
డక్టర్ వాడో తప్పకీయై
వివరింబుగఁ దోఁకఁ గన్గెనుడఁగ
నిస్సంతోషదేమంచుదా !
రతహాస్యం బొసరింప, మీ తెలివి యిం
తా పోవ నేనంచుకొన్న
పథం బెద్దియై మీ రెరుంగుదురెయ
న్నాడంట యాతం దొహా!

నారాయణ భట్టు

(6 వ పేజీ తరువాయి)

వాక్యసారమే నాటకముగా చిత్రించినాడు. ఇవి పండితులకు కవులకు సమర్థమే కదా!"

కాకేమి! మహాకవి కాళిదాసు కేవలము ఋషి! అతని అభిజ్ఞానకామండలము, రఘు పంశము అతని ప్రామాణికత సుద్ధాటించును. భవ భూతికూడ ఋషికల్పము! శ్రీమద్రామాయణ కథ పండితపాదులకు కన్నులకు కట్టినట్లు మహావీరచరితములో ఉత్తరరామచరితములో చిత్రించినాడు!—సభలో రెండు భావములు లేవు. నారాయణ భట్టు కూడ వారితోపాటు క్లాఫించి యిట్లనెను:

“వ్యాసనాత్మకులు వ్రాసిన పవిత్రకథలు ప్రాకృతమిక్రమైన సంస్కృతనాటకములలో స్వతంత్రించి కొన్ని మార్పులతో చిత్రించుటకు ఈ పరిపక్వమైన ఎట్టి యభ్యంతరమును లేదు. మరి దేశభాషలో వ్యాసభట్టారకుల మూలగ్రంథబద్ధ నిరూపితార్థము ఏర్పడునట్లు, పురాణప్రచనము కంటే హృదయంగమమున, కావ్యరూపముగా రచించుటకు పండితుల కభ్యంతర ముండునా?”

ఆ మాటలతో సభ నిర్వాక్కు అయ్యెను. స్వజ్యోతిషగ్రంథ పరమానందమంది “మహారాజా, పండితపరిపక్వతలలో మంత్రిత్యము వహించుట కొక్క నారాయణభట్టుకే అధికారము కలదు!” అనెను.

నన్నయభట్టారకుని కన్నులార్ద్రములయ్యెను. అతై విద్యత్ప్రకాండల బాధ తగ్గిపోయెను. కాని భోజరాజాసానమునుండి వచ్చిన చిత్తపకవి కొక సందేహము కలిగెను.

“ప్రాకృతభాషకు కొంత లక్షణ మున్నది. అట్లే తెలుగు కు కూడ నున్నదో తెలుగులో మహాభారతము వ్రాయుట కభ్యంతర ముండదు.”

చిత్తపమాటలపై వృద్ధుడగు భిమనభట్టు అందు కొనెను.

“మన నన్నయ భట్టారకుడు ‘ప్రక్రియా కాముడి’యను నామాంతరముకల ‘అంధ్రకేబ్బ చింతామణి’తో తెలుగు వ్యాకరించి ‘లక్షణ సారము’ అను ఛందోగ్రంథముకూడ చేసి వాగను కాసను దైనాడు. తెలుగుభాష కిప్పుడు ప్రాకృత భాషలకున్న గౌరవము లేకపోలేదు.”

అంతటి మహాభారతాంధ్ర కరణమునకు పండితప్రతిభుటన సమసిపోయినది. కాని వ్యాసభట్టారకులు వేదవేదాంగముల సారము మహాభారతములో నిక్షేపించినారు. దానికి భంగము రాకుండ తెలుగులో వ్రాయగల సమర్థుడు దొరకవలెకదా!—అని పెద్దలు పట్కిరి.

నారాయణభట్టు పరిపక్వతకు ఇట్లు మనవి చేసెను:

“మాపూర్వులు ఈ వేంగీమండలములో యజ్ఞ యాగాదులు చేసినవారు. మాప్రతిభామహులు కంచెసోమయాజాలు కొనసీమవారే. ఒకా జొకప్పు డిక్కడ ఔమమురాగా, దూరపు కొండలు నునుపు అని, వారు కుంతలదేశము వెళ్లి నారు మారతగారు కేవలము కంచెసార్యులే విరి. మాతండ్రిగారు కంకనామాత్యులైరి. నేను అమాత్యవృత్తిలో నున్నను మాప్రసాదముల వలె మరల కొనసీమ చేరి సోమయాజిపద భాజనుడను కావలె నని యున్నాను.

“కుంతలదేశములో పంపాకాయను జైనపీఠుడు విక్రమార్జునవిజయ మనుపేర మహాభారతకథ విరుగగొట్టి వికలముచేసి కర్ణాటకభాషలో కావ్యముగా వ్రాసినాడు. అది చదివిన కర్ణాటకులకు పవిత్రమగు వ్యాసమతము రుచించుట లేదు. అందుచే అధికారియైనవాడు వ్యాసమహా భారతము తెలుగుచేసిననే కాని, నాగ కులు దొడ్డు నాగభారతము వ్రాసి తెలుగుదేశములో సధర్మప్రచారము చేయగలడు. పవిత్రమైన యీ వేంగీమండలములో నట్టి యధికారి లేకుం డునాయను నాశికూడ నన్ను కుంతలదేశము విడిచి స్వస్థానము చేరుటకు ప్రేరేపించినది”

సభవారు నారాయణభట్టు నాశితో నేకీ భవించిరి. అంతట రాజరాజ సరేంద్రులు సెలవీయదలచినా రని వైతాళికుడు ప్రకటించెను.

చెను. సభ నిశ్శబ్ద మయ్యెను. మహారా జిట్లు సెలవీచ్చెను:

“మాకు మహాభారతకథ ఎన్నిపర్యాయములు విన్నను మరల వినవలె నను నభిలాష తరుగ కున్నది. వ్యాసమహర్షి వచనములకు వ్యాసూతము లేకుండ తెలుగులో వ్యాసముని ప్రణీత పరమార్థము తెల్లము చేయగలవాడు కావలెను. అందుకు అధికారిత్వములు ఈ సభవారు నిర్ణయించిన నట్టి మహామహుని నన్నేషింతుము.”

ముందు వేదవిదులు, ‘వ్యాసభాష్యమేత్ర కానివా’ డిందుకు తగదని నిర్దేశించిరి.

అంతట సోమపీఠులు, ‘నిత్య వైదిక కర్మా నుసారయు అవిరళజపహామ తత్పరుడు’గా కూడ నత డుండవలెనని నిశ్చయించిరి.

పారాజికులు, ‘బహ్మోదాది నానా పురాణ విజ్ఞాన నిరతుడు కానిది కేవలమహాభారత పరన చేత భారత సంహితా హృదయము బోధపరచు కొనలే డని నివేదించిరి.

వైయాకరణులు, ‘పాణినీయము సభావ్య ముగా కరతలామలకము చేసికొననిది దీని కనర్హ డనిరి.

సంస్కృతకవులు, కేవలము తెలుగులోనే కాక సంస్కృతాంధ్రములు రెండిటిలో కావ్య రచనాభిశోభితుడు కావలె’ నని నిర్ధారణచేసిరి.

‘సద్వినుతావదాత చరితుడు కావలె’ నని నీతి విధులు పక్కాజేంచిరి.

‘సత్ప్రతిభాభియోగ్యుడు కావలె’ నని విమాంసకులు నిర్ణయించిరి.

అంతట నృపకామండనాథుడు చిరునవ్వు నవ్వి యిట్లనెను:

“మహారాజా, ఇందరు విద్వాంసులు ఆసాధ్య మైన లక్షణములు కొరచుండగా తమ యాసాన ములో ఎట్టి దుస్సాధ్యమును గుణములు కలవాడైన నుండు రను నిశ్చయముతో మరి యొకటి కూడ కావలె నని నేను అరించుచున్నాను. అతడు లోకజ్ఞుడు కూడ కావలెను.”

దానికి రాజరాజును సభయు మెచ్చుకొనిరి. ఇంతవరకు నాస్థానములోని కవు లెవ్వరు మాట్లాడలేదు. నన్నయయు నారాయణభట్టును తప్ప యితరకవు లందరు ఎరికి వారు తా మా భారతరచనాగౌరవము సంపాదించవలె నని యాశించుచుండిరి. ఒక్కొక్క గుణము పరిపక్వత కొరచున్న కొలదియు వారి కొక్కొక్కరికి నాశనన్నగిల్ల సాగెను.

కవులలో నారాయణ భట్టు ముందు మాట్లా డెను.

“ప్రయత్నపూర్వకముగానే కాక అప్రయ త్నముగా కూడ నబద్ధము రాని నిత్యసత్యవచనడే ఈ భగీరథప్రయత్నమున కర్హుడు!” అనెను.

పండితులు ప్రసంగములు చాలించిరి. వజ్జయ “మహారాజా, అతడు మత్స్యమరాఢిపాచార్యుడు గూడ కావలెను” అనెను.

అంతట రాజరా జిట్లు సెలవీచ్చెను:

“జనమేజయచక్రవర్తికి వ్యాసభట్టారకులు గురువులు అనురక్తులు. మాకును కులగురువులు, అనురక్తులు నగు నన్నయభట్టారకులే జననత కృష్ణదైవపాయన మునివృషభాభిహిత మహా భారతబద్ధ నిరూపితార్థ మేర్పడ అధికధి యుక్తితో తెనుగున రచింప నర్హులని మా అను మతము!”

అంతరము ఆ మాటలు విన్నంతనే నన్నయ కంక జూచిరి. అత డింతవరకు చిత్తరువులోని ప్రతిమవలె నిశ్శబ్దముగా ఆలకించుచుండెను. తన మీదనే ఈ భారము పడునని అతడు కలలో కూడ ననుకొనలేదు. అతని ముఖము సిగ్గుతో నెర్రవారి బాలసూర్యచ్ఛాయపడిన పద్మమువలె నయ్యెను. ఆ మహాసభలో మహారాజా చూపిన గౌరవ మాతనికి మహాభారతముగా కనిపించెను. అతని మనస్సులో వేదవ్యాసుని దివ్యమూర్తి ప్రత్యక్ష మయ్యెను. అప్రయత్నముగా నత డీ మంగళశ్లోకము పఠించెను.

“శ్రీనాటిగిరిజా భృరాజు దధతో వక్షోముఖాంగేషు యే లోకానాం స్థితి మావహం త్యవిహతాం (శ్రీ)పుంసయోగోస్థవామ్, తే వేదత్రయమూర్తయ (శ్రీ) పురుషా స్సంపూజితా వ స్సురైః భూయానుః పురుషా త్రిమాంబుజధవ శ్రీకంధరా శ్శ్రేయసే.”

పండితులు, కవులు, సభాసదులు ఒక్కసారి ‘తథాస్తు!’ అనిరి.

మహారాజా నా దేశము నన్నయ భట్టార కుడు ప్రశ్నితముగా సంకీర్తించినట్లు తెలుప లేదు. అది సభలో రాజగౌరవమునకు కొరతగా భావింప నవకాశము కలదు. వజ్జయ యిట్లనెను: “మహారాజా, నన్నయభట్టారకునిపై నక స్వాత్మగా ఈ మహాభారతము దేవరవా రుంచి నారు. అతని మంగళశ్లోకమే యతని యంగీ కారము తెలుపుచున్నది. ఐవను మహాభారత రచనకై కవివరణమునకు ప్రత్యేకసభ దళమి నాడు చేయుట న్యాయము!”

రాజరాజా అంగీకరించెను. సభ ముగిసెను. రాజరాజా ఆసనమునుండి లేచెను. పండితులు, కవులు, సామంతులు, దండనాథులు ఆదరముతో నన్నును సమీపించి య నేకవిధముల నగ్గించిరి.

కాని నన్నయ కవి సంతోషవిషయముగా లేదు. వ్యాసమహాభారత భారము భరింపగల గంగాధరుడేనా తాను? కాని రాజరాజా నను మతి, విద్యబంబులయజ్ఞ, పూజ్యుడగు వజ్జయ ప్రోత్సాహము! ఆప్రయత్నమున నారాయణ భట్టు ఈ భారము పెట్టుటకు సూత్రధారుడు!— అది తలచుకొని నన్నయ నారాయణునివంక తీక్షణదృష్టి పరపెను.

నారాయణభట్టు నిశ్చలముగా నన్నయను సమీపించి యతని వెన్నుపై దక్షిణాహస్తముతో చరచి, “హనుమా, నీశక్తి యిందరు పండితులు కవులు సరములు కేవలము మహారాజులు తెలియ జెప్పినను నీకు జ్ఞాపకము రాలేదా! నిజముగా హనుమంతుడవే!” అనెను.

చేరన వారందరు నవ్విరి. నన్నయ సిగ్గుతో తలవంచుకొనెను.

అధర్వణుడును వేములవాడ భీమకవియు ఆ సభాభారము భరింప లేకముందే వెడలిపోయిరి. పావులూరి మల్లన హృదయభార మెట్లో కుదురు చేసికొని నన్నయ నభినందించి వారి వెంట నేగెను. వృద్ధుడగు భిమనభట్టు తన కమారు డగు చెట్టనభట్టుకు ఈ గౌరవము ప్రాప్తింప లేదని మనోవేదనపడుచు నన్నయ కాపుడై నందున నతని నాశీర్వాదించి వెళ్లెను. చెట్టనభట్టు

తండ్రి ననుగమించుచు నన్నయకు నమస్కరించెను.

తే మేండ్లుడును చి త్రపయు ‘మరల నీనాడు భోజమహారాజా నాసానమున విద్యద్వోష్టిలో నున్న ట్లున్న’దని పొగిడి సెలవు తీసికొనిరి.

“ఆదిరాజనిభులకు చంద్రవంశరాజుల సభ లోనే ఇట్టి వై భవముసాధ్య”మని క్లాఫించుచు కృష్ణమిత్రుడు ఘూర్ణరాగతోకాని వెళ్లెను.

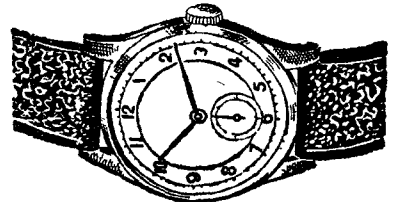
ఏ యెండ కా గొడుగు పట్టు బిల్వణ కవి చేతితో శిరోజములు ఎగదువృత్తానుచు అలంకార భూయిష్ట మగు నొక సంస్కృత శ్లోకముతో నన్నయభట్టును కీర్తించి వెడలిపోయెను.

వేదవేదాంగవిదులు సోమ యా జా లు ను నన్నయ నాదరముతో నాశీర్వాదించి వెడలి పోయిరి.

నన్నయ ఆతిథ్యయత్నముతో నిగ్రహించు కొని వారిని ఆశీర్వమస్త్రియూదులతో యథో చితముగా మన్నించుచుండెను.

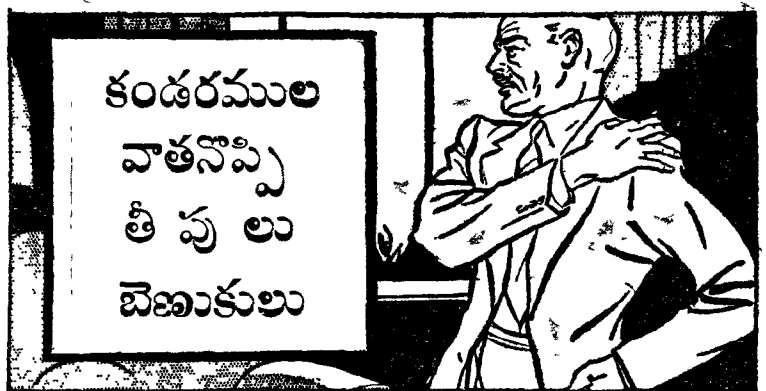
అతడు నారాయణభట్టుతో నేకాంతమున ప్రసంగించుటకు జ్యోతిషిక్తునివలె తహతహలాడుచుండెను.

యుద్ధానికి పూర్వపు దరీలకన్న తక్కువ

స్విస్ రకం. సరిగా టైం చూపును. ప్రతీదీ 8 ఏళ్లు గ్యారంటీ. రాళ్లు అమర్చబడినవి. గుండ్రం లేక చతురం క్రోమియంకేసు దు. 20/-
.. .. మేరికం దు. 25/-
బల్ల వరుపు ఆకారం క్రోమియంకేసు దు. 30/-
.. .. మేరికం దు. 38/-
రోలుగోల్డు (10 వంల గ్యారంటీ) దు. 55/-
రెక్టాంగ్యులర్. టాను, లేక వంపుగలది బ్రైట్ క్రోమియం కేసు దు. 42/-
రోలుగోల్డు (10 వంల గ్యారంటీ) దు. 60/-
15 రాళ్లు రోలుగోల్డు దు. 80/-
రోలుగోల్డు 15 రాళ్లు దు. 75/-

అలారం టైంపీసు
ధర దు. 20/-, దు. 22/- మేరికం దు. 28/-
పోస్టేజీ, ప్యాకింగు దు. 0.12-0
UNIVERSAL WATCH Co., (A.P)
Post Box No. 11401, Calcutta 6.

త్వరగా శమనపడి కుదురును

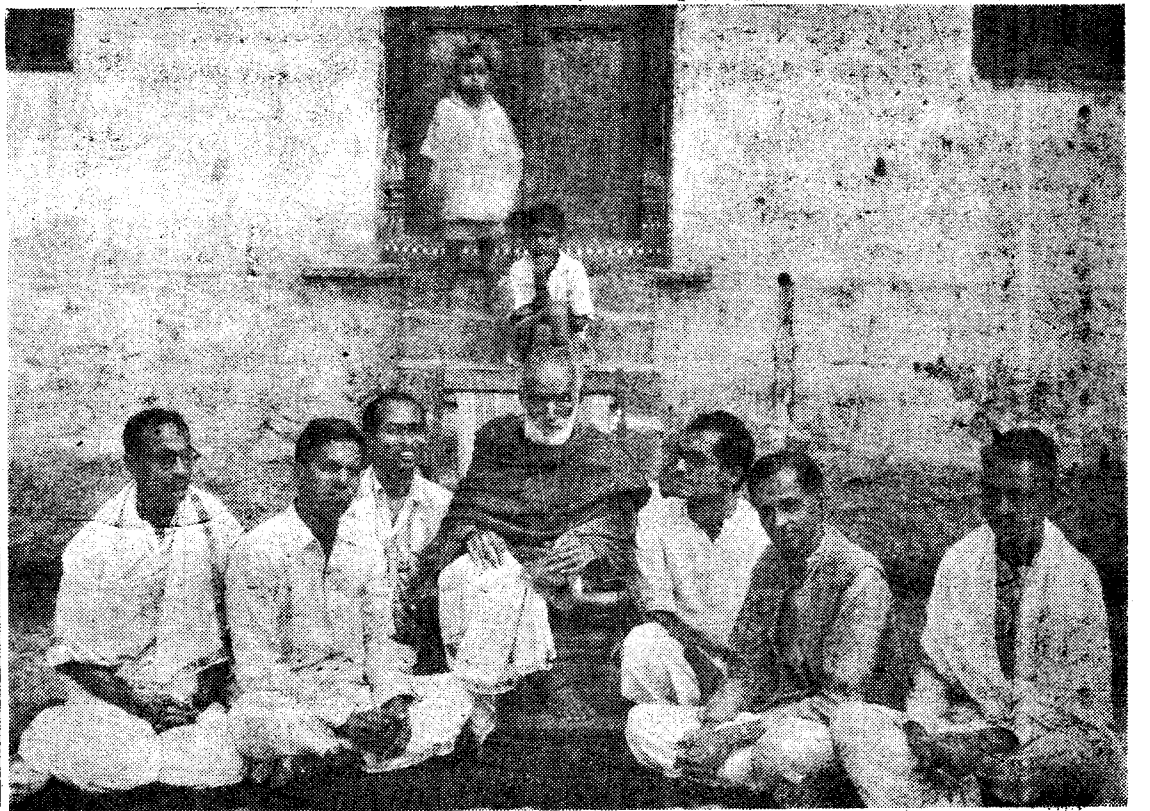
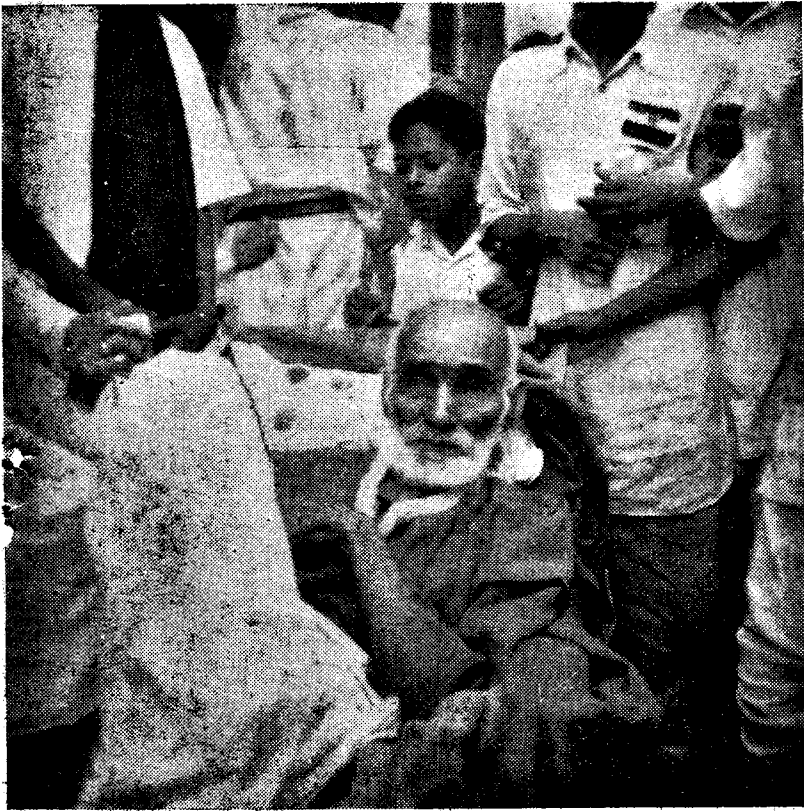
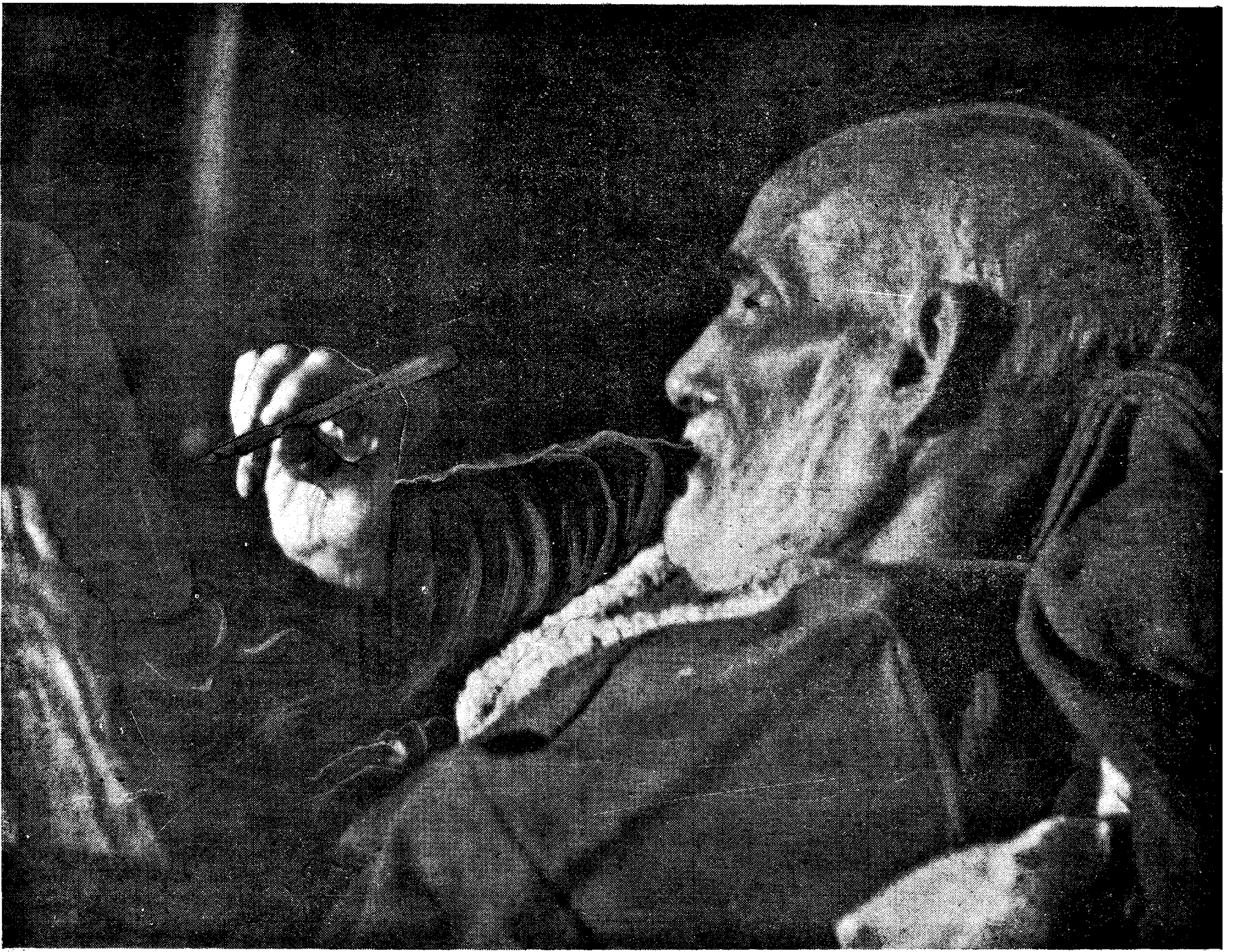
జాంబక్ తో నెమ్మదిగా రాచినయెడల బాధ వెంటనే తగ్గును. జాంబక్ తో వున్న ఓషధీతైలములు గడ్డను మెత్తపరిచి, బాధగా వున్న కండరములకు ఉడకమనం కలిగించును. నొప్పిగా వున్న పాదములను గుణపరచును.
కొత్తలు, విషవ్రణములు, బొబ్బలు, కీటకముల కాటులు, మొటిమలు, దగ్గుర్లు, మూలవాధి, ఎగ్జిమా, తడితర చర్మవ్యాధులకుగూడ జాంబక్ బాగాపనిచేయును.

జాంబక్ వాడండి.

Zam-Buk

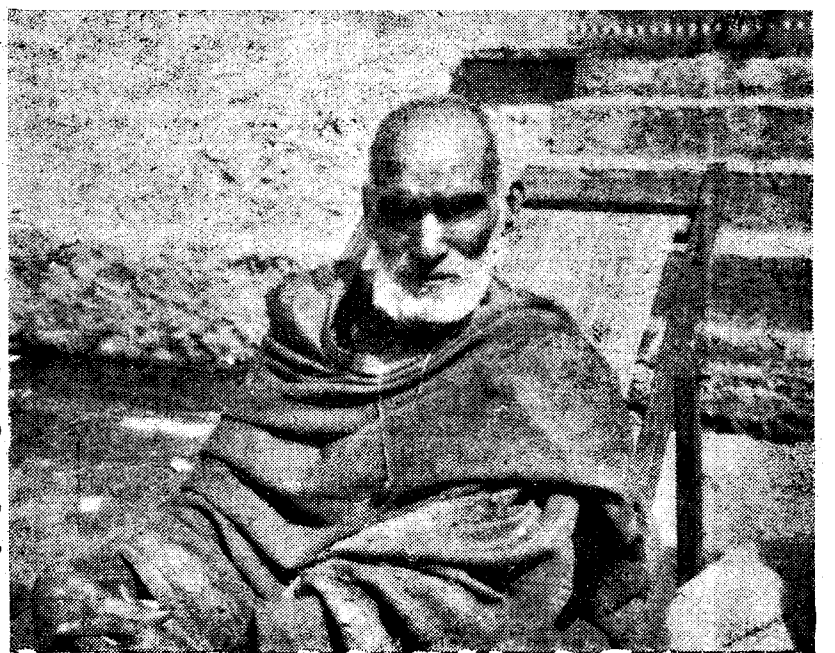

ప్రపంచఖ్యాతిగాంచిన మూలికలతైలము.
ఇందులో జంతువులక్రొవ్వులేదని గ్యారంటీయవ్వబడినది.
ఏజంట్లు : మెస్టర్స్ దాదా అండ్ కంపెనీ, నైనియప్పనాయక్ బిధి, పి. టి. మద్రాసు.

“క విలోక మహా గురవే నమోపమః”

(బెజవాడ నాట్యకళా పరి
షత్తు సందర్భములో శతా
వధాని శ్రీ చెళ్ళపిళ్ళ
వేంకటేశ్వర కవీంద్రునికి
శిష్యులు పాదపూజచేసి
నవ్వుడు తీసిన ఛాయా
చిత్రాలు.)

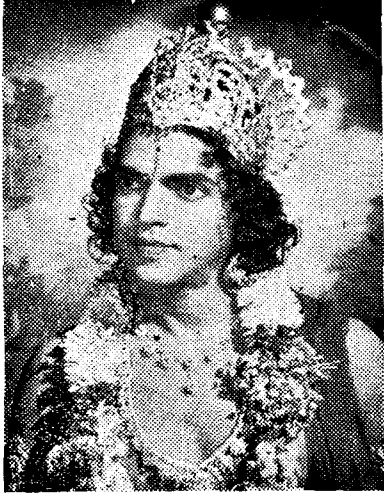
20-2-1948 - విడుదల

బాలసరస్వతి - రఘురామయ్య - పద్మ
నాథరావు - రామకృష్ణశాస్త్రి - కోటి
రత్నం-సుందరమ్మ-రామమూర్తి-చెంచు
రత్నం మున్నగువారు నటించిన

శ్రీచక్రపతివారి

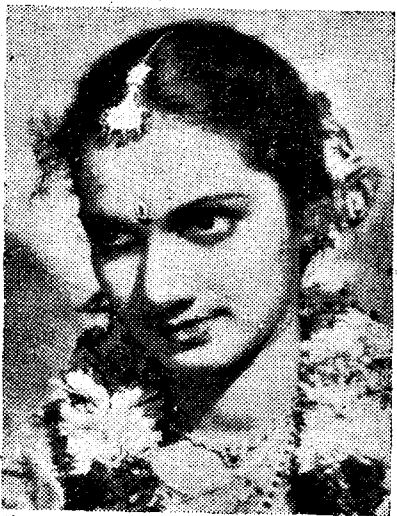
శ్రీరాధికా

డైరెక్టర్-వి.పి.టి.-సదాశివ్
కమలా—P. L. రాయ్.
సౌండ్—K. రామచంద్రన్.
స్టూడియో—నెహ్రూ.

వివరాలకు:—(శ్రీ) శత్రుఘ్ని పిక్చర్స్ (మద్రాసు) లిమిటెడ్

4. ఆశ్వరూపేట వీధి—మద్రాసు, 18.

చమేరియారిటీజు.

బెజవాడ — శ్రీ మారుతిసినిమా
రాజమండ్రి — జయూటాక్టీస్
కాకినాడ — న్యూ క్రౌనుటాక్టీస్
గుంటూరు — రాధాకృష్ణటాక్టీస్
ఏలూరు — కేసరిపిక్చర్స్
మచిలీపట్నం — సరస్వతిటాక్టీస్
తెనాలి — రత్నాటాక్టీస్
బళ్లారి — స్టార్ సినిమా
కర్నూల్ — కృష్ణ టాక్టీస్

కర్త: కళాప్రపూర్ణ

శ్రీ శ్రీ శాశినాథుని నాగేశ్వరరావుగారి

ఉత్పత్తిచన

ఆంధ్రవాఙ్మయచరిత్ర

నరికొత్తపద్ధతిని, సంగ్రహరూపంలో నడిచిన సమగ్రసమీక్ష.

వైద్యేంద్ర వాఙ్మయ చరిత్రకు విశుద్ధదర్శణం.

పాతచరిత్రల నన్నిటిని అవలోడనచేసి, సమన్వయించి
క్రొడికరించిన సినలయిన చరిత్ర.

కాననాలలోనూ వాటిలోనూ అవ్యక్తస్వరూపంలో ఉండి

ఉండి, సన్నయి పర్మమా అని ఒక్క ఊపున దివ్యాకారంతో

బైటపడి, నానాటికి నవనవో జ్వలంగా వికసించిన మన

వాఙ్మయం పోయిన పలుపోకడలను పోడిమిలో

చూపెట్టజాలిన ఉత్తమగ్రంథము.

వెల రూ 2-0-0లు, తపాలాఖర్చు ప్రత్యేకము.

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

పోస్టు బాక్సు నెం. 212, మదరాసు.

గాంధీ మహాత్ముని

ఆత్మకథ

ప్రథమ సంపుటము

[చతుర్థ ముద్రణము]

శతావధాని వేలూరి శివరామశాస్త్రిగారి అనువాదము

ఖద్దరు బైండు

వెల రూ 5-0-0 లు

తపాలాఖర్చు రూ. 0-8-0 లు.

(ద్వితీయ సంపుటము అచ్చగుచున్నది.)

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

పోస్టుబాక్సు 212, మదరాసు 1.

తాపసమందార...